

GRAMMAR
OF THE
MALABAR LANGUAGE,

BY
ROBERT DRUMMOND,

OF THE
Honorable East-India Company's

W D B A P
MEDICAL ESTABLISHMENT.

Bombay:
PRINTED AT THE COURIER PRINTING OFFICE,

1799.

GRAMMAR

OF THE

MAHARAJA LANGUAGE

JOHN DUNN

OF THE

MAHARAJA LANGUAGE

OF THE

MAHARAJA LANGUAGE

OF THE

MAHARAJA LANGUAGE

OF THE

TO THE
Hon'ble JONATHAN DUNCAN,

Whose strenuous and unwearied exertions, in opposition to political prejudices and the mutual rancor of contending religious sects, equally intolerant in matters of faith and impatient of all legal restraint, have eminently contributed to the establishment of an enlightened system of jurisprudence in the province of Malabar, whereby the happiness of the people has been promoted, a state of the most atrocious licentiousness supplanted, and the permanent interests of an important appendage to the British Empire secured, the following work is humbly inscribed by

ROBERT DRUMMOND.

Bombay,

16th DECEMBER, 1799.

70-100

ROBERT D. BRUMBY

1914

P R E F A C E.

THE addition of territory acquired by the Honourable East India Company at the peace of Seringapatam in March 1792, by the cession of that part of the late Sultaun's possessions which lies on the Western side of the Sukhien or Ghaut Mountains, and extending from the Cavai River to Chetwa, since denominated the Province of Malabar, forms a new Era in the annals of the Presidency of Bombay. The theatre of its administration is extended over a considerable tract of territory parcelled out into a number of districts, of which each had its local chief previous to Hyder Ally Khan's conquest of the country in 1766. One of the first acts of the Hon'ble Company's Government was the re-establishment of these native Chieftains in their ancient family abodes; all of whom, at the commencement of the war before the last with Tippoo Sultaun, were either in a state of exile in the Travencore Country, or existing on the precarious means which occasional excursions from the impenetrable recesses of some parts of the country, afforded to them and their adherents.

The Rajas, Chief Nayrs, and other principal landholders, were from thence forward charged, on certain conditions, with the collection of the revenues of their respective districts on account of the Hon'ble Company; of which a liberal portion was allotted for their subsistence, as well as that of their families, and of their temples. To guard against the acts of oppression and extortion to which the rapacity of these local agents might expose the bulk of the inhabitants, it was found necessary to station a certain number of the Hon'ble Company's covenanted Servants in the districts, for the purpose of controlling them in the exercise of their authority, so far as to prevent the husbandman from being deprived of that proportion of the fruits of his labour to which he was, under the new system, entitled.

The Collection of the customs, the superintendency of the mint, and the administration of justice, devolved exclusively and solely to the Company's servants, excepting in trials of a criminal nature which are conducted by a native judge; whose proceedings, altho' not under the control of

P R E F A C E.

of the British magistrate, are nevertheless subject to his remarks and animadversion, in cases where the native judge shall have deviated from the regulations laid down for his guidance. As an additional security to the lives of the people, his proceedings, which are held in the language of the country, are translated into English and transmitted in that form to the Chief Judge of the Province, for the execution of which office Commissioners have been appointed since May 1796, who confirm, mitigate, commute or annul the sentence, without having, in any case, the power to enhance it; or forward the trial to the Hon'ble the Governor in Council for the final determination of Government, according as the particular description of the case may, on reference to the Regulations, be found to require.

In fulfilling these important duties, in which the cause of humanity and the Company's interests, as well as those of individuals, are alike concerned, a proficiency in the language of Malabar is necessary to give full scope to the judicious and humane regulations framed for the administration of that Province, which secure to the various descriptions of the natives, their own respective laws, in all cases both Civil and Criminal, to a more extensive degree than the subsisting published Codes in other parts of our Indian territories. It was however soon found that our deficiency in this respect was but ill supplied by the interpreters which it was, at first, necessary to employ in the incessant intercourse between the Officers of Government, and the people of whose privileges and properties they were the guardians. This medium occasioned considerable unavoidable delay in all cases; and was often, in other respects, very unsatisfactory.

Many Gentlemen, both of the Civil and Military establishment, accordingly applied themselves to the study of the language, and several have made great progress. Five of these Gentlemen, Mr. *Hay Clephane* of the Civil service, Lieutenants *Joseph Watson* and *Hugh Stacey Osborne*, Mr. *James Wilson* Surgeon, and Mr. *John William Wye* Assistant Surgeon, on the Bombay establishment, are sufficiently masters of the language; and if the majority have not attained such a degree of perfection as is to be wished, it may be, in strict justice, imputed less to their want of zeal, than to the close application which the discharge of their current duties requires of them, and which leaves them little time for study. The supervenient disadvantage which all students have hitherto experienced, from the want of any introductory treatise on the structure of the language, has also not only retarded the progress of those who have engaged in this pursuit, but has appeared to many so insuperable an obstacle, as to deter them from the attempt.

Having, by surmounting these difficulties, acquired a sufficient knowledge of the language to excite a desire of improvement, I was happy in the opportunity of paying a visit to the Right Reverend *Luis*, the titular

P R E F A C E.

titular Bishop of *Uzula*, presiding over the Carmelite mission at *Vera-poly*, in the vicinity of *Cochin*, in the month of April 1796, with whom I resided during the whole of the Monsoon, or rainy season, of that year. His long residence in that country, and the very high degree of respect in which he is deservedly considered by all classes of the natives, as well as Europeans, has enabled him to accumulate a fund of knowledge and learning in the Malabar language, which could not be easily attained in any other situation or circumstances.

The worthy Prelate's original object was the support and propagation of the Christian faith according to the tenets of the Church of Rome; but being entirely exempt from bigotry or prejudice of any kind, he, with a generosity equal to his hospitality, submitted to me all his store of manuscripts, with an injunction to render them as subservient as possible to the end of diffusing a knowledge of the Malabar tongue, among the Hon'ble Company's representatives in their newly acquired possessions; whereby, he added, in the genuine spirit of philanthropy, the happiness and permanent interests of a numerous race of people who had been hitherto enslaved, would be more effectually secured to them under the mild and equitable institutes of a Christian Government.

Assisted by the instructions of my reverend host I prosecuted my favorite study, and formed the resolution of devoting my labors to the benefit of the public. These however would have been materially interrupted, if not entirely suspended, by subsequent ill health, if Mr. *Thomas Maurice Keate*, a Gentleman on the Civil establishment of Malabar, whose good offices claim my gratitude, while his virtues and talents attract my esteem and admiration, had not contributed his assistance in translating the manuscript, which was originally digested in the Latin tongue, in the same order in which the following English version is now presented. Mr. Keate, to a liberal European education, has also added, during his short stay in Malabar, no inconsiderable stock of the learning of that country; and I think I may without arrogance predict that, as this study is now become the principal pursuit of nearly all the Company's servants in Malabar, the business of that fine province will in a short time be conducted in the language of the natives, with great ease to the Gentlemen serving there, and dignity to their honorable employers.

I am authorized to draw this inference from the progressive state of peace, good order, and deference for the Officers of Government, which had become conspicuous, beyond all former example, for some time previous to my quitting the province in November last. My experience lately in the Office of Malabar translator to the Commissioners, contrasted with what passed under my observation, when acting in the same capacity under the Committee of Government, during the turbulent period of 1797, may I hope justify this remark on these unerring symptoms

P R E F A C E.

toms of subordination to the laws, and its concomitant security to persons and property, produced in the short space of seven years, among a tumultuous race of Mohometans and Hindoos, bigots in religion and rivals in power, who had, for half a century before, spurned the one and disregarded the other, with equal contumacy and wantonness.

Being compelled by bad health to relinquish, for the present, my professional duties in this country I intended to commit the following sheets to the press in England. On my late arrival in Bombay, however, I had the satisfaction to find a font of types, in the Malabar character, executed in an unexceptionable manner by Bheramjee Jeejebhoy, a Parsee inhabitant of this place, the ingenious artist who, without any other help or information than what he gleaned from Chambers's Dictionary of Arts and Sciences, succeeded in completing a font of Guzzerratty types a few years ago; and has, on this occasion, again displayed his genius in a manner equally new and useful to society in general, and to Government in particular, of which the subsequent work is a sufficient testimony; and I presume an apology for subjoining the following specimen of his performance in the Guzzerrat type is unnecessary, altho' it has no connection with the present subject, further than to place, in a more conspicuous point of view, the merits of the founder who has offered to the inhabitants of this part of India, the native class in particular, an easy and unexpected means of instruction.

କ	ଖ	ଗ	ଘ	ଙ	ଚ	ଛ	ଜ	ଝ	ଞ	ଟ	ଠ	ଡ	ଢ	ଣ
ka	kha	ga	gha	na	cha	chha	ja	jha	na	ta	tha	da	dha	na
ତ	ଥ	ଦ	ଧ	ନ	ପ	ଫ	ବ	ଭ	ମ	ଅ	ଆ	ଇ	ଈ	ଉ
ta	tha	da	dha	na	pa	fa	ba	bha	ma	aa	ra	la	va	sha
ୱ	ୱ	ୱ												
kha	sa	ha												

I now commit these Malabar rudiments to the public eye; and if they shall prove of sufficient use to the learner to qualify him for discovering their imperfections, I shall think my time has been well employed. Their chief merit is the novelty of the attempt. I do not presume to claim any other; nor do I advance any pretensions to the talents which may be, hereafter, successfully exerted in the improvement of this essay. I am not insensible to the testimonies of approbation which a few friends have bestowed on it; but altho' my deference for their judgment, and my confidence in their sincerity, will not, in justice to them, allow me to think my labour altogether lost, I hope I may, without offence, be permitted, in sympathy with my own feelings, to ascribe to their partiality all the favor it may meet with.

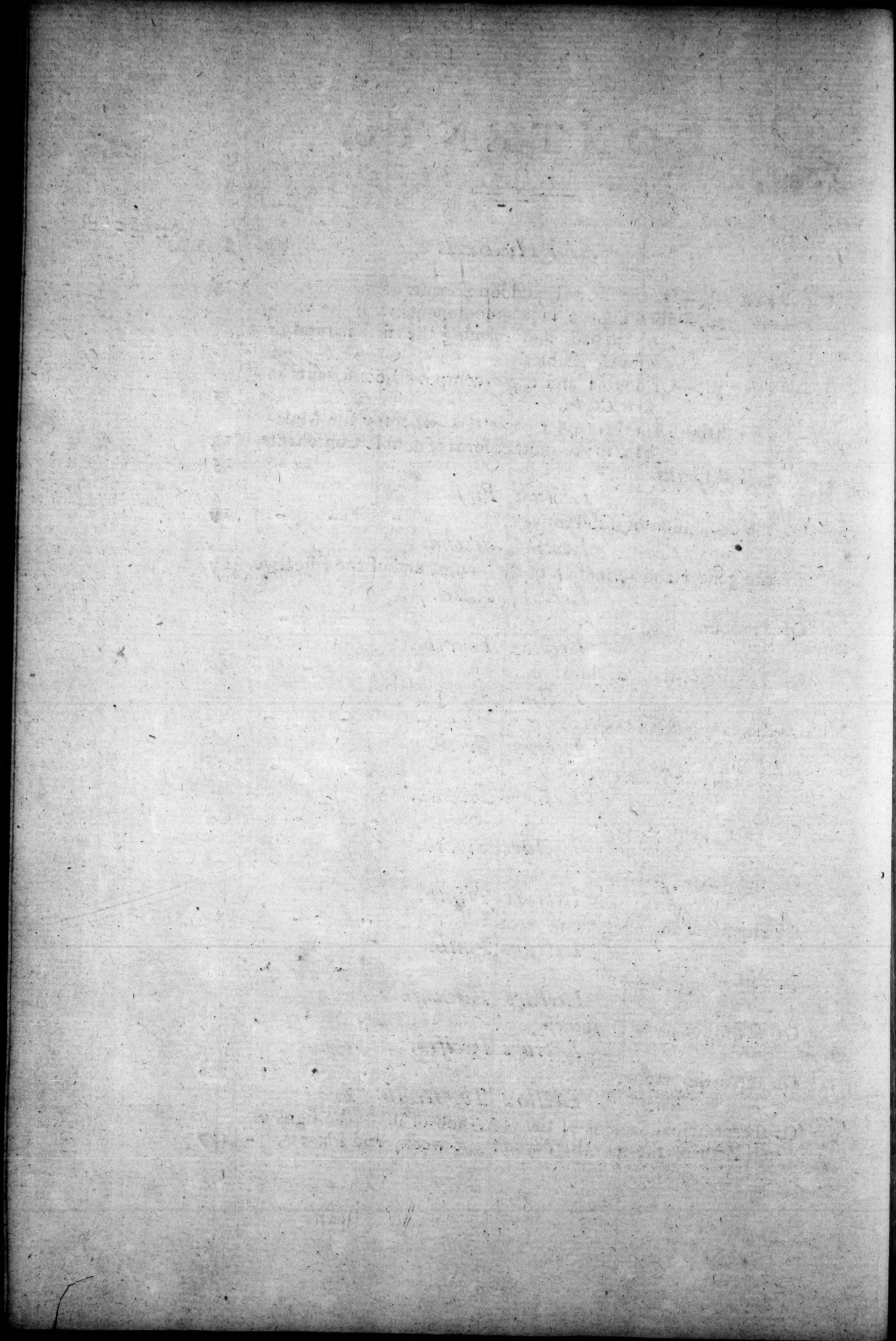
ROBERT DRUMMOND.

Bombay,
16th DECEMBER, 1799.

CONTENTS,

ALPHABET.

	Page.
CHAPTER 1st,—Of the Vowels and Consonants.	3
2d,—Shewing the radical consonants with the vowels joined; and forming the first natural or simple syllables.	8
3d,—Of double and triple compound consonants in five <i>Classes</i> .	11
4th,—Another order of letters whereby the Malabars make another form of double Consonants,	13
Numerical marks.	15
<i>Lecture First.</i>	
Of the declension of substantives.	19
<i>Lecture Second.</i>	
Of the gender and formation of the nouns, and of the adjective.	29
<i>Lecture Third.</i>	
Of Pronouns.	38
<i>Lecture Fourth.</i>	
Of Verbs and their conjugation.	46
<i>Lecture Fifth.</i>	
Of the conjugation of Verbs.	49
<i>Lecture Sixth.</i>	
Of Causal or effective verbs.	71
<i>Lecture Seventh.</i>	
Of Verbs passive.	75
<i>Lecture Eighth.</i>	
Of the Verb personal.	76
<i>Lecture Ninth.</i>	
Of imperfect and anomalous verbs.	80
<i>Lecture Tenth.</i>	
Of verbs of elegance.	85
<i>Lecture Eleventh.</i>	
Of the other parts of speech.	88
<i>Lecture Twelfth.</i>	
On the orthography.	123
<i>Lecture Thirteenth.</i>	
Of the principal Seasons of the year, and of life; the signs of the Zodiac, the month, days of the week, and Planets,	127

ALPHABET.

CHAPTER I.

THE Malabar language, as well as the Samscradam or Sanscrit, has fifty one Letters; sixteen of which are vowels, the other thirty five are consonants. The vocal letters are written in the following manner.

<i>Character or figure.</i>	<i>Name,</i>	<i>Power or Sound.</i>
അ	a	a short
ആ	aá	á long
ഇ	i	i short
ഈ	ii	i long
ഉ	u	u short
ഊ	uú	ú long
ഋ	iru	ru short
ൠ	iruu	rú long
ഌ	ilu	lu short
ൡ	iluu	lú long
എ	e	é English ai
ഐ	ei	ei Diphtong
ഒ	o	o Distinct
ഓ	ow	ow as <u>intown</u>
അം	am	a & m
അഃ	ah	ah final aspirate

These

These are the sixteen vowels, which may be called Initials, being only used by the Malabars under their present full shapes in the beginning of words, supplying their place with marks hereafter to be explained; and now in their alphabetical order are shewn the thirty five simple, or radical consonants following.

<i>Figure,</i>	<i>Name, and power</i>	<i>Figure,</i>	<i>Name, and power</i>
ക	ka	ഓ	dha
ഖ	kha	ഔ	na
ഗ	ga	പ	pa
ഘ	ngha	പ്	ippa
ങ	nga	ബ	ba
ച	cha	ബ്	bha
ഛ	ccha	മ	ma
ജ	ja	മ്	ya
ജ്	inja	റ	ra
ഞ	nya	ല	la
ട	da	വ	va
ഠ	ta	ശ	sha
ഡ	da	ഷ	iha
ഢ	nda	സ	fa
ണ	na	ഹ	ha
ത	ta	ല	la
ഥ	itta	ക	kha
ദ	da		

Malabar consonants, as well simple as double, have the power of forming a syllable of themselves, thus ണ് ല ത് nal-alda, good; മ ല a hill; whence it appears that, to pronounce the short *a*, nothing is required to be added to the consonant.

The

The long *a* is expressed by adding to the consonant this figure ॐ, which is called ॐ dirgham; thus from ॐ, made ॐ pa, comes ॐ ॐ pavi a finner; and from ॐ, comes ॐ má or ॐ ॐ ॐ madava, signifying the mother.

This mark ॐ which is called va'li ॐ ॐ, drawn over a consonant, supplies the sound of the short *i*, whence from ॐ la, rendered into ॐ li, you have ॐ ॐ lingam, sex; or with the antecedent name of the Heathen God ॐ ॐ ॐ shiva lingam, from ॐ ba changed into ॐ bi, is made ॐ ॐ ॐ bimbam an Idol, Image, or statue, and it is only necessary to make the same curved stroke with a circle in the forepart, thus to ॐ, express the long vowel ॐ ॐ i, as from ॐ, changed into ॐ, with the addition of ॐ n, is written the monosyllable ॐ ॐ min, fish.

In writing however the short *u*, and long vowel *u* there are various modes which may be reduced to the following rules.

To the consonants ॐ k, and ॐ r, are added these marks ॐ and ॐ, thus from ॐ made ॐ ku, and ॐ ku, comes ॐ ॐ kumbbam aquarius, and ॐ ॐ kun a hump; from ॐ made ॐ ru comes ॐ ॐ Rudren a name for Vishnu, and from ॐ ru long comes ॐ ॐ rubam, an Image, or picture. It may be as well however to draw the sign of the *u* long from the left to the right, thus ॐ added to ॐ, as in ॐ ॐ ॐ aruli Chbeyadu, the Raja ordered.

The

The *u* short and *u* long, are expressed at the end of ூ ௃ ெ ே ை ௉ by adding to these consonants the marks ொ and ோ respectively; instance ூ *ga* made ொ *gu*, and ோ *gù*,

ഈ	icha	ഊ	ichu	ഊ	ichú
ജ	ja	ജു	ju	ജു	jú
ത	ta	തു	tu	തു	tú
ഭ	bha	ഭു	bhu	ഭു	bhú
ശ	sha	ശു	shu	ശു	shú
ഹ	ha	ഹു	hu	ഹു	hú

The letters ொ *na*, and ோ *na*, and their compounds, ொ and ோ *nnu* take the figures of short and long *u* in this way ொ *nu*, ோ *nu*, ொ *nu*, ோ *nú*.

ഊ ொ ோ ோ

These two marks for short and long *u* viz. ொ ோ are joined to the bottom of the remaining consonants;

Thus ொ *la* makes ொ *lu*, ொ *lú* ொ *cha* ொ *chu* ொ *chú* ொ *pa* ொ *pú* ொ *pu* and so on the rest, as may be seen under the next head of consonants compound, or joined with vowels.

These figures ொ and ோ, drawn down from the right, with a gentle curvature returning from the left, express the vowels *xi* and *xi* *iru*, and *iru* short, and long, as from ொ *sa*, comes ொ *siru* ொ *siru*.

മാ	ma	മി	miru,	മി	mirú
ക	ka	കി	kiru,	കി	kirú

sum.

Sometimes, however, the letter ക *ka* expresses the *ru* short; in this manner, ക *kru*, whence ക്രുവ *kruva*, mercy; ക്രുമി *krumi* a worm; ക്രുഷ്ണ *krusna* an Incarnate of Vishnu. Let it be observed that the sound of the *i* is scarcely in speech before this character which is generally pronounced *ra* short. The vowels ഞ *ilu*, and ള *ilu* follow the consonant entire as ചഞ്ച *chilu* ചഞ്ച *chilu*; But seldom occur in Malabar writings.

They express the vowel ഐ *e* by this mark ഐ, which is called പുള്ളി *pulli*, and is always, placed before the consonant thus from ക *ka* is, ഐ ക *ke*, as കൈ *keryaka* East, മാ *ma* മാ *me*, and മേ *megam* a cloud, and this mark or *pulli* is doubled before a consonant in place of the diphthong ഐ, thus ഐ ഐ placed before മാ *ma* makes മൈ *mei* the body. ക *ka* ഐ ക *kei* or *kai* the hand.

They signify ഓ *o* by putting the consonant between these two figures ഐ and ള, thus from മാ *ma*, comes മായ *mo*, മായ *molla* the bosoms, and മായ *mola* a bamboo, and മായ *molaga*, pepper.

They figure the Diphthong ഓ *ow* by these two marks ഐ and ള placing the consonant between them, so പ *pa*, becomes പായ *pow*, പായ *powrusam* pride, Pomposity. The single addition of ള however, not unfrequently expresses the Diphthong added to a consonant thus ഴ *sa*, ഴ *sow*, ഴ *sawkbyam* happiness, comfort.

അ or ഞ *am* is added to consonants entire as ഴ *ram* ഴ *dam*.

The aspirate vowel ഞ is expressed by placing the two circles, which are called വിശർഗ്ഗം *visarggam*, at the end of whatever consonant.

7

CHAPTER III.

Of double and triple compound Consonants.

After thus demonstrating the radical letters, and plain syllables the Malabars teach the further characters composed of two, or three consonants, which they term പുറപ്പുറം *Purnaksharam*, and as they exhibit them in five classes they are so divided here.

CLASS FIRST.

Contains the consonants to which is coupled this figure brought from the tail of the letter, and under it to the left, and carried back beyond its right whence it commenced; the pronounciation resembles the *iota* of the Greeks, but the English consonantal *y* sounds it very well, making a light inspiration on, and gently expressing the preceding letter.

തു പൂ ു ഘൃ ളൃ ൃ േ ൈ ൉ ൊ ോ ൌ
 ളൃ േ ൈ ൉ ൊ ോ ൌ ് ് ് ് ്
 ് ് ് ് ് ് ് ് ് ് ്
 ് ്. i. e. *kya*, and so forth.

This form of compounds seldom occurs in the beginning of words, but in the middle, or end, E. G. സത്യം *satyam*, കല്യാണം *kalyanam*, മൂർത്തി *murtyam*, Truth, marriage, Death.

To these letters may be added the figures which distinguish the vowels, in this manner കൃ kya, കൃ kyo, കൃ kye, &c.

CLASS

CLASS SECOND.

In this class are enumerated the consonants to which *ra* is added, and which is done by this figure drawn from the right to the left of the consonant, which is then deprived of the vocal sound that it bears in its radical, or simple shape, thus *ka* is rendered *kra*, and so on, as under.

ക	ഖ	ഗ	ഘ	ങ	ച	ഛ	ജ	ഝ	ഞ	ട
റ്റ	ഡ	ഢ	ണ്	ത	ഥ	ദ	ധ	ന	പ	ഫ
ബ	ഭ	മ	യ	ര	ല	വ	ശ	ഷ	സ	ഹ
ഠ	ഡ									

All these may have the figures denoting the vowels tied to them, as in *ക്രിയ* *kriya* sacrifice, *ക്രൂര* *krurin* a cruel-man.

CLASS THIRD

Embraces those consonants to which this letter, *la*, is subjoined, as *kla* &c.

ക	ഖ	ഗ	ഘ	ങ	ച	ഛ	ജ	ഝ	ഞ	ട	റ്റ
ഡ	ഢ	ണ്	ത	ഥ	ദ	ധ	ന	പ	ഫ	ബ	ഭ
മ	യ	ര	ല	വ	ശ	ഷ	സ	ഹ	ഠ	ഡ	

These letters are also united with vowels, as *പ്ല* *pla*, *പ്ലി* *pli*, *പ്ലു* *plu*.

CLASS FOURTH.

This exhibits those consonants which carry on their back the figure , being a contraction of the letter *va* and to be

be brought out as we pronounce *wa*, the first syllable in water, so ക്വാ *kwa* &c.

ക്വ ഖ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ
 ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ
 ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ
 ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ ങ്ക്വ

CLASS FIFTH.

The last class of Compound consonants is marked by this flight stroke, which has the sound of *r* before the consonant, over which it is affixed, as in തർക്കം *tarkam*, Disputation.

കർഖർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ
 ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ
 ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ ങ്ക്വർ

To these may be joined, or added all the figures of the vowels that are necessary in speech.

CHAPTER IV.

Here follow the fifth order of letters where the Malabars make another form of double consonants, and, in this table, these are exhibited with the five short natural vowels *a e i o u*, in their native order.

	<i>a</i>	<i>i</i>	<i>u</i>	<i>e</i>	<i>o</i>
<i>kka</i>	ക	കി	കു	കെ	കൊ
<i>nka</i>	ക	കി	കു	കെ	കൊ
<i>nga</i>	ക	കി	കു	കെ	കൊ
					ccha

ccha	ച	ച	ച	ച	ച
njja	ഞ	ഞ	ഞ	ഞ	ഞ
nnya	ഞ	ഞ	ഞ	ഞ	ഞ
tta	ട	ട	ട	ട	ട
nda	ഢ	ഢ	ഢ	ഢ	ഢ
inna	ഞ	ഞ	ഞ	ഞ	ഞ
tta	ത	ത	ത	ത	ത
nta	ന	ന	ന	ന	ന
inna	ഞ	ഞ	ഞ	ഞ	ഞ
ppa	പ	പ	പ	പ	പ
mpa	മ	മ	മ	മ	മ
mma	മ	മ	മ	മ	മ
iya	യ	യ	യ	യ	യ
tta	റ	റ	റ	റ	റ
nta	ര	ര	ര	ര	ര
lla	ല	ല	ല	ല	ല
uva	വ	വ	വ	വ	വ
ffha	ഘ	ഘ	ഘ	ഘ	ഘ
ffhta	ഘ	ഘ	ഘ	ഘ	ഘ
ffa	ഘ	ഘ	ഘ	ഘ	ഘ
hha	ഘ	ഘ	ഘ	ഘ	ഘ
lla	ല	ല	ല	ല	ല
kffhma	ക	ക	ക	ക	ക

For the pronounciation of the above examples; see the orthography at the end of the Grammar, as well as for the following

Following five finals.

൯ ൧൦ ൧൧ ൧൨ ൧൩

Which can only be attained with experience in conversation, as may be said, of the letters ധ *rya* (the *y* scarcely founded), and റ *ra*, which are much in use, tho' left out of the Malabar alphabet.

With a knowledge of the preceding examples, the various other connections may be readily understood, and this science is called by the teachers അക്ഷരമെകട *aksharaketta*, or compiling, and tying of letters as ക്ക *kti* ഹ്നി *gni*, ക്ക *kshmi* in ശക്തി *shakti*, അഹ്നി *agni*, and ലക്ഷ്മി *Lakshmi* signifying Strength, Fire and *Lakshmi* the Goddess of corn which will serve for example, and സ്ത്രീ *stri* a woman to which may be added some hundreds, yea thousands more.

TABLE OF NUMERAL MARKS.

Figure,	Name	Pronounce,	N. ^o
൧	ഒന്നു	Onna	1
൨	രണ്ടു	Randa	2
൩	മൂന്നു	Muna	3
൪	നാലു	Nala	4
൫	അഞ്ചു	Anja	5
൬	ആറു	Ara	6
൭	ഏഴു	Era	7
൮	എട്ടു	Eta	8

൯

Figure,	Name,	Pronounce,	N.
൯	ഓവക	Onbada	9
൧൦	പടക	Patta	10
൧൧	പടിക്കെട്ട	Padinonna	11
൧൨	പടനാള	Pandaranda	12
൧൩	പടികൂട	Padimuna	13
൧൪	പടിക്കുല	padinala	14
൧൫	പടിക്കൂ	Padinanja	15
൧൬	പടിക്കുറ	Padinara	16
൧൭	പടിക്കുല	Padinera	17
൧൮	പടിക്കുട്ട	Padineta	18
൧൯	പടിക്കുടവക	Patt,onbada	16
൨൦	ഇരിവക	Irivada	20
൨൧	ഇരിവക്കെട്ട	Irivattonna	21
൨൨	ഇരിവക്കുല	Irivattaranda	22
൨൩	ഇരിവക്കൂട	Irivattamuna	23
൨൪	ഇരിവക്കുല	Irivattanala	24
൨൫	ഇരിവക്കൂ	Irivattanja	25
൨൬	ഇരിവക്കുറ	Irivattara	26
൨൭	ഇരിവക്കുല	Irivattera	27
൨൮	ഇരിവക്കുട്ട	Irivatteta	28
൨൯	ഇരിവക്കുടവക	Irivattonbada	29
൩൦	മൂപ്പക	Muppada	30
൩൧	നാലക	Nalpada	40
൩൨	അവക	Anbada	50

Figure,	Name,	Pronounce,	N.
അ	അറവക	Aravadr	60
ഇ	ഇലുവക	Eluavda	70
എ	എമ്പക	Enbada	80
ത	തെടത്തൂർ	Tonnura	90
ന	നൂർ	Nura	100
നയ	നൂറെട്ടമ്പക	Nutoruvada	110
ര	ഇരുന്നൂർ	Irūnura	209
മ	മൂന്നൂർ	Munura	300
സ	സേന്നൂർ	Nanura	400
ഓ	അങ്കൂർ	Anyura	500
അ	അറന്നൂർ	Aranura	600
ഇ	ഇലന്നൂർ	Elanura	700
എ	എണ്ണൂർ	Eunura	800
ത	തെടത്തൂരിനം	Tolluiram	900
അ	അയിനം	Airam	1000
അ	അടത്തൂരിനം	Orairam	1000
യ	പടിഞ്ഞൂരിനം	Padinairam	10,000
യ	ഇരിപടിഞ്ഞൂരിനം	Irivadinairam	20,000
യ	നൂറങ്ങിനം	Nurairam	100,000
യ	പടന്നൂറങ്ങിനം	PattaNurairam	1000,000
യ	ഇരിപടന്നൂറങ്ങിനം	IrivadaNurairam	2000,000
യ	നൂറുനൂറങ്ങിനം	NuraNurairam	10,000,000
യ	ലക്ഷം	Lakshum, a Lack	100,000
യ	പടലക്ഷം	Pattalakshum, 10 lacks	10,00,000

നൂറുല

നൂറലക്ഷശതകൈശ്ച *Nura Lakshatua ora kody*, For a hundred Lacks there is a kody or, - - - 10,000,000

To make the ordinal numbers it is only necessary to add ഓം *am*, for the masculine, and feminine (or when adjectively placed before Substantives to the consonants terminating with a vocal sound) and ഓശ്ച *am* for the neuter, or in an adverbial sense, as more fully explained in the 4 th section of Lecture 2. d, thus, masc. ഓണോം *onam*, Feme. ഓണോം *onnamata* the first, but when the numeral terminates in ഓ *m*, as in ഏകശതം *airum* a thousand, the final *m* is changed into ശ്ച *tt* and ഓം *am* added; thus ഏകശതം *airattam*, *amatta* the thousandth.

LECTURE FIRST,

OF THE DECLENSION OF SUBSTANTIVES.

All nouns substantive in the Malabar language may be referred to two forms of declension; to the first of which belong all nouns ending in *a* short, or in ഞ, or ള, in ഴ, in വ, or in ശ; that is, in al, el, il, ol, ul; or an, en, in, on, un, or in ar, er, ir, &c.

To the second belong all nouns in *a* long, or in *i*.

Nouns of the first declension in *a* short, (that is in any letter which I call a vocal consonant) form the genitive by changing *a* into *i* and adding thereto റ്റ; the dative by adding ഴ; the accusative ഴ and the vocative by changing *a* into *e*; the first ablative (of which this language has four) by adding ഞ to the termination of the nominative already changed in the oblique case into *i*; this ablative signifies *in*; to make the second ഴ is added, which answers to our sign of the ablative *with*; the third ends in ഴ having the power of, by, or through the means of; the last ablative is formed by adding the particle ഴ to the first, thus ഴ and means, from or out of.—ex. gr.

Singular,
 Nom. വെളി a bow.
 Gen. വെളിറെട
 Dat. വെളി

Plural.
 Nom. വെളികൾ
 Gen. വെളികളുടെ
 Dat. വെളികൾക്ക

Acc.

<i>Singular,</i>	<i>Plural.</i>
Acc. വിളിഞ്ഞ	Acc. വില്ലുകകളെ
Voc. വിളെ	Voc. the same
1st abl. വിളിന്ത	1st abl. വില്ലുകകളിന്ത
2d. വിളിഞ്ഞട	2d. വില്ലുകകളട
3d. വിളിന്തട	3d. വില്ലുകകളട
4th. വിളിന്ത	4th. വില്ലുകകളിന്ത

The cases of the plural number are formed by changing the final *a* of the singular, into *u* short; and adding കകൾ as the above example sheweth.

Such is always the form of the plural in words signifying irrational objects; but the names of reasonable beings reject the *a*, or final letter, adding instead thereof the termination കകൾ in the nominative plural, or കകളട. Ex. gr. കഷ്ടാവ a Lord makes കഷ്ടാകകൾ or കഷ്ടാകളട; Gen. കഷ്ടാകളുടെ. കഷ്ടാകളുടെ. In the same manner are declined the following words നല്ലാവ a King, പിതാവ a Father, മാതാവ Mother, ഭ്രാതാവ a Brother; and some other words derived from the Sanscrit.

To the same form of declension are referred all nouns ending in *s* or *o*, with this partial difference that, in the oblique case, they double this letter in the singular into ടി or റി except in the vocative. For instance വിട a house, makes in the genitive വിട്ടിന്റെ, and not വിടിന്റെ. ആറ a River is not written ആറിന്റെ in the genitive, but ആറിന്റെ; the

the face മുകൾ gen. മുകൾറെപ്പൻ; പയറ a Bean; കയറ rope, ഞാട a sheep, and others in the same manner which make the vocative like വില്ല, except വിട, which makes വിട and ഞാറ. In the plural these nouns are declined precisely like വില്ലുകൾ as before cited, thus വിടുകൾ houses; Gen. വിടുകൾട്ടെട; ഞാറുകൾ Rivers &c.

We proceed to nouns ending in al, el, il, ol, ul. These all change the final ണ or ൂ into ലി or തി respectively, and are then declined as in the former Examples വില്ല &c. Thus ഞാൾ a person, in the gen. ഞാളിറെപ്പൻ; കടാൾ the Foot gen; കടലിറെപ്പൻ. വിരൾ the Finger, വിരലിറെപ്പൻ. തിട്ടിൾ the refuse of a meal, തിട്ടിലിറെപ്പൻ. കടക്കടാൾ key, കടക്കടാലിറെപ്പൻ. പെരൾ Exposition, പെരൾട്ടിറെപ്പൻ.

In the plural ണ is changed into ലു and ൂ into ളു, and the cases are formed as in വില്ലുകൾ; thus ഞാളുകൾ persons, ഞാളുകൾട്ടെട; കടലുകൾ feet, gen. കടലുകൾട്ടെട.

The following are exceptions from the general rule പെരൾ a boy, ഞാണ a male, പെണ്ണ a female, കടാവ a young man, പൂണ്ണം sanctity, ഭാഗ്യം blessedness, ഗ്രഹം a planet, നക്ഷത്രം a star, മേഘം a cloud, and others which do not make പെരലുകൾ but പെരളുകൾ, and in like manner the rest.

But the two following nouns മകൾ a Daughter, and മന്ദകൾ a Niece are declined in the singular number like വില്ലുകൾ; thus മകൾ gen മകൾട്ടെട; dat മകൾക്കു; മന്ദകൾ
a

a Niece, gen മന്മകളുടെ; dat മന്മകൾക്കു; in the plural they end in കൾ, as കർമ്മങ്ങൾ and other nouns ending in വാ or വ.

We come now to nouns ending in ൾ which belong to the first declension, but since they differ from each other, according to the preceding vowel, whether an, en, in, on, un, be the termination, they require to be separately considered.

Nouns then ending with *an* are declined in the singular like വില്ല; with this difference that they retain the final *an*, and add thereto ൾ in this manner നെര; thus കന്യകാശാ a God or King, does not make the genitive കന്യകാശാനെര, but കന്യകാശനെര; in the dative ൾ is changed into ള as കന്യകാശൻ; in the acc. and voc. into ള making കന്യകാശൻ; in the ablatives ൾ is changed into ളിഷ. ളെ ട. ളാശ and ളിഷി, thus കന്യകാശിഷ. കന്യകാശെട. കന്യകാശാശ. കന്യകാശിഷി. and others in the same manner.

But the plural of these nouns is commonly made by adding to the final letter the particle മൾ, and is varied as in പുത്രൻ sons, in a subsequent example, gen, പുത്രന്മാരെ; thus from ചൈതന്യ a demon, comes in the gen. ചൈതന്യമൾ; dat. ചൈതന്യമൾക്കു, from കർമ്മ a Goldsmith is formed കർമ്മന്മാരെ.

Sometimes however, tho' not frequently, these nouns change

change *ക* into *ക* in the plural, thus അടിയറകൾ a team, makes അടിയറകൾ, അടിയറകളുടെ, അടിയറകൾക്കു and so on like പുത്രകൾ; but observe കന്യകകൾ is the only word of this termination which makes in the plural, either കന്യകകൾ, or കന്യകകളുടെ, like what has been before observed of നടുങ്ങുവ, കഴുകുവ.

Nouns ending in *en* are declined like the former example കന്യകകൾ, that is by adding in the genitive നെക്കറ in the dative ന് &c. thus പുത്രകൾ a son, gen. പുത്രനെക്കറ dat. പുത്രനു, acc. പുത്രനെ, voc. പുത്ര, 1st abt. പുത്രനിക്ക, 2d, പുത്രനെട്ടട, 3d, പുത്രനുടക്ക, 4th, പുത്രനിക്കിന്ന, thus are all nouns ending in *en* declined in the singular.

Observe that these nouns usually form the voc. by changing *ക* into a long *ഈ* as പുത്രഈ, o son, അയ്യകൾ a lord or chief അയ്യഈ, അച്ഛകൾ a father, അച്ഛഈ o father.

Except മകൾ a son, and മന്മകൾ a nephew, which make the vocative മകനെ and മന്മകനെ; other exceptions are കെൾ honey, and some other names of irrational things, which change *ക* into *നി*, and are declined like വിള thus കെൻനെക്കറ of honey, dat. കെൻനിന്ന. പെൾ a louse makes പെൻനെക്കറ, dat. പെൻനിന്ന &c. They have however no plural; which is indeed the case with almost all irrationals, in which the singular is used for the plural.

Nouns of this termination form the plural by adding *കൾ* to

to the final *പ*, or by changing this latter into *ക*, as was above noticed in speaking of nouns in *an*, thus പുത്രപ or പുത്രമുപ sons, പുത്രന്മാരെ or പുത്രന്മാരുടെ of sons, പുത്രൻ or പുത്രന്മാർ to sons, പുത്രനെ or പുത്രന്മാരെ in the acc. and voc. പുത്രൻ്റെ or പുത്രന്മാൻ്റെ, പുത്രനെടു or പുത്രന്മാരെടു. പുത്രന്മാർ or പുത്രന്മാർക്കു. പുത്രൻ്റെന്നു or പുത്രന്മാൻ്റെന്നു in the ablatives respectively.

There are however some nouns which I should rather have മുപ than ക, as from ബന്ധുപ, a kinsman, it is not proper to say in the plural ബന്ധുപ, but ബന്ധുവുപ, രാജപ, രാജവുപ senior brothers, but these refinements can only be learnt from practice.

The following are exceptions from the general Rule; കടവുശകപ a boy, which makes കടവുശകക and is declined, like ബ്രഹ്മശാലക hereafter to be cited, മകപ a son, and മന്മകപ a Nephew, make the plural മകക, and മന്മകക and are declined like വസ്ത്രക, and other nouns in *u* which will be hereafter explained.

Nouns ending in *പ* change the final *പ* into *സി* and are declined like വില്ലി; thus മീപ fish makes മീസിനെപ. ഭിപ food ഭിസിനെപ.

Nouns in *on* are declined like those in *an*, by making the genitive to end in *നെ*, and changing the dative into *ന്നു*, as

മഹരൈൽ Excommunication, മഹരൈൽ. ഐമദൽ
Salomon ഐമദൽ &c.

Nouns ending in *un* are declined like വില്ല changing ൂ into ി; for example കൂൾ a humpback കൂരിൽ. രൂൺ a Pillar രൂണിൽ.

Except സ്ത്രീ a female relation which makes സ്ത്രീ
രൾ, and in the plural സ്ത്രീകൾ.

But nouns in *u* or *u* change the final *u* into ി, and *u* or *u* into ി, and are declined precisely as വില്ല; as വെൽ a root വെരിൽ. കീഴ്, inferior, below, കീഴിൽ. പുക്കു Praise പുക്കു or more commonly പുക്കു.

It remains to speak of nouns ending in *u*, and in *o*; the first are declined with this slight variation like വില്ല namely, they add ി after the final *u* in the oblique case, except in the vocative in which വെ is added as വസ്തു a thing, വസ്തുവിൽ. വസ്തുവിൻ, വസ്തുവിടെ, voc. വസ്തുവേ, abl. വസ്തുവിൽ, വസ്തുവിടെ, വസ്തുവിൽ, വസ്തുവിൽ; In the same manner വെസ്തു a friend, വെസ്തുവിൽ, ശത്രു an Enemy, ശത്രുവിൽ, ജന്തു a beast, ജന്തുവിൽ, പ്രഭു a Prince, പ്രഭുവിൽ, ഹെതു a cause, ഹെതുവിൽ, these are also declined in the plural like വില്ലകൾ, only that they double ക into ക thus പ്രഭുക്കൾ Princes, പ്രഭുക്കളുടെ; വസ്തുക്കൾ things, വസ്തുക്കളുടെ.

Nouns which end in *o* *m* are declined in the singular like വില്ല but change the final *o* into ൾ, or rather ൾ, except
in

in the vocative, in which the sign റി is added as in വില്ലി as follows, ആകാശം, heaven, gen. ആകാശശിരഃ, Dat. ആകാശസി, acc. ആകാശമി or ആകാശൈ, voc. ആകാശമി abl. ആകാശാൽ, 2d ആകാശമി, 3d ആകാശാൽ, 4th ആകാശമി.

It may be remarked that these nouns may end in all their cases in ശ്വ thus, gen. ആകാശശ്വ, Dat. ആകാശശ്വ, acc. ആകാശശ്വ, 1st abla. ആകാശശ്വ, 2d ആകാശശ്വ 3d ആകാശശ്വ, 4th ആകാശശ്വ.

Secondly observe that this sort of nouns as well as some others of this declension, besides the termination ശിരഃ may end in മി, or മി, or in മി; Ex. gr. ആകാശം gen. ആകാശശിരഃ, or ആകാശമി, or ആകാശമി, or ആകാശമി, or ആകാശമി, the last is seldom used by the Malabars except in poetry; But in conformity with this rule it is a good expression to say വിളിപ്പലവഴി house affairs, നാട്ടിലാഴ്ച the king of a country.

Thirdly that nouns ending in ഞ have also in the singular number another dative, by adding to the ablative in മി the particle ി, as from ആകാശാൽ in heaven, Dat. ആകാശമി to heaven; നാട്ടിലാഴ്ച to the kingdom; This mode of speech is little used in common discourse; it is better to add the syllable ി to the indeclinable noun in ശ്വ, as ആകാശമി, നാട്ടിലാഴ്ച.

Fourthly observe that these nouns in ഞ have also a different form

form of the ablative, by adding to the indeclinable noun the terminations following ഉങ്കൾ, or യങ്കൾ; thus ആകാശങ്കൾ, or ആകാശയങ്കൾ at, or in heaven, ഭൂമിയങ്കൾ at, or on Earth; to this form of the ablative is sometimes added the particle നിന്ന, as ആകാശങ്കൾനിന്ന from heaven, രാജ്യങ്കൾനിന്ന from the kingdom. Sometimes indeed the ablative is formed by adding only ൾ to the indeclinable noun, thus ആകാശം in heaven, കപ്പൽ in a coat, മരം in a tree. This mode may also be applied to nouns ending in *a* short, and even to some few others; thus കഴുക്ക് the neck, may make കഴുക്കൾ, as കാൽ the foot, കാക്കൾ, or more usually കാക്കൾ വഴി, a door വഴി.

Nouns of the second declension also in യ often follow this rule, as പള്ളി a church പള്ളിക്കൾ: മുറി a bed chamber മുറിക്കൾ.

But we proceed to speak of nouns of the 2d declension: these end, as before observed, in ആ or in യ; the first generally drops the *a* or changes it into *e*, adding ൾ for the genitive, and ക്ക for the Dative. E. g. മല, a Hill, gen. മലയ്ക്ക, dat. മലക്ക, acc. മല, or മലയെ, voc. മല, abl. മലയ്ക്കിന്ന; 2d മലയെക്ക, 3d മലയെക്കൾ, 4th മലയ്ക്കിന്നിന്ന; so also പടർ war, gen. പടയ്ക്ക, കഥ a story കഥയ്ക്ക; they may also end in യ്ക്ക, so that it is indifferently said കഥയ്ക്ക or കഥയ്ക്കയ്ക്ക of the head; and പടയ്ക്കയ്ക്ക of war.

But

But the words ഉമി a matron, or lady (applied to muslim women) അമ്മ a mother (applied to Hindu women) and some others like these, or compounded of them, make in the genitive യുടെ; thus ഉമിയുടെ, or ഉമ്മയുടെ; അമ്മയുടെ or അമ്മയുടെ.

These nouns are declined in the plural like വില്ലുകൾ; the long *a* of the singular is not written, or expressed, but lightly accented; thus it is written മലകൾ mountains, മലകളുടെ. പടകൾ. പടകളുടെ, where the ഓ or sign ള, which gives the power of *a* long, is dropped.

Exceptions to this rule are ഉമ്മ, & അമ്മ, and some other nouns signifying rational beings which take മൂർത്തി in the plural, like those of the first declension which have been noticed; thus ഉമ്മമൂർത്തി and അമ്മമൂർത്തി

Nouns in *o* it should have been observed, instead of കൾ, in the plural, have ങ്ങൾ, and are declined like വില്ലുകൾ, altering the termination to ങ്ങൾ.

It remains only to treat of nouns ending in യ or യി; these add യുടെ in the genitive; without the additional *i*, in this manner യുടെ, but in the, dative they add to the final യി the particle ക, thus സ്ത്രീ a woman, genitive. സ്ത്രീയുടെ, dat. സ്ത്രീക്ക, acc. സ്ത്രീയെ, or സ്ത്രീയെ, voc. സ്ത്രീയേ. abl. സ്ത്രീയെ, &c. പള്ളി the church; genitive. പള്ളിയുടെ; dat. പള്ളിക്ക. തിര fire, abl. തിരയെ &c.

There are however different forms of the genitive by adding

ding, to the termination *യ*, only *ടെ*, as *സ്ത്രീടെ* of a woman, *പക്ഷിടെ*, or *ജൂടെ*, as *സ്ത്രീജൂടെ*, *പക്ഷിജൂടെ*, and from *പുലി* a tyger, is formed with equal propriety *പുലിജൂടെ*, *പുലിടെ*, or *പുലിജൂടെ*.

These nouns are declined in the plural like *വില്ല്യകൾ*, by adding to the final *യ* of the singular *കൾ* or *കൾ*. But if they be the names of rational creatures they may be declined with the particle *മുൾ*, like *ഉമിമുൾ*; thus *സഖ* a friend makes *സഖകൾ* and *സഖമുൾ*; and *ചെട്ടി* a merchant, or trader *ചെട്ടികൾ* or *ചെട്ടിമുൾ*.

But remember the particle *മുൾ* is very rarely used, and indeed only in some Sanscrit words. It is always better to say *കൾ*, thus *പടയോട്ടി* a soldier, makes *പടയോട്ടികൾ*, and not *പടയോട്ടിമുൾ*.

LECTURE SECOND,

Of the Gender, and formation of the nouns, and of the adjective.

SECTION 1st.

Of certain adjectives which require to be placed after the substantive.

As this sort of adjectives stand singly exceptions to a general rule, let us begin with them. They correspond with our expressions all, every, and are as follow; *ഈ* or *ഈജം*, and *ഈശ്വരം* or *ഈശ്വരം* which serve for both masculine and

and feminine genders, and **രില്യം** for the neuter. They are declined in form following; nom. **കക** gen. **കകയുടെ**, or **കകയുടെയ്ക്കും**, dat. **കകക്കു**, or **കകക്കും**, acc. and voc. **കക**, or **കകയ്ക്കും** abl. **കകയ്ക്കു** or **കകയ്ക്കും**, 2d **കകയെ** or **കകയെടും**, 3d **കകയ്ക്കു** or **കകയ്ക്കും**, 4th **കകയ്ക്കുനിന്നു**.

Observe that nouns placed before this word may be declined, or not; Ex. gr. **മുസാഫിറകകയുടെയ്ക്കും** of all men, **സത്രൈകകകക്കും** to all Christians, **സ്രുതകകയ്ക്കും** in all women. Nom. **രില്യം**, or **രില്യവരും**, or **രില്യവരെയ്ക്കും**, all. Gen. **രില്യരുടെയ്ക്കും**, or **രില്യവരുടെയ്ക്കും** of all. Dat. **രില്യക്കും**, or **രില്യവക്കും** to all. Acc. and Voc. like the nom. Abl. **രില്യരിലും**, or **രില്യവരിലും** in all. 2d **രില്യരെ**, or **രില്യവരെ**, 3d **രില്യരു**, or **രില്യവരു**, 4th **രില്യരിലുനിന്നു**, or **രില്യവരിലുനിന്നു** from all.

The latter of these expressions is the best.

These words serve only for the masculine and feminine genders **മുസാഫിറരില്യം**, or **രില്യവരെയ്ക്കും** all men, **സത്രൈരില്യവക്കും** to all learned, **സ്രുതരില്യവരുടെയ്ക്കും** of all women.

Nouns placed before this adjective may be sometimes tho' seldom declined, and not in all cases, as intimated before.

In the same manner the two following words are placed after nouns substantive in the nominative only, or perhaps in

in any other viz. case ക്കൊക്കും, and ക്കൊക്കെയും all, മനുഷ്യകൾക്കൊക്കും all mankind.

But with neuter nouns the Malabarians use the following word ക്കളും, which is thus declined, nom. ക്കളും all. Gen. ക്കളുടെ, or ക്കളുടെയും, Dat. ക്കൾക്കു, or ക്കൾക്കും; accus. ക്കളും, or ക്കളെ, or ക്കളെ, or ക്കളെയും; abl. ക്കൾക്കു, or ക്കളിൽ, ക്കളിന്നു, or ക്കളിന്നും in all, 2d ക്കളെ, or ക്കളെ with all, 3d ക്കൾക്കു or ക്കൾക്കു by, or through all, 4th ക്കൾക്കു, or ക്കളിൽനിന്നു from all; ഒക്കെ ക്കളും all the rice, പട്ടാഭിമുഖം ക്കളും all the army, മൃഗകൾക്കളും all the animals, ഇതുകൾക്കളും all this.

SECTION 2d.

Of the Gender, and formation of the noun.

In the Malabar Language the names of God, angels, Demons, and men; are of the masculine Gender; ഓരോന്നു, or ദൈവൻ God; മനുഷ്യൻ man; ചൈതന്യൻ, or പിശാചു a Demon, മലയാളൻ, or ദൈവകുമാരൻ (the samscrit term) an angel.

Nouns relating to the female sex are feminine, as സ്ത്രീ a woman; കന്യാസ്ത്രീ a virgin; പുരുഷൻ a woman, and പെണ്ണ a female.

All other nouns whether the names of animals, or senseless things, are neuter; as മേഘം heaven, സമുദ്രം the sea, മൃഗം an

an animal, കരകാഴി a monkey, പക്ഷി a Parrot; all these, according to their terminations, are reduced to two declensions already explained.

SECTION 3d.

Of adjectives, and their formation.

Adjectives in this language are indeclinable, and, with a few exceptions, are always placed before their substantives. Thus നല്ല good, വെളുത്ത white, കറുത്ത black, join with nouns substantive in this manner, നല്ല മനുഷ്യൻ a good man, നല്ല സ്ത്രീ a good woman, നല്ല മൃഗം a good animal.

Adjectives may be formed from nouns substantive by means of the participle of the verb ആകുന്നു I am, being placed between two nouns. This radical participle is ഉള്ള; the same is done with ആകുന്നു, and ആയ; thus from the nouns മെന്തി honor, and സ്ത്രീ a woman, comes മെന്തിയുള്ള സ്ത്രീ an honorable woman, from ദോഷം a sin, and പ്രവൃത്തി a work, ദോഷം ആകുന്ന പ്രവൃത്തി a sinful action, മഹത്വം ആയ അന്വേഷണം a glorious mystery, മൂല്യം ആയ വസ്തു a precious thing.

But if you place between two nouns the radical participle of the negative verb ഇല്ല, which is ഇല്ലാത്ത, you will have a negative adjective, thus, മെന്തി ഇല്ലാത്ത സ്ത്രീ a woman without honor, അറിവ ഇല്ലാത്ത ആൾ an ignorant person, പെട്ടെന്ന് ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യൻ a dauntless man.

Observe first that adjectives become, or have the power of substantives

substantives when the pronoun ഏവൻ, അവൾ, അവൾ he, she, it, is joined to the radical participle, but the initial ഏ is dropped, or rather absorbed in the preceding letter, and only വൻ, വൾ, ഴ is pronounced. Thus നല്ല മനുഷ്യൻ, and നല്ല വൻ indifferently signify a good man, and നല്ലതും and നല്ലവൾ have the same sense, so also have മരിച്ചുള്ളതും, and മരിച്ചുള്ളവൾ. പെട്ടെല്ലാ ശകുനമനുഷ്യൻ and, പെട്ടെല്ലാ ശകുവൻ, and they are declined like the pronouns in which they terminate.

Secondly, adjectives are formed from the radical participles of any verbs whatever, as ചത്ത പശു a dead cow, ഓടിയ അരിലു dried rice, കഴിഞ്ഞ വർഷം the past summer.

Thirdly, they are formed by adding to substantives the particle പെട്ട, which is the radical participle of the verb പെട്ടു, thus from കെട്ടി fame, comes കെട്ടിപ്പെട്ടവൻ, കെട്ടിപ്പെട്ടവൾ, or കെട്ടിപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ, കെട്ടിപ്പെട്ടതും, an honorable, or celebrated man, or woman, and കെട്ടിപ്പെട്ട നഗരം a famed city, ഖലിമനുഷ്യനുള്ളൊരു an illustrious person. But this form of speech is not universal. Sometimes also in place of പെട്ട they write അകപ്പെട്ട; thus, from നരകം Hell, comes നരകം അകപ്പെട്ടവൻ one devoted to Hell, from ശ്രദ്ധ hope, is made ശ്രദ്ധം അകപ്പെട്ടവൻ hoping, full of hope.

Fourthly, adjectives are made from nouns ending in ഹ, by leaving out this final letter, and adding another substantive, in

in this manner, of മദ്ദിം, law, is formed മദ്ദിമയ്യുട legal custom, മരണം Death മരണപ്രമുദം the danger of death, മരണസമയം the approach of death. Sometimes, but not often, adjectives are similarly made of other nouns not ending in ം. പള്ളികയ്യം Church affairs, പള്ളികയ്ക്കെഴുത്ത the Church key.

But if this sort of adjectives be formed from nouns in ട or ി, the first is changed into ി, and ി into ി; as, from വിട a house വിട്ടുകയ്യം house affairs. But this mode should be rarely used.

Let it be well remembered that some nouns also, nay even adverbs, are made adjectives in this way by adding to them the particle ി, as, മദ്ദിം, the Law, becomes മദ്ദിവി lawful custom; കിഴക്കേ the past year, കിഴക്കേപ്പത്തു last years festival; ഇപ്പോൾ now, is made ഇപ്പോഴത്തെ present grievance; ഇന്നലെ yesterday ഇന്നലെക്കയ്യം yesterday's business.

All neuter nouns become adjectives by adding to them the termination കടന്നു, and nouns of the feminine gender by adding കടന്നി, thus ബുദ്ധി signifies prudence, ബുദ്ധിക്കടന്നു a prudent man, ബുദ്ധിക്കടന്നി, a prudent woman, ഇറ്റലി Italy, ഇറ്റലിക്കടന്നു an Italian, കൊച്ചി Cochin, കൊച്ചിക്കടന്നു a Cochinefe.

But if the nouns end in ം this must be dropped, and കടന്നു, or കടന്നി is added to the preceding letter, thus

മെടകുറം happiness, makes മെടകുറക്കുറം and മെടകുറക്കുറം; but if the noun end in ^s, this letter is changed into ഴ, thus നാട^s a country, നാട്ടുകുറം, a native, വീട^s a house, വീട്ടുകുറം, and കുറവട്ടുകുറം from കുറവട്ട^s a man of noble birth, or family.

Lastly, it may be remarked that some nouns are made adjectives only by adding ഴ, or, യ, or ശ instead of കുറം, and കുറം; as ശുചി^o sanctity, ശുചി^o, and ശുചി^o, or ശുചി^o a holy-man, or woman; വയറ^o the belly, വയറ^o and വയറി^o a fat-man, or woman; ലുബ്ധ^o, ലുബ്ധ^o, a miser, or crone. But this will suffice.

SECTION 4th.

Of Numerals, and of Comparatives, and Superlatives.

The numerals are ഒന്നു, രണ്ടു, മൂന്നു, one, two, three &c &c. as may be seen at the end of the alphabet, and are placed without variation before all nouns, thus രണ്ടുകുറം two years, മൂന്നുപ്രളയം three persons, അഞ്ചുമാസശിക്ഷ in five months; they may therefore be considered as adjectives.

Observe that ഒന്നു, when joined with a noun, is changed to ഒന്ന, or ഒന്ന, as ഒന്നമൃഗം one animal, ഒന്നഗ്രന്ഥം one book, ഒന്നസ്ത്രീ one woman.

The cardinal numbers become ordinals by adding the particle ആം, or thus ഴം; as ഒന്നാമദിവസം the first day, രണ്ടാമദിവസം the second day, മൂന്നാമദിവസം the third day, അഞ്ചാമദിവസം the fifth head, or chapter, നാലാമദിവസം

൪൦th the 40th fable, ഇരുപത്തുദിവസം the twentieth day.

There is another way of making adjectives of these numerals; which is by adding the particle വൺ, or വൺ contracted from അവൺ, അവൺ, to the ordinal formed as above. Thus ഒന്നുവൺ the first, രണ്ടുവൺ the second, മൂന്നുവൺ the third; but when in reckoning they assume the form of an adverb, we then say ഒന്നുവൺ firstly, രണ്ടുവൺ 2dly, മൂന്നുവൺ thirdly, നാലുവൺ fourthly.

Observe; that of the word ഓരോ are formed other adjectives in the following manner; ഓരോന്നു each, and ഓരോന്നു every, of the neuter gender, as ഓരോന്നുപടയോളം every soldier, ഓരോന്നുകഥ every story, ഓരോന്നുകാര്യം every affair. In the plural it makes ഓരോന്നുകൾ, ഓരോന്നുകൾക്കു; from these also are formed ഓരോന്നുശാല every one, which are declined like പുരുഷ, and സ്ത്രീ.

Also that in counting persons we say ഓരോന്നുശാല one by one, ഇരുപതു two and two, മൂന്നു by threes, നാലു by fours, അഞ്ചു by fives. But speaking of brutes, or inanimate things we say ഓരോന്നു. ഓരോന്നു. മൂന്നു. നാലു. അഞ്ചു. But in putting money out at interest we express it thus, അഞ്ചു ഒന്നു one for five, പതിനാലു two for ten. നൂറുപതിനാലു ten for a hundred, or 10 per cent. But in summing up an account we say പതിനാലുഇരുപതു twice ten

ten is twenty, പതിനുകൂടി മൂപ്പുതൂക്ക three times ten is thirty,
പതിനപത്തുതൂക്ക ten times ten is a hundred.

It is to be especially remembered that these numerical nouns are declined in certain cases, thus കറു gen. കറുറെ
പറ. Dat. കറുതു, and നൂറു gen. നൂറുതു. പറ a hundred,
gen. പറുറെപറ, dat. പറുതു, abl. പറുപറ.

And it may not be much out of its place to remark here, that even adverbs are sometimes declined, or made adjectives as, പണ്ടെ formerly, പണ്ടെക്കകൾക്കുളിപ്പ in ancient times, ഇപ്പോൾ, now, makes ഇപ്പോൾക്കകൾക്കുളിപ്പ present circumstances, or news.

To proceed to the comparatives and Superlatives. These in the Malabar Language, properly speaking, are wanting; but the defect is supplied two ways. First, when any comparison is to be made, by means of the prepositions കൾ, or കൾക്കു, or കൾക്കുളി, or കൾക്കുളി, or കൾക്കു, which all signify above. Then the thing, or person with which comparison is made must be put in the accusative case, and the person, or thing compared in the Nominative, thus, the sun is larger than the Earth ഭൂമിയെ കൾക്കുളി. ആദിത്യം പലിയക, sanctity is better than science ശാസ്ത്രത്തെ കൾക്കുളി. ആദിത്യം നല്ല, or sanctity is good above science.

But the more elegant way is to put the thing, or person to which you would compare another in the ablative in ഇക്ക, as ഭൂമിയെക്കു ആദിത്യം പലിയക. ശാസ്ത്രത്തിൽക്കു ആദിത്യം നല്ല

ല്ല as above; പൊക്കുന്നതിനേക്കാൾ death is preferable to fin.

Sometimes, by way of interrogation, the comparative is used in this manner കരൾ മേന്മ കറിയെഴ which is better (literally, good) fish, or flesh, and so in other instances.

The Malabar Idiom is also defective in the superlative degree properly so called, but supplies the want by certain adverbs, which signify very, or much കൂടും, പെരുക, or പൂർണ്ണ, and sometimes, for greater emphasis, they double the said adverbs, as നന്നു good, കൂടുംനന്നു the best, പലിയകലം great distress, കൂടുംപലിയകലം the greatest affliction, ഖലമുദയപ്പെട്ട illustrious, കൂടുംഖലമുദയപ്പെട്ട most noble, or illustrious. This mode of expression is common in other oriental languages, particularly the Hebrew, as in the Evangelist കൂടുംപലിയസന്തോഷമുദയപ്പെട്ട they rejoiced with exceeding great Joy.

LECTURE THIRD, OF PRONOUNS.

SECTION 1st.

Pronouns in this, as in other languages are declined ഒന്നു I, കറേക്ക of me, കറിക്ക to me, acc. and voc. കറേ abl. കറിക്ക &c. Plural ഒക്കുക we, ഒക്കുകുടെ of us, ഒക്കുകക്ക to us, and so on.

Nom.

Nom. ഞം I, or we, gen. ഞുടെ, dat. ഞ്ങ, acc. ഞ
 ക. In the plural ഞങ്ങൾ is always used. This pronoun of
 distinction is only used by princes and great men. In religi-
 ous discourses too it is commonly used as ഞങ്ങളുടെ കർത്താവു
 ഞൾ our God.

Observe that instead of ഞങ്ങളുടെ, the Malabars frequently
 say ഞങ്ങൾ of us, as they do നിങ്ങൾ of you; and ഞയുടെ
 ഞ, and ഞയുടെ for ഞയ്ക്കുടെ, and ഞയ്ക്കുടെ of
 him.

SECTION 2d.

Of the pronoun of the second person.

Nom. നി you, or thou, Gen. നിറെക്ക Dat. നിന്നെ Acc.
 നിന്ന Voc. നിന്നെ but when we call a person, if a Male, say,
 കടന്നി, if a female കടന്നി and sometimes, omitting നി, we
 say only കടന്ന, or കടന്ന E. G. ഇവിടെനിന്നുപോകട്ടെ, go
 you from hence, ഇങ്ങനെവരിക നിന്നു come you hither. Speaking
 to a man, or woman; but this is inelegant.

The honorary pronoun of the second, or perhaps third
 person, is കട്ട Gen. കട്ടെക്ക Dat. കട്ടെക്ക Voc. rarely used,
 Acc. കട്ടെ: In the plu. it would make കട്ടെക്ക Gen. കട്ടെക്ക
 ഞ, but this is not in use in conversation between equals.

With respect to this pronoun it may be remarked that നി
 is addressed to persons only of low condition, or to Children;
 In general speaking to men we say കട്ട, and to women un-
 less of the lowest order നിങ്ങൾ; thus you cannot say to a female
 നി

നികരിയവന്നു why are you come? but, നിങ്ങളെകുടിവന്നു, നിങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു do not be alarmed. Sometimes indeed this form of expression is used to men, and it may be a greater mark of distinction than കടൽ, thus നിങ്ങളെകുടിവെക്കുവെക്കുന്നു where is your highness going?

Secondly observe that the Malabars in speaking to a king, or great personage make use of a still more respectful expression, which may answer to your Majesty അങ്ങ, or അങ്ങന, Gen. അങ്ങവനെ, Dat. അങ്ങക്ക, Acc. അങ്ങ, the other cases are wanting, as അങ്ങനകളെ ഉദ്ദേശിക്കുക it is enough that your Majesty command me. അങ്ങക്കുവെക്കുന്നില്ലേ are you ill? അങ്ങ, or അങ്ങവനെകടയ്ക്കും your highness's affairs.

But in addressing a Raja, or his Minister, to avoid offence, it is usual to repeat the name നടുങ്ങവ, and കടയ്ക്കുക in whatever case the sentence may require.

SECTION 3d.

Of Pronouns of the third person.

These are അവൻ. അവൾ. അത്. He, she, it, or that, ഇവൻ. ഇവൾ. ഇത്. this, masc. fem. and neuter; ആവൻ, ആവൾ, ആത് who, what? They are declined like പുറം, or നിങ്ങൾ, or like വില്ല; but this last pronoun is not in use except in the neuter gender ആത് which, or what.

The plural of these pronouns is common to the masculine, and

and fem. genders, thus അവൾ makes അവൾ both for male, or female, and is declined like പുരുഷ, but the neuter has no plural അക, ഇക, ഏക.

The honorary pronoun of the third person is അയ്യടുക that personage, Gen. അയ്യടുകുടെ, Dat. അയ്യടുകക്ക; in the same manner ഇയ്യടുക, Dat. ഇയ്യടുകക്ക, so in speaking of a great man we must say ഇയ്യടുകയെക്കുറിച്ചൊന്നെന്നു, and not അവനെക്കുറിച്ചൊന്നെന്നു, what that person said is good, which last would be used only in regard to inferiors, അയ്യടുക പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു what he said is right.

But when we speak reverentially of the female sex the plural is used for the singular അവൾ, ഇവൾ, as അവൾമാരിൽ ഒരാൾ she is dead, ഇവൾക്കൊന്നൊന്നിട്ടു വന്നിട്ടു is she your wife? to young girls, or people of the lowest rank, only, do we use the singular അവൾ, ഇവൾ.

It must be remembered that these are substantive pronouns so that we can never say അവൾമാറ്റമില്ല, ഇവൾപുരുഷ, അവൾക്കു that thing, ഇവൾക്കു this woman, ഇക്കുറേലം this year or this time, but ആമാറ്റമില്ല, ഇപുരുഷ, അവൾക്കു, ഇക്കുറേലം.

SECTION 4th.

Of Possessive Pronouns.

There being no distinct pronouns of this class, in the Malabar language, to express them the genitive cases of the preceding primitives are used in all genders, and numbers as the sentence

sentence may require. E. G. my book *എന്റെ പുസ്തകം*,
 my sins *എന്റെ ദോഷങ്ങൾ*, your will *നിന്റെ ഇഷ്ടം*,
 thy Father *നിന്റെ പിതാവ്*, his business *അവന്റെ കാര്യം*.
യം.

According to the distinctions of rank we use the common,
 or what I have called honorary pronouns. The possessive
 pronoun is also supplied by placing the participle *ഉള്ള*
 between the person, or thing possessing in the dative, and
 the thing possessed in the nominative, as *അതിങ്കൽ ഉള്ളവട* my
 house, *നീക്കൽ ഉള്ളവ* the thing belonging to you, *പള്ളി*
കുളി the money belonging to the church.

Sometimes indeed this participle is used as it were in the
 abstract sense, as *അതിങ്കൽ* mine, *നിന്നിൽ* thine
വകുളി His, as *അതിങ്കൽ നും നിന്നിൽ നും ഇവിടെ*
ഇ here is neither yours, or mine.

SECTION 5th.

Of Relatives.

The want of relatives in this language, which is supplied
 by the participles of verbs, seems to promise, and does really
 occasion serious difficulties to learners; the manner of
 expressing them will be best explained by Examples; as, the
 woman whom thou gavest me as a companion hath beguiled
 me *കൂട്ടമായി അതികരുന്നത്രെ എന്ത ചരിച്ചു*, literally, giving,
 or having given to me a woman, she has deceived me,
ഒരുമെച്ചമായി പൊക്കുക പരസ്പരം the parrot
 which

which talked so well is flown away, *തന്നെ പറഞ്ഞു മുട്ട* the mother who bore me, *പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നവനെ* the sinner who performs penance, *ദൈവത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവനെ* The sin which defileth our souls, *കന്യകയെ ദൈവത്തിൽ കൈമാറുന്നവനെ* the Boy who worships God.

This sort of relative is also formed by adding to the participles, as above, the pronoun *അവൻ*, or *അവൾ*, as, he who walketh in the paths of virtue shall receive the blessing *വൃന്ദിക്കപ്പെടുന്നവനെ*; this form is also used for the neuter by adding *അത്*, as *അവൻ ചെയ്തതുകൊണ്ട്* what he committed was a sin, *നിവരണമില്ല* I did not hear what you said.

But when we would use the interrogative, who? in the masculine, or feminine, we say *ആർ* both in singular, and plural, as *ആരവന്നു* who is come, *ആരപോയി* who went? *ഇതെന്തുകാരനാ* who did this?

Observe that this pronoun is most commonly joined to verbs in the neuter radical participle, as *പോയവനെ* who is gone? *മരിച്ചവനെ* who is dead? *നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവനെ* who created you? It is declined thus, Nom. *ആർ* Gen. *ആരുടെ* Dat. *ആർക്കു* acc. *ആരെ* abl. *ആരിൽ* 2d, *ആരെടു* 3d, *ആരുൾ*.

The neuter interrogative pronoun what? is expressed by *എന്ത്*; or *എന്ത*, or *എന്തു* as, *എന്തെല്ലാം* what do you want?
or

or *കിതുവെങ്ങും*; *ഇതിൽനിന്നു* which of these? But *കിതു*, or *കിതു* have no other case than the dative as, *കിതിനു* to what? *കിതിനുവന്നു* for what are you come? *ഇതുകിതിനുവന്നു* what has this come for, *ഇതുകിതിനുവന്നു* to what purpose is this?

The particle *self*, which is often subjoined to pronouns, as *myself*, *yourself*, is expressed by adding *കരേ*, as *ഞാൻകരേ* I myself, *തുകരേ* thou thyself, or *നീക്കരേ* you yourself, *അവൻകരേ* he himself, *അതുകരേ* that same.

But it is to be remembered that *കരേ* is very frequently used for the adverb *solely*, *alone*, as *ഞാൻകരേ* I only, *ഞാൻകരേ ഉണ്ടായിരുന്നു* I alone was there, *ഞാൻകരേ ശേഷമില്ല* I was left alone, *ഇതുകരേ ഉള്ളൂ* there is only this, *അതുകരേ അല്ല* not only that.

It will be necessary to say something of the affirmative, and negative pronouns. Of the first class are *ആരോ* some one, which has only the genitive *ആരോടെ*, as also it, compound *മറ്റൊരാൾ* any other, *മറ്റൊരാളോടെ*; but the neuter, any thing, is expressed by *കുതും*, as, is there any news? *കുതും വർത്തമാനം*, or *കുതും വർത്തമാനം ഉണ്ടോ*. *മറ്റൊരു* another *മറ്റൊരുക*, *മറ്റൊരുകൾ*, *മറ്റൊരുകൾ*, *മറ്റൊരുകൾ*, *മറ്റൊരുകൾ*, some other: *മിക്കവാറും*, or *മിക്കവാറും* the most part, the generality, and *മിക്ക*, the neuter gender, corresponding to our adverb, in general, for the most part; *പല* many, genitive *പലരുടെ*, and *പലർ* neuter, *ചിലർ*, neuter *ചിലർ* some; *വല്ലവർ*, or *വെ*

ഈ ഉവ പ whoever, neuter വഈ ഉ whatever. These in the masc. gender, which serves also for the fem. are declined like പുരുഷ.

Observe that these are more properly substantive pronouns, but they may be made adjectives, thus പലമുരമുഷ many men, പലസ്ത്രീ many women, പലകുടും whatever business.

2dly, that we use these pronouns to form others corresponding to them, namely by adding പെട്ടം, or പെട as മിക്കപെട്ടം for the most part, വളരെപ്പെട്ടം how often so-ever.

Among the negative pronouns may be reckoned the following, ഈ no one, which is declined in the manner following. Nom. ഈ, Gen. ഈയുടെ, Dat. ഈക്കു, Acc. ഈനെ, Abl. ഈനിൽ, 2d, ഈനോട്; It is used thus, ഈനോ who is there? ഈയില്ല there is no one, ഈവരില്ല no one is come. In the same manner is declined ഒരു no body, or none, gen. ഒരുടെ, dat. ഒരുക്കു, acc. ഒരുനെ, abl. ഒരുനിൽ, ഒരുനോട്, ഒരുനോടു, or ഒരുനോടു.

There is another negative pronoun of the neuter gender ഒരു nothing, as ഒരുതെ what is it? ഒരുമില്ല it is nothing. It is indeclinable; so that if you would express to, or for nothing, you would say ഒന്നിന്നോ, or ഒന്നിന്നോ ഉത്തമ it is good for nothing. But enough of nouns, we proceed to

Lecture

LECTURE FOURTH,

Of Verbs, and their Conjugation.

All verbs in the Malabar language are impersonal, and, consequently, are similarly conjugated without variation, and, in strictness of speaking, have only three tenses; the present, the preterite, and the future. The others, corresponding with ours, are supplied by annexing certain particles, of which more will be said hereafter.

The conjugation of the substantive verb ആകുന്നു I am, Present tense ആക, ആക, അവക, or അവൾ, ആകുക, or ആകും, ആകുക, അവക, ആകുന്നു in all persons.

Imperf. ആയിരുന്നു I was. Preterite ആയി 2d, part ആയിരുന്ന in, or by being, 3d, pret ആയിരുന്ന, or ആയിരുന്ന after that I was 4th, pret. ആയിട്ട because I was.

Preter-plu.-perf. is wanting, but supplied by ആയി. Future ആകും I will be, ആകുമ്പോൾ I am wont to be, ആകേണ്ടിവരും I must be. Imperative ആക, or ആകുക be thou, and for the sake of distinction, and respect കടന്നു ആക; അവക ആകട്ടെ let him be, plu. ആക, or ആകുക ആക let us be, ആകട്ടെ ആക be you, അവരകളെ ആകട്ടെ let them be.

Optative mood is supplied, in the manner hereafter explained, by means of the conjunction ആകെങ്കിൽ, or ആകെങ്കിൽ ആകെങ്കിൽ if; it may therefore be considered as the same with the

Conditional

CONDITIONAL CONJUNCTIVE കിങ്കികൾ,

present ആകുന്നുകിങ്കിൾ if I be,

Imperf. ആയിരുന്നുകിങ്കിൾ if I was,

conjunctive കിങ്കിലും although,

preterite ആയിരിക്കിലും although, I have been,

കിങ്കിപ്പോൾ when,

preterite ആയിരിക്കപ്പോൾ when I have been,

Future ആകുംപോൾ when I shall be,

Infinitive mood, pre s. ആകുന്നുയെ ന്നു to be

pret. ആയിരുന്നുയെ ന്നു to have been,

Fut. ആകുംന്നു to be about to be,

supine ആകവൺ, or ആവൺ to be,

Gerunds. 1st, ആകെണ്ടു which ought to be;

2d, ആകെണ്ടു that it may be;

3d, ആകെണ്ടു or ആകെണ്ടും which must be,

4th, ആകെണ്ടുന്നക, ആകെണ്ടവക in the neuter.

participle, pres. ആകുന്നു being; preter. ആയിരുന്നു that has been,

having been, Future ആകുംവന്നിരിക്കുന്നു which will be.

Conjugation of verb active,

കൊല്ലുന്നു to love.

Indicative mood,

Present കൊല്ലൺ, നി, അവൻ, കൊള്ളൺ, നിക്കു, അവൻകൊല്ലുന്നു
കുന്നു I, thou, he &c. loves.

Preter. Imperf. കൊല്ലൺ &c. കൊല്ലുന്നുന്നു I was loving.

Preterite കൊല്ലൺ കൊല്ലന്നു I loved,

2d,

2d, ഐസ്തഹിയാസ് by loving,

3d, ഐസ്തഹിയാം when I loved,

4th, ഐസ്തഹിയാ because I loved,

Preter-plu. perf. ഐസ്തഹിയാ I had loved,

1st, future ഐസ്തഹിയാം I will love,

2d, ഐസ്തഹിയാമി I am used to love,

Imperative mood.

Sing. ഐസ്തഹിയാ let me love, ഐസ്തഹിയാ love thou,
or more respectfully ഐസ്തഹിയാക, ഐസ്തഹിയാ, or still
more reverentially ഐസ്തഹിയാം; ഐവ, or ഐവയാ
ക ഐസ്തഹിയാ let him love.

Plural ഐവം, or ഐവയാസ്തഹിയാം, or ഐസ്തഹിയാക let us
love, ഐവയാസ്തഹിയാ, love you, ഐവക ഐസ്തഹിയാ.

The optative and conjunctive moods are formed by adding
to the different tenses of the indicative the particles, if,
when, altho' ഐകിം, ഐവയാ, ഐകിം. E. G. ഐസ്തഹിയാ
ഐകിം if I love, ഐസ്തഹിയാവയാ when I loved, ഐസ്ത
ഹിയാംപയാ when I shall love, ഐസ്തഹിയാ ഐകിം altho'
I had loved.

Infinitive mood.

Pres. ഐസ്തഹിയാം, to love,

Preterite, ഐസ്തഹിയാം to have loved,

Future ഐസ്തഹിയാം, to be about to love,

Supine ഐസ്തഹിയാം, or more properly ഐസ്തഹിയാം
to love.

Part.

Part. ഐക്കു, loving,

Pret. part. ഐക്കി having loved,

Fut. Part ഐക്കുടരിക്കു, to be about to love.

Observe that participles may be declined by adding to them the pronouns ഞവൾ, ഞവൾ, ഞക, as noticed in speaking on the adjective.

LECTURE FIFTH,

On the Conjugation of verbs.

For the more ready formation of verbs it will be useful to prefix a few remarks. 1st. that all verbs, whether neuter, or active, are conjugated in the same manner as the two preceding ഐക്കു, and ഐക്കി; 2dly, that all perfect verbs terminate in the pres. indicative in ഉ, as വരുന്നു to come വരുക to go; 3dly, that the Malabar Language has no preter: Imperfect which is therefore supplied by adding the preterite ഇരുന്നു, of the verb ഇരിക്കുന്നു, to the preterite of the verb to be employed, as, when I came to Rome the holy pontiff Clement the 14th governed the Church of God, ദൈവരക്ഷയ്ക്കായിലേക്കുചെന്നുവെച്ചുകൊടുക്കിയ പരിവർത്തനം ചെയ്തപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു കണ്ടുപിടിച്ച ദൈവരക്ഷയ്ക്കായിലേക്കു ചെന്നുവെച്ചുകൊടുക്കിയ പരിവർത്തനം ചെയ്തപ്പോൾ. when you came to Verapoli I was at Cochín വരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു കണ്ടുപിടിച്ച ദൈവരക്ഷയ്ക്കായിലേക്കു ചെന്നുവെച്ചുകൊടുക്കിയ പരിവർത്തനം ചെയ്തപ്പോൾ.

Observe here that when the preterite ends in ഉ this is changed into ഞ which becomes ഇ, being absorbed in the initial

initial of the following word ഇന്നു, hence you would not write ഞ്ഞിഇന്നു I was loving, but ഞ്ഞിഇന്നു. But if the preterite ends in ഇ it is left unchanged and coalesces with the following ഇ thus, it is not written ഞ്ഞിഇന്നു I was, but, ഞ്ഞിഇന്നു, and ഞ്ഞിഇന്നു and not ഞ്ഞിഇന്നു I did see.

But sometimes the Malabars use the preterite for the Imperfect, as, when I was going to Cochin I saw him on the road ഞ്ഞിഇന്നു കൈപ്പടയെപ്പോലെ വെളിച്ചം വെക്കുന്നു, when you came I was not at home, കൈപ്പടയെപ്പോലെ വെളിച്ചം വെക്കുന്നു; 4th. That all Malabar verbs, except the defectives, or anomalous, end in the preterite in ഇ, or in ഇ, but since they vary even in the preterite, according to the different terminations, I shall lay down certain rules, by which the verb may be easily distinguished, and conjugated.

RULE FIRST.

For determining the Preterite.

All verbs ending in കുന്നു, or ഒക്കുന്നു as also their efficient, or causal verbs, which are made by doubling കുന്നു into കക്കുന്നു make the preter, in ഇ, leaving out the termination of the present കുന്നു, or കക്കുന്നു, or ഒക്കുന്നു thus.

ഞ്ഞി, I am, pret. ഞ്ഞി.

ഉണ്ടാകുന്നു to have ഉണ്ടായി.

വളരുകുന്നു to grow വളർന്നി.

സന്ദർശകൻ to be good, സന്ദർശിക്കുക.

കൈരളീകൻ to be good, കൈരളീകിക്കുക.

ചെറുക്കൻ to diminish ചെറുക്കുക.

മതിയുടൻ to suffice മതിയുടുക.

പെരൻ to go, പെരുക.

In the same manner are formed all verbs compounded of, or derived from, the substantive verb. Their efficient or causals are

ഏകൻ to make, or do ഏകിക്കുക,

ഉദാഹരൻ same ഉദാഹരിക്കുക,

വലുതാക്കൻ to dilate, to enlarge വലുതാക്കുക,

പെരക്കൻ to raise up, പെരക്കുക.

In the same manner are conjugated other verbs in കൻ;
such as

ഉതകൻ to assist ഉതകുക,

ഉരുകൻ to melt ഉരുകുക,

ഉഴുകൻ to flow ഉഴുകുക,

രഘുകൻ to be accustomed രഘുകുക,

ഈറുകൻ to be bound ഈറുകുക,

കൂകൻ or കൂറുകൻ to crow as a cock, കൂകുക, or കൂവുക;

മുഴുകൻ to swim, or dive under water മുഴുകുക;

പുരുകൻ to embrace പുരുകുക,

കഴുകൻ to wash plates കഴുകുക,

ദാകൻ to give ദാകുക, (used only in poetry,)

മെഴുകൻ to spread a floor with cow dung, മെഴുകുക.

The

The compounds of these, or their efficient, perhaps more appropriately causals, have the same preterite, as,

ഉന്ധകൾ to cause to melt, or dissolve ഉന്ധകി,

or ഒഴുകൾ to cause to flow ഒഴുകി,

രവലകൾ to habituate രവലകി,

ഇറുകൾ to harden, or to squeeze ഇറുകി,

The following are Exceptions from the general rule,

ചരകൾ to die, (speaking of brutes) ചരതു;

പ്രവേശകൾ to enter പ്രവേശകി.

The same Preterite have verbs in ങ്കൾ, and their efficient in കൾ;

മുങ്ങുകൾ to sink, മുങ്ങി,

മുക്കുകൾ to drown മുക്കി,

ഭങ്ങുകൾ to grow ripe ഭങ്ങി,

ഭക്കുകൾ to make ripe ഭക്കി,

വിങ്ങുകൾ to recede വിങ്ങി;

വിക്കുകൾ to remove വിക്കി;

അടങ്ങുകൾ to be enclosed അടങ്ങി,

അടക്കുകൾ to include അടക്കി,

കലങ്ങുകൾ to be muddy കലങ്ങി,

കലക്കുകൾ to trouble water കലക്കി,

വെങ്ങുകൾ to grow hot വെങ്ങി,

വെക്കുകൾ to warm വെക്കി, properly വെക്കു.

Verbs which end in ക്കുകൾ have also the preterite ending in കി, as,

കൂടുകൾ

കൂടുക to call to gether കൂട്ടി;
 വീടുക to discharge (as a debt) വീട്ടി;
 ഹൃദയം to expel ഹൃദയം;
 പൂടുക to shut പൂട്ടി;
 കടുക to smite, or hammer കടുകി.

Verbs ending in തു, or തൂ form their preterite in the same manner.

കൂതുക to pierce, or stab കൂട്ടുക;
 കൊടുതുക to strike കൊടുത്തുക,
 കരുക to burn കരുക;
 നൃത്തം, to dance നൃത്തം;
 നടത്തുക to make to go നടത്തുക;
 അത്തുക to arrive, to follow അത്തുക;
 ഇതുക, to blow ഇതുക;
 ഉത്തുക, to push back ഉത്തുക;
 ഓതുക to say prayers ഓതുക;
 ചുരുതുക to scratch ചുരുതുക.

The same preterite have verbs in ഞ് or ഞ് and കൂടുക, റുക and പുക as the following.

അണയ്ക്കുക to count അണയ്ക്കുക;
 നന്യായ്ക്കുക to be grateful നന്യായ്ക്കുക;
 തൂങ്ങുക to tremble തൂങ്ങുക;
 നുകുക to pluck or crop നുകുക;
 Except ഉണ്യ്ക്കുക to eat rice ഉണ്യ്ക്കുക;
 കൊടുക്കുക to buy കൊടുക്കുക;

கூரூ to see கூடு,
and விடூ to split, or cleave விடு,
Verbs in ரூ, and ஙூ are as under.

பரூ to stick, படு;

பஹூ to disarm பஹடு,

கெரூ to slip கெடு,

ஹூ to fan rice, ஹடு

துஙூ to spit துடி,

கூஙூ to join the hands in sign of reverence, கூடி.

Verbs in ழூ, and பூ follow this Rule.

மிழூ, to shine, மிழி,

கெபூ to water கெவி,

துழூ to sew துழி,

கெபூ to equal, or level, obsolete கெவி,

பழூ to scatter பிழி,

ஹழூ to rest on a staff ஹிழி.

The following are Exceptions.

கிழூ to eat கிழி,

பெஹூ to feel pain பெஹு,

பெபூ or பெஹூ to cook, or dress, or burn பெஹு.

This rule also comprehends verbs ending in ழூ, ழூ, ழூ, and ழூ when these syllables are preceded by a long vowel as.

ஹூ to dance ஹி,

பஹூ to leap பஹி,

കടന്നു to run കട്,

നെടന്നു to gain നെട്,

വടന്നു to collect വട,

റവറന്നു to saw റവറ,

മൂടന്നു to mumble മൂട്,

കൂടന്നു to cover കൂട്,

പടന്നു to sing പട്,

ഇറന്നു to unheath ഇറ,

കെടന്നു to draw water കെട,

കടത്തന്നു to burn as it were internally. കടത്ത്,

മൂടത്തന്നു to agitate, dash മൂടത്ത്,

പടത്തന്നു to blaze പടത്ത്.

The following are Exceptions,

തീർന്നു to finish തീർ,

ചേർന്നു to unite ചേർ,

വിടർന്നു to redeem വിടർ,

നീടർന്നു to be extended നീടർ,

Finally, all verbs follow this rule which have any two consonants, other than ണ, or ള before ൾ, as

മൂയ്ക്കുന്നു to be super fluous മൂയ്ക്കു,

മറുക്കുന്നു to run മറുക്കു;

ചിത്രക്കുന്നു, to be poured out ചിത്രക്കു,

മുഖക്കുന്നു to open the mouth മുഖക്കു,

RULE

RULE SECOND.

Verbs active,

And efficient in കുറുക്കുന്നു , as also the efficient of verbs which end in യുന്നു , and റ്റുന്നു , if the termination കുന്നു be preceded by any short vowel, except ഉ , make the preterite in ച്ചു . In the same manner are conjugated all verbs which have any short vocal letter before കുന്നു , unless such as were excepted in the 1st Rule.

കടിക്കുന്നു to bite കടിച്ചു ,

പറിക്കുന്നു to rob പറിച്ചു ,

ചിരിക്കുന്നു to laugh ചിരിച്ചു ,

ചതിക്കുന്നു to deceive ചതിച്ചു .

Except the following

വികുന്നു to smother വികി ,

ചിക്ഷുന്നു to dry rice ചിക്ഷി .

Effectives of verbs in യുന്നു , and റ്റുന്നു , as

ചരക്കുന്നു to pound ചരക്കുച്ചു from ചരക്കയുന്നു ,

കറക്കുന്നു to strengthen കറെച്ചു ,

ചവക്കുന്നു to shew ചവെച്ചു ,

അയയക്കുന്നു to fend അയയച്ചു ,

വെക്കുന്നു to put വെച്ചു ,

തരണക്കുന്നു to assist തരണെച്ചു ,

വിട്രക്കുന്നു to fin വിട്രച്ചു ,

Effectives in കുന്നു are as follow

കടിക്കുന്നു to make to pass കടിച്ചു , from കടിയുന്നു to pass,

தீக்கூட to destroy தீச்சு from தீயூட to be in ruins;
 வரடிகூட to cause to reign வரடிச்சு from வரடூட to reign
 விடிகூட to make to fall விடிஞ்சு from விடூட to fall,
 நரெக்கூட to drive a nail நரெச்சு,

EXCEPTIONS.

துரக்கூட to open துரூட,
 ஸூதக்கூட to measure ஸூதூட,
 ஸூலக்கூட to wash ஸூலூட,
 ஆடைக்கூட to carry on the shoulders ஆடூட,
 ஸூரக்கூட to beg ஸூரூட,

RULE THIRD.

Verbs neuter, in which கூட is preceded by any short vowel, or vocal consonant, have the preterite in டூ as.

ஸூடுக்கூட to fit, or be ஸூடுடூட,
 கிடக்கூட to lie down கிடூடூட,
 பூடுக்கூட to be born பூடுடூட,
 பூடுக்கூட to fly பூடுடூட,
 கூடக்கூட to transgress, pass over கூடூடூட,
 ஸூரூக்கூட to be pacified ஸூரூடூட,
 விசூக்கூட to hunger விசூடூட,
 ஸூடக்கூட to go, or walk ஸூடூடூட,
 பூரூதூக்கூட to open the month பூரூதூடூட,

Except the verb விடுக்கூட to tremble விடுச்சு.

RULE FOURTH.

Verbs which end in டூக்கூட make the preterite in டூதூ as
கூடூ

கொடுக்குந் to give கொடுத்தது,
 எடுக்குந் to take எடுத்தது,
 பகிசுந் to divide பகிசுது,
 பழுசுந் to ripen, பழுசுது,
 பெயரடுக்குந் to suffer பெயரடுக்குது,
 கடுக்குந் to detain a man கடுக்குது,
 ஸுடுக்குந் to approach ஸுடுக்குது.

In the same manner are conjugated verbs in டுக்குந், as
 ஸுடுக்குந் to cut ஸுடுக்குது,

Except.

துடுக்குந் to bind துடுக்கி.

RULE FIFTH.

Examples of verbs in றுந்,
 வகறுந் to pour வகற்,்
 துவறுந் to be cleaned துவற்,்
 ஆவறுந் to drop ஆவற்,்
 வதுறுந் to increase வதுற்,்
 ககறுந் to be broken ககற்,்.

Except the following.

கறுந் to give கற்,
 வறுந் to come வற்,
 பெயறுந் to come பெயற்,
 பெயறுந் to contend பெயறுந்.

RULE SIXTH.

Verbs in ஆந் have in the Pret.ஃ.

ஊரெய்யுந் to approach ஊரெய்கு,

பரெய்யுந் to speak பரெய்கு,

கரெய்யுந் to weep கரெய்கு,

ஊரெய்யுந் to rub ஊரெய்கு,

கடெய்யுந் to die கடெய்கு,

கருய்யுந் to grow black கருய்கு,

But if they double ய into ய் the preterite ends in
யந், யிந், or றி யிந் as.

றிய்யுந் to shoot arrows றியந், or றிய்யு,

பைய்யுந் to rain பைய்யு, or பையிந்,

ரைய்யுந் to weave ரையந், or ரையிந்,

பைய்யுந் to do, or make பைய்யு, or பையிந்,

கைய்யுந் to reap கையிந், or கைய்யு.

RULE SEVENTH.

Verbs in டுந் and றுந் make டீ, and றீ, so that they
be not preceded by a long vowel for in that case they
make டி, and றி, as in rule first.

புடந் to toast பூடீ,

ஊகடுடந் to bear ஊகடுடீ,

பெடந் or படுடந் to bear பெடீ,

வாஸடுடந் to hope, வாஸடுடீ,

பாடடுடந், idem, பாடடுடீ,

பிரைடுடந் to love பிரைடுடீ,

RULE

RULE EIGHTH.

Verbs which before ക്കുന്നു take ു make the preterite in ഴ്, but those which, instead of ു, have ് make ു

കെകുകുന്നു to hear കെകഴ്,
 കുകുന്നു, or കക്കുന്നു to rob കകഴ്,
 ഔടലുന്നു to fast ഔടററു,
 അക്കുന്നു to receive അററു,
 കെടലുന്നു to be beaten കെടററു,
 വെക്കുന്നു to sell വെററു

Except

നിൽക്കുന്നു to stand നിൽ,

RULE NINETH.

Verbs in ഴ് make the pret. in ു and those in ല് or, ല് make ു as,

വഴലുന്നു to govern വഴലും,
 വിഴുന്നു to fall വിഴും,
 കഴലുന്നു to drown കഴലും,
 പുക്കലുന്നു to praise പുക്കലും,
 ഞലുന്നു to descend ഞലും,
 പൂലുന്നു to be raised പൂലും,
 കെടലുന്നു to kill കെടലും,
 അകലുന്നു to be distant അകലും,
 കടലുന്നു to vomit കടലും,
 ചെലുന്നു to come to ചെലും,

EXCEPT

EXCEPT.

കുറ്റം to strike, കുളി,

ചൊല്ലം to speak ചൊല്ലി, and in poetry also ചൊന്ന.

RULE TENTH.

Verbs in ു, if the preceding letter be short, or i, long, make the preterite in ൊ as

വരുക to wither വരുക,

ഉരുടുക to roll ഉരുട്ടുക,

ഇരുടുക to be dark ഇരുട്ടുക,

വിടുക to redeem വിടു,

കരുക to gnaw കരുക,

തടുക to be stretched തട്ടുക,

പിരുക to be anointed പിരുക,

This will be sufficient for determining preterites.

We proceed to lay something on the secondary preterites, which end in ു, യ, യറ, or ക. To form the preterite in *al*; where the radical preterite ends in ു, this is changed into യ, adding യെ, thus ു, and ു as, സ്നേഹിതം by loving; ചെയ്തതം by doing; മരിച്ചതം by dying; കരഞ്ഞതം by weeping; from സ്നേഹിതം, ചെയ്തതം, മരിച്ചതം, കരഞ്ഞതം.

But if the preterite end in യ, this remains, and യറ is added as ചൊല്ലിയതം by speaking; പൂട്ടിയതം by shutting, or locking; തരഞ്ഞതം by descending; from ചൊല്ലി, പൂട്ടി, തരഞ്ഞി.

If

If the verbs end in **ഇ**, this is changed into **യ**, and **൮൯** is added as **പെട** **ഇ** makes **പെടയ൮൯**. But it is to be remarked that, when this form of speech is used, the following verb is to be put in the future tense, thus, **തന്നുനന്ദനെക്കൊണ്ടി** **മുട്ട** **൮൯** **മെട** **കൂടുംകിട്ട** by loving God you will gain heaven; **ഗുണംചെയ്തു** **൮൯** **ഗുണം** **കിട്ടും** by doing good you will acquire good; **കുറ്റംചെയ്തു** **൮൯** **നന്ദനെക്കൊണ്ടി** **മുട്ട** **൮൯** by doing ill you will suffer damnation.

The preterite in **ഇട** is thus formed; if the radical preterite end in **ഇ** nothing more is done but adding **ട** as, **ഇതചെ** **ളിട** because he said this, from **ചെ** **ളി**; but if the preterite end in **ഉ**, this letter is changed into **ഇ**, and **ട** is added, as **അതചെയ്തു** **പെട** **ഇ** having done this he departed; **അവനെ** **കണ്ടതിനെക്കൊണ്ടി** **മുട്ട** I loved after I saw her. This form of speech appears from the preceding examples to be rendered sometimes by, after, and because; the first of these preterites is rendered also by the preterite in **യററ**, which is formed by adding this termination to radicals ending in **ഇ**, as **ഇതചെ** **ളിയററ** **മുട്ട** having said this, or, after he had said this he died; **അവനെക്കൊണ്ടി** **മുട്ട** **യററ** **കുറ്റം** **സൃ** **മുട്ട**. I obtained my affair after I had paid court to him. This requires to be followed by a preterite.

In the southern district for **യററ** they commonly use **അ** **കു**, as **പെ** **ളിയററ** **കു** **യററ** **അ** **കു** **ഇ** **മുട്ട** after he had married a wife he deserted her.

Of the preterite plural perfect.

Instead of this tense the preterite is used, as *ഒരുപ്രകാരം* *മരിച്ച* the son whom I most loved is dead; *മറന്നു* *പഠിച്ചതെല്ലാം* I have forgotten what I learned before. The Malabars express this tense also by adding *തെ* to the preterite; as, if I had known this I would have gone with him *ഇതുകണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ* *പോകുമായിരുന്നു*. If he had gone with him to swim he would also have been drowned *കരകരമായി* *പോകുമായിരുന്നു*. It is possible however, from these examples, that *തെ* may give only the pret. plu. perf. conjunctive.

Of the future.

The future is formed from the present by changing the final *ം* into *ഉ*, as *ഒന്നിക്കുന്നു* I love, fut. *ഒന്നിക്കൂ*; *പോകുന്നു* I go, fut. *പോകൂ*, *ചൊല്ലുന്നു* I speak *ചൊല്ലൂ*; sometimes the future is used for the present but rarely; E. G. *വെറുപ്പായൊരു കത്തുകൊണ്ടു* *അയക്കുന്നു* *സഭയെ* *അയക്കുന്നു* *പ്രതി* *കവനസൂത്രം* letter coming to the Father Anastasius who lives at Verapoli.

Of the Imperative mood.

The second person of the Imperative is formed by taking away the termination *ം* of the present, and substituting *യ*, as *ഒന്നിക്കുന്നു* I love, Imperative *ഒന്നിക്ക*; from *കൊള്ളുന്നു*, *കൊള്ള* sleep thou; from *പോകുന്നു* to go *പോക*, or contractedly *പോ*.

In

In the same way is formed the first person plural as വിശ്വ
 ഹിക്ക let us believe, പൊക്ക let us go, കളിക്ക let us play.

But in verbs of more than three syllables the common im-
 perative is formed by cutting off the final ഉ with its con-
 sonant, as from സ്നേഹിക്കു imperative സ്നേഹ love thou;
 കൂറിക്കു to set കൂറ; നടക്കു to walk നട; കിടക്കു to lie
 down, കിട; the same happens, in verbs of three syllables കരു
 ു to give, ക; വരുന്നു to come, വ; പൊക്കു to go, പൊ, ക
 കേൾക്കു to hear, കേൾ.

In addressing great personages, another Imperative is used
 which is formed from the preterite in the manner following,
 namely, if the preterite end in ഉ this is changed into ളു
 thus, സ്നേഹിച്ചു be pleased to love; തുറന്നു open;
 from സ്നേഹിച്ചു I loved, തുറന്നു I opened; ചിരിച്ചു
 smile; but when the preterite ends in യ this honorary Im-
 perative is formed by adding thereto യു, as തിരക്കിയ
 ളു be pleased to descend, ചൊല്ലിയു please to speak.

The second person plural of the Imperative mood is for-
 med from the supine by changing the termination ള into
 ളു thus from സ്നേഹിച്ചു to love, സ്നേഹിച്ചു love ye;
 from ആകുവു to be ആകുവു be you; പൊക്കുവു is
 made പൊക്കുവു go ye.

The third person, both singular and plural, should rather
 be called a permissive than an imperative mode of speech,
 and it is formed by changing the ു of the present into ആ
 3

is pronounced short, like ഇടെ, as അവൾ, or അവൾക്കു
 ഹിക്കടെ let him, or her love; വരടെ let him come; ചിരി
 കടെ let him laugh; ഇരിക്കടെ let him sit. This form
 includes also the first as well as third persons.

Of the Imperative deprecatory affirmative.

The Malabarians use this form in their prayers; it is made
 by changing the penultimate ൈ into ഴ and adding ഴമെ,
 thus, ഞമുക്കവെട്ടെത്തവെക്കുക്കുവെട്ടെ pray for us, from
 അവെക്കുക്കു; ഹരൈരുകുവെട്ടെനരൈരുകുവെട്ടെ
 save me oh my God, from നക്കുക്കു; കരൈവെട്ടെ give me;
 സഹായെക്കുവെട്ടെ help me. This is used only in praying
 instead of the first Imperative in അവ; it is compounded of the
 defective verb വെട്ടെ it is necessary, which is indeed som-
 times used in this sense, without undergoing any contraction.

Of the deprecatory negative.

This is formed by changing ൈ into ഴെ, or rather
 ഴെ, the first syllable short, as ഒന്നിരിക്കുവെട്ടെ do not love;
 വെട്ടെ do not go, ചെയ്യുവെട്ടെ do not do; sometimes
 this is made to end in ഴയ, as പരക്കുവെട്ടെ, or പര-
 കയെക്കുവെട്ടെ lead us not into tem-
 ptation, or trial.

Of the optative mood.

In the Malabar language there is no regular optative
 mood; its place is supplied by the expression കെട്ടുകയെ
 ന്ന, or നന്നയെന്ന it would be well - as, I wish the wind
 would

would blow favorable കടന്നുവരവെങ്കിൽ കടന്നുവരും
 കടന്നുവരും literally, it would be well if the wind blew
 favorably? would I was dead? മരിച്ചു കിടന്നുവരികയും;
 I wish I had never sinned കന്മാർക്കും പൊതു കിടന്നുവരും
 കടന്നുവരും; I wish we may arrive at Mahe in September
 സെപ്റ്റംബർ മാഹെ കിടന്നുവരും കടന്നുവരും.

Of the Conjunctive mood.

This is expressed, in the malabar, by the help of the particles,
 when, if, although അപ്പോൾ, കിടന്നു, കിടന്നും added, to
 the indicative; as, when I was a child I spoke as a child
 കുഞ്ഞായിരുന്നു അപ്പോൾ കുഞ്ഞായിരുന്നു പറഞ്ഞുവന്നതും;
 when I was at Rome റോമിൽ കിടന്നുവന്നതും; when I
 shall die all will die ദൈവമരിക്കുമ്പോൾ, or മരിക്കുമ്പോൾ
 കിടന്നുവന്നതും; when I shall believe all will believe
 ദൈവം വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ കിടന്നുവന്നതും വിശ്വസിക്കും;
 when all shall die I shall remain alone കിടന്നുവന്നതും മരിക്കും
 കിടന്നുവന്നതും ദൈവം കിടന്നുവന്നതും.

On this head three observations may be made, first that if
 the particle *when* is joined to the present, or preterite in
u, the initial *അ* is cut off, and it is written *പ്പോൾ*; but
 when joined to a preterite in *യ* the *അ* is changed, and it is
 written *യപ്പോൾ* as ചെന്നുവന്നതും യപ്പോൾ when he spoke,
 ഉറങ്ങിയപ്പോൾ when he slept.

2dly. If the particle, when, is joined to the imperfect,
 the preterite is used instead thereof. As, when I was willing
 ചെയ്തപ്പോൾ

ഇരിക്കുമ്പോഴായിരുന്ന, or ഇരിക്കുമ്പോഴായിരുന്ന;
when he was going down അവൻറേക്കു അറിയുക.

3dly. That when the particle is written, and pronounced പെടുക, as when joined to the future, the final o is left out, and it is written പെടുകas, when I shall love ഞ്ഞു ഹിക്കുവെടുക.

Of the Conditional ഞ്ഞു, ഞ്ഞു.

These conjunctions are added to the present, and preterite as; if I do, or did; ഞ്ഞു ചെയ്യുന്നതിന്നു; if you spoke ഞ്ഞു പറഞ്ഞതിന്നു; altho I love ഞ്ഞു ഹിക്കുന്നതിന്നു; If I did this may God punish me ഇതാ ഞ്ഞു ചെയ്തതിന്നു ഞ്ഞു നശിക്കട്ടെ; If I said so punish me ഞ്ഞു പറഞ്ഞതിന്നു ഞ്ഞു നശിക്കട്ടെ; although I have sinned I hope to be saved ഞ്ഞു ചെയ്തതിന്നു ഞ്ഞു രക്ഷപ്പെടവാനു ഞ്ഞു ഹിക്കുന്നു.

If he should come it does not signify അവൻ വന്നതിന്നു വെളിപ്പെടുത്തുക; Here it is observable that ഞ്ഞു is added to verbs without making any change in them whatsoever, either in the present, or preterite.

Of the Infinitive mood.

It is formed by joining the particle ഞ്ഞു to the verb, as; ഞ്ഞു ഹിക്കുന്നതിന്നു, or ഞ്ഞു ഹിക്കുന്നതിന്നു, to love; ഞ്ഞു ചെയ്തതിന്നു to have loved; ഞ്ഞു ഹിക്കുന്നതിന്നു, or rather ഞ്ഞു ഹിക്കുന്നതിന്നു to be about to love.

Verbs

Of the supine

Verbs which in the present end in ക്കുന്നു, and in the preterite in ഇ, have the supine in ിപ്പാൽ, which is done by substituting ിപ്പാൽ for ക്കുന്നു, as, സ്നേഹിപ്പാൽ to love; ചിരിപ്പാൽ to laugh.

The same supine have verbs in ക്കുന്നു which make the preterite in ത്ത, as; കൈപ്പാൽ to give; വെറുപ്പാൽ to be a

Also verbs ending in the preterite in ു, as; സംഭവിപ്പാൽ to happen from സംഭവിപ്പാൽ; ഇരിക്കാൽ to sit, or be, from ഇരിക്കാൽ; നിൽപ്പാൽ to stand, from നിൽപ്പാൽ pret. നിൽ; ചുമർപ്പാൽ from ചുമർക്കുന്നു to carry, pret. ചുമർ; In fine, all verbs which end in the present in ക്കുന്നു, and in the pret. in ഇ but not in ത്ത, make the supine generally in ിപ്പാൽ.

But verbs in ക്കുന്നു whose pret. ends in യ്യി generally make the supine in പാൽ, as ആകുവാൻ to be, from ആകുന്നു; പെരുകുവാൻ, to go, from പെരുകുന്നു; കൂടുകുവാൻ to flow, from കൂടുകുന്നു.

In the same manner is formed the supine of all the compounds of ആകുന്നു, which, tho' in the present they end in ക്കുന്നു, have the pret. in യ്യി, as; ഉണ്ടാക്കുവാൻ to make; പെരുകുവാൻ to raise.

Also verbs in ന്നു, as, കരുവാൻ, to give; വരുവാൻ to come; വളർന്നുവരുമ്പോൾ it began to increase; പെരുമ്പാൾ പെരുകെട്ടു do not proceed to quarrel.

But verbs which end in ക്കുന്നു pret. ത്ത have the supine ിപ്പാൽ as
കിട്ടിപ്പാൽ

കുറ്റം to finish, from കുറ്റം,
 പറ്റം to tarry, from പറ്റം,
 വിഴുറ്റം to sweat, from വിഴുറ്റം.

Verbs ending in ള്; ഴ്; also in ഴ്, and pret. in ഴ, or ഴ, make the supine in വർ, as, ചെല്ലവർ to say, വിടുവർ to redeem, റെടുവർ to acquire, വഴുവർ to govern.

Sometimes however the supine ends in ഴ by changing the penultimate ഇ into ഴ, as കെടുവർ to kill, ചുടുവർ to roast.

Verbs in ഴ make വർ in the supine, omitting entirely ഴ, as, കരവർ from കരവഴുവർ to weep; പറവർ to speak from പറവഴുവർ.

But if in ഴ this ഴ is changed into ഴ, and വർ is added, as പെവർ to rain from പെവഴുവർ; ചെയ്യവർ to do from ചെയ്യവഴുവർ.

All other malabar verbs, whatever be the termination of the present, have the supine in വർ, by changing the ഇ penultimate into ഴ, as, മുങ്ങവർ from മുങ്ങുവർ to sink; പൂട്ടവർ from പൂട്ടുവർ to shut, or lock; കൂട്ടവർ from കൂട്ടുവർ to close; കരുവർ from കരുവഴുവർ to reckon; വെവർ from വെവഴുവർ to dress victuals.

The following verb ഇഴുവർ, to eat rice, is an exception to all these rules, it making the supine ഇടുവർ, and കഴുവർ to see കഴുവർ, or കഴുവർ, as also കഴുവർ to eat കഴുവർ.

Of

Of Gerunds.

Gerunds are compounded of the verb to be used in the sentence, and the defective verb വെണം, or വെണ്ടി, as സ്നേഹിക്കേണ്ടി, സ്നേഹിക്കേണ്ടി which ought to be loved, and സ്നേഹിക്കേണ്ടും, സ്നേഹിക്കേണ്ടുവേണ്ട, സ്നേഹിക്കേണ്ടുക, സ്നേഹിക്കേണ്ടുവേണ്ട, which must be loved.

Of Participles.

The radical participles of the present, preterite, and future tenses have been explained in the conjugation of verbs. They are, for example, of the present tense, കടന്നുപോകുക, the time which passes quickly away, and this is formed by changing the final ു of the present into ഞ, as പെരുകുന്നു.

The preterite is formed from the pret. indicative which if it end in ു this is changed into ഞ and the letter ഞ is added except in the verbs പെരുകുന്നു, and ഞകുന്നു and its compounds, in which the final ു is changed in ഞ without adding it as ദൈവസ്നേഹിയായൊരാൾ മരിച്ചു the Boy whom I loved is dead; കടന്നുപോകുന്നവസ്തുവിനെക്കണ്ടുശരിയായാൽ you must restore the stolen property, കടന്നുപോകുന്നവസ്തുവിനെക്കണ്ടുശരിയായാൽ last winter the water of the River rose very much.

The future participle is compounded of the supine with the addition of the verb ഇരിക്കുന്നു; but, in speaking of a thing to happen at a great interval of time, we add ഇരുന്നേണ്ട, as വരുന്നേണ്ട

വടപുതുക്കുന്ന കടലുകൾ in the next year ; അങ്ങനെയ
 ജ്ഞാപിക്കുക വിദഗ്ദ്ധവടപുതുക്കുന്നതായതുകൊണ്ട് I heard
 that your Highness is about to return into your own country;
 വന്ദവടപുതുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു വിവരമറിവുകൾ നിവിന്ദുക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കുക
 ദൈവം the Prophets believed in Christ who was to come;
 മറ്റൊരു വടപുതുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊരു കടലുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക
 കടലുകൾ കടലുകൾ വെളിപ്പെടുത്തുക വെളിപ്പെടുത്തുക പെട്ടെന്നു
 when the mother who was about to die saw her son she be-
 came better, and in a few days recovered.

Here it should be remembered, as was before observed in
 speaking of the adjective, that these participles may become
 adjectives by placing them before the noun, as, കടലുകൾ വട
 യവടയുകൾ in the last war; കടലുകൾ വടയുകൾ a
 withered tree; and by joining to them the pronouns അവൾ,
 അവൾ, അവൾ they may be declined as in the third Lecture
 respecting pronouns, as may be more fully seen.

LECTURE SIXTH,

Causal or Effective verbs.

What we express in two verbs, the Malabars do by a
 single word, which may be termed a causal or effective verb.
 Thus, to make to come, to cause to do, to make to love, are
 in Malabars single expressions. But as these are formed in
 various modes according to the form of the radical verb, the
 following Rules are laid down for the more readily distinguish-
 ing the primary verb.

RULE

RULE FIRST.

Verbs which end in the present in ക്കുന്നു become effectives, or causals by adding ി before ക്കുന്നു, for instance, സ്നേഹിക്കുന്നു I love, സ്നേഹിപ്പിക്കുന്നു to cause to love, pret. സ്നേഹിപ്പിച്ചു; പ്രവൃത്തിക്കുന്നു to labour, പ്രവൃത്തിപ്പിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു to call, വിളിപ്പിക്കുന്നു to make to call; ചിരിക്കുന്നു to laugh, ചിരിപ്പിക്കുന്നു to make laugh; കിട്ടിക്കുന്നു to receive, കിട്ടിപ്പിക്കുന്നു to cause to take; കേൾക്കുന്നു to hear, കേൾപ്പിക്കുന്നു to make to hear.

Exceptions,

ഇരിക്കുന്നു to sit, ഇരുത്തുന്നു, ശക്ത to cause to sit; നിൽക്കുന്നു to stand, നിർത്തുന്നു to make stand; നടക്കുന്നു to walk നടത്തുന്നു ശക്ത to make walk; കടക്കുന്നു to pass കടത്തുന്നു, ശക്ത to cause to pass; കിടക്കുന്നു to lie down കിടത്തുന്നു, ശക്ത to make to lie; സമാധാനപ്പെടുന്നു to be appeased സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നു to make calm.

RULE SECOND.

The verb substantive, and its compounds, and verbs active in ക്കുന്നു make their effectives by changing ക്കുന്നു into ക്കരു as ആകുന്നു to be, or have, ആകുന്നു to make to be, or have; ഉണ്ടാകുന്നു to have, ഉണ്ടാകുന്നു to make to have; പൊയ്കുന്നു to go പൊയ്ക്കുന്നു to cause to go; ഒഴുകുന്നു to flow, ഒഴുക്കുന്നു to cause to flow; ഉരുക്കുന്നു to become liquid, ഉരുക്കുന്നു to make to melt; രുചിക്കുന്നു to accustom, രുചിക്കുന്നു to make familiar; and some others similar to these, but not all, for some verbs have no effective.

In

In the same manner, verbs in $\text{കൂ}\text{ം}$ are made effective by changing $\text{കൂ}\text{ം}$ into $\text{ക}\text{ം}$, as $\text{മു}\text{കൂ}\text{ം}$ to sink $\text{മു}\text{ക}\text{ം}$ to cause to sink, $\text{മു}\text{കി}$; $\text{ഒ}\text{കൂ}\text{ം}$ to grow ripe, $\text{ഒ}\text{ക}\text{ം}$, കി to make ripe; $\text{വി}\text{കൂ}\text{ം}$ to smother $\text{വി}\text{ക}\text{ം}$, $\text{വി}\text{കി}$; $\text{അ}\text{കൂ}\text{ം}$ to be included, $\text{അ}\text{ക}\text{ം}$, കി to include; $\text{കല}\text{കൂ}\text{ം}$ to be disturbed, $\text{കല}\text{ക}\text{ം}$ to trouble water; $\text{നി}\text{കൂ}\text{ം}$ to retire $\text{നി}\text{ക}\text{ം}$, $\text{നി}\text{കി}$ to take away; $\text{വെ}\text{കൂ}\text{ം}$ to be hot, $\text{വെ}\text{ക}\text{ം}$ to heat; $\text{മു}\text{കൂ}\text{ം}$ to be conquered, $\text{മു}\text{ക}\text{ം}$ to conquer.

RULE THIRD.

Verbs which have not the final ം preceded by ക or കൂ become causal by changing the syllable into കി and ending in $\text{ക}\text{ം}$ so, $\text{കല്പ}\text{ം}$ to strike $\text{കല്പ}\text{ക}\text{ം}$ to cause to strike; $\text{ചെയ്യ}\text{ം}$ to do $\text{ചെയ്യ}\text{ക}\text{ം}$ to cause to do; $\text{പറയ}\text{ം}$ to speak, $\text{പറയ}\text{ക}\text{ം}$ to make speak; $\text{ചൊല്ല}\text{ം}$ to speak, $\text{ചൊല്ല}\text{ക}\text{ം}$ to cause to speak; $\text{വഴു}\text{ം}$ to reign, $\text{വഴു}\text{ക}\text{ം}$ to cause to reign.

Except the following,

$\text{കി}\text{ം}$ to eat $\text{കിറു}\text{ം}$, റി to feed, $\text{ഉണ്ണ}\text{ം}$ to eat rice $\text{ഉണ്ണ}\text{ക}\text{ം}$ to cause to eat rice; $\text{വി}\text{ഴു}\text{ം}$ to fall $\text{വി}\text{ഴു}\text{ത്ത}\text{ം}$ to cause to fall or $\text{വി}\text{ഴു}\text{ക്ക}\text{ം}$, ചു ; $\text{കൂട}\text{ം}$ to be united, $\text{കൂട}\text{ക}\text{ം}$, ടി to cause to join; $\text{വര}\text{ം}$ to come, $\text{വര}\text{ത്ത}\text{ം}$ to make to come; $\text{നനയ}\text{ം}$ to be wet $\text{നനയ}\text{ക്ക}\text{ം}$ to make wet; $\text{ഉന്മുള}\text{ം}$ to fly, $\text{ഉന്മുള}\text{ക}\text{ം}$, ടി to make fly; $\text{കട}\text{ം}$ to see, $\text{കട}\text{ക}\text{ം}$ to shew, ടി ; $\text{കട}\text{ാ}\text{ം}$ to be under, $\text{കട}\text{ാ}\text{ത്ത}\text{ം}$ to put down; $\text{അടുയ}\text{ം}$ to approach, $\text{അടുയ}\text{ക്ക}\text{ം}$ to make &c. ചു ; $\text{വർഷ}\text{ം}$ to wither as flowers $\text{വർഷ}\text{ക}\text{ം}$, ടി to dry up.

RULE

RULE FOURTH.

Verbs in ു change this termination in ൂ, or ൃ;
 as, വള ു to increale, വള ൂ to make grow ൃ; പ
 ക ു to be changed, പക ൂ, ൃ to change, കക ു
 to be broken, കക ൂ, or കക ൃ to break; കി ു
 to be finished, കി ൃ to finish ൂ; വ ു to come
 വ ൂ, ൃ to caufe to come.

EXCEPT.

ത ു to give to me, or you, ത ൃ, ൂ.

RULE FIFTH.

Verbs in ു double ു in to ു, ു to become
 cool ു to make cool ു; ു to ascend ു to
 make to ascend, to raise up, ു; കര ു to climb,
 to land, കര ു, ു; മ ു to be altered, മ ു
 ു, ു to caufe to change.

EXCEPT.

പ ു to bring forth, പ ൃ, ൂ.

RULE SIXTH.

There are also a few active verbs which are made effective
 in ൃ, or ൃ; വള ൃ to educate വള ൃ
 ു to caufe &c. വള ൃ; കി ൃ to finish, കി ൃ to
 make to finish ൃ, ക ൃ to shew, ക ൃ, ൂ to caufe
 to shew; ു to raise up ു, ൂ to make to raise.

LECTURE

LECTURE SEVENTH.

OF VERBS PASSIVE,

The Malabars seldom use the Passive voice, but since it is sometimes employed, the rule is subjoined by which verbs active become passive; namely, by taking away the final ഴ and changing the penultimate ൈ into ഴ, annexing the verb പെടഴ് in this manner, സ്നേഹിക്കഴ് to love, സ്നേഹിക്കപ്പെടഴ് to be loved; അറിയിക്കഴ് to celebrate, അറിയിക്കപ്പെടഴ് to be celebrated, തുറക്കഴ് to open തുറക്കപ്പെടഴ് to be opened.

All verbs passive have the preterite ending in ഴി, and conjugated as in the 4th Lecture.

But it should be remarked that some verbs cannot be made passive without the utmost impropriety, and solecism in language.

Secondly, that many verbs with the addition of പെടഴ് are not passive, but common, or active, or deponent, and are formed by joining പെടഴ് to certain nouns only, for the greater number cannot be united with it, thus പ്രിയം love, makes പ്രിയപ്പെടഴ് to love; സ്നേഹം love, സ്നേഹപ്പെടഴ് to love; വേദന pain വേദനപ്പെടഴ് to suffer; അസം contempt, അസപ്പെടഴ് to despise.

A passive mode of speech is also formed from certain adverbs, as from ദൂരെ far, is made ദൂരപ്പെടഴ് to be distant;

അകം within, അകപ്പെടുന്നു to be enclosed; മേൽ above, മേലാകുന്നു to be over, to remain; hence മേൽ, or മേലാകുന്നു a superior, tho' മേലാകുന്നു is better.

LECTURE EIGHTH, OF THE VERB PERSONAL.

It was before observed that all verbs in this language are impersonal. In poetry, however, and their best writings, we find a first, and third person singular, and a third person plural as.

Present ദൈവം സ്പർശിക്കുന്നു, അവൻ സ്പർശിക്കുന്നു, അവൾ സ്പർശിക്കുന്നു, അവർ സ്പർശിക്കുന്നു.

Preterite ദൈവം സ്പർശിച്ചു, അവൻ സ്പർശിച്ചു, അവൾ സ്പർശിച്ചു, അവർ സ്പർശിച്ചു.

Future ദൈവം സ്പർശിക്കും, അവൻ സ്പർശിക്കും, അവൾ സ്പർശിക്കും, അവർ സ്പർശിക്കും.

no other tenses are used, and these very sparingly.

LECTURE NINTH.

OF IMPERFECT AND ANOMALOUS VERBS,

Irregular, or anomalous verbs are divided into two Classes; affirmative, and negative, and both require the person spoken of to be in the dative case.

The affirmatives are ഉണ്ടു to be, or have, pres. ഇരിക്കുന്നു. ഉണ്ടു I, or you have (est mihi).

But in other tenses we must use the verb ഉണ്ടാകുന്നു; as, ഇ

*I would have
regained a
knowledge of
the Tamil
tongue to
have enjoyed
this lecture
+ clearly*

ഇരിക്കുവോളം I had; അവർക്കുവോളം they had; നമുക്കുവോൾ we shall have.

This verb makes ഉള്ള in the participle, whence comes ഉള്ളവൻ. ഉള്ളവൾ. ഉള്ളത who, or which is. See farther in the section of adjectives; this verb has also another form in ഉൾക്ക, which is *alone* or *only*.

But the verb, or noun preceding this must always end in യ, as, എത്ര ആകുന്നു how many persons are there രണ്ടു ഉണ്ട് there are two only.

This defective verb is joined to almost all verbs, by changing ണ into ഉഭ; thus ഐഹിക്സണഭ I am loving; which form is also used for the future, as ഐഹിക്സണഭ I will love പന്ദണഭ I come, or I will come.

But when we would use this verb in a past sense, we use the preterite in ഇട , changing ട into ട്ട , and adding ഓ , as, ഒന്നിടീട്ടു ഓ I was loving; അവൻ വന്നിട്ടു ഓ He came; or is come. We also use the verb ഉഓ when we would express the habit, or custom of doing a thing, substituting for the final റ the termination $\text{മട്ട$ ഉഓ , as, $\text{ഒന്നിടീട്ടുമട്ട ഉഓ}$ I used to love; ചെയ്യുമട്ട ഉഓ I am accustomed to do; ചൊല്ലുമട്ട ഉഓ I am in the habit of saying.

Secondly വെണം I must, or will; Present ഇരിക്കേണ്ടതും,
or വേണ്ടതും, It is necessary for me, I must, or will, വേണ്ട
തേണ്ടതും you wish, or must. pret. ഇരിക്കേ: or വേണ്ട -
തേണ്ടതും; Future വേണ്ടതും; Infin. വേണം അനു
പ്രേര.

Preter. വെണ്ടുന്നതിന്നു; Part. വെണ്ടുന്ന, or വെണ്ടുന്നിന്നു
 ന്നു; neuter വെണ്ടുക, വെണ്ടുവക, or വെണ്ടുന്നിന്നുക.

But observe, this verb may be joined to all others by removing the final ു, and changing the penultimate ൈ into െ long, thus െൺ, as, െസ്സഹിക്കു ു makes െസ്സഹിക്കെൺ I must love; വരു ു to come വരെൺ I must come.

And that this may added, without change, to all verbs in the second singular imperative by adding thereto the letter **യം**, thus **സ്നേഹിക്ക** **യം** **വെ** **യം** you, or we must love, from **സ്നേഹി** love thou; **വെ** **യം** **വെ** **യം** from **വെ** **യം** go; **മെ** **യം** **മെ** **യം** **വെ** **യം** to aquire glory, or happiness, we must obey the law of God.

In place of the verb വെണം we may make use of വെട്ടി, to which ഇരിക്കുന്നു is always joined, or sometimes വരുന്നു, thus വെട്ടിയിരിക്കുന്നു, or വെട്ടിവരുന്നു, I must, വെട്ടുന്നു, or വെട്ടി it was necessary. But to express the other tenses we ought to join to this defective verb, ഇരിക്കുന്നു or വരുന്നു in the tense required, as വെട്ടിവന്നപ്പോൾ when it was necessary; വെട്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ട് if it be necessary; വെട്ടിവരുംപോൾ when it shall be needful.

Sometimes also വെട്ടെ is made to coalesce with other verbs, as was said of വെളം, by changing the final ണ of the imperative into ൌ long, with the addition of ൈ and ള്ല, or വല്ല in that tense which the sense requires as വെട്ടെവല്ലം it will be necessary for you to go; കെട്ടെവല്ലം

കുപദയകളെവന്നു I was obliged to go to Cochin; നിന്നെ
 കളിപ്പാത്തം I shall be forced to beat you.

Instead of വെട്ടെ, sometimes വെട്ടെട്ട is added in the man-
 ner before said, which however gives the verb the force of a
 supine, as, കയ്യെടുക്കുവെട്ടെട്ടവന്നു I came in order to
 go to Cochin; കഷ്ടതകളെട്ടെട്ടപ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു
 to acquire happiness I do penance.

Thirdly. The verb ഞ്ഞു I am able, this has only the pre-
 sent tense as, ഇരിക്കുഞ്ഞം I can; ഞ്ഞുവെട്ടെ. It is joined
 to other verbs either entire, or contracted; in the first case
 the verb is in the imperative in ഞ്ഞ with ഞ്ഞു annexed, as in
 the case of വെട്ടെ, thus, ഒന്നിരിക്കുഞ്ഞം, only that the
 final ഞ്ഞ is changed into its corresponding vocal consonant,
 and it is written മൂ, thus വെട്ടെക്കുമൂ I can go; ഉണ്ണ
 കുമൂ I can eat rice; this only in the instances where the
 imperative ends in ക, or ക്ക; if it has a different termination,
 then the final ന്നു of the present is dropped, and കുമൂ is
 added instead; thus, ചെല്ലുകുമൂ I can say; കൂറുകുമൂ
 മൂ I can suspend; which is also to be observed when this
 sort of verbs precedes വെട്ടെ.

When this verb is contracted with the preceding, it is
 done by adding, to the second person of the imperative, the
 particle ഞ്ഞ, or if you please, by changing the termination ക
 the future into ഞ്ഞ, thus ഒന്നിരിക്കുഞ്ഞം I can love, from ഒന്നിരിക്കു
 the imperative, or ഒന്നിരിക്കു the future; ചെല്ലുഞ്ഞം I can
 speak,

Preter. വെണ്ടുന്നതിന്നു; Part. വെണ്ടുന്ന, or വെണ്ടുന്നതിന്നു;
neuter വെണ്ട, വെണ്ടവ, or വെണ്ടുന്നതു.

But observe, this verb may be joined to all others by removing the final ു, and changing the penultimate ൈ into െ long, thus െ, as, െ makes െ. I must love; വരും to come വരണം I must come.

And that this may added, without change, to all verbs in the second singular imperative by adding thereto the letter ஆ, thus ஸ்ரீ ஹி க்ஷ ஆம் வெணம் you, or we must love, from ஸ்ரீ ஹி love thou; வெரக ஆம் வெணம் from வெரக go; கெரகம் வெணம் from கெரக to aquire glory, or happiness, we must obey the law of God.

In place of the verb വെണം we may make use of വെട്ടെ, to which ഇരിക്കുന്നു is always joined, or sometimes വരുന്നു, thus വെട്ടെഇരിക്കുന്നു, or വെട്ടെവരുന്നു, I must, വെട്ടെരുന്നു, or വെട്ടെന്നു it was necessary. But to express the other tenses we ought to join to this defective verb, ഇരിക്കുന്നു or വരുന്നു in the tense required, as വെട്ടെവന്നുണ്ടെപ്പോൾ when it was necessary; വെട്ടെഇരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ if it be necessary; വെട്ടെവരുംപോൾ when it shall be needful.

Sometimes also വെങ്ങ is made to coalesce with other verbs, as was said of വെളം, by changing the final ണ of the imperative into ൌ long, with the addition of െ and ക്കൂറ, or പരന്ന in that tense which the sense requires as വേക്കുവെങ്ങും it will be necessary for you to go ;

കുപദയകളെവന്നു I was obliged to go to Cochin; നിന്നെ
 കളഭാവനം I shall be forced to beat you.

Instead of വെ, sometimes വെട്ട is added in the man-
 ner before said, which however gives the verb the force of a
 supine, as, കയ്യെക്കുപദയകളെട്ടവന്നു I came in order to
 go to Cochin; കയ്യെക്കുംകളെട്ടെട്ടപ്രയത്നശ്രമം ചെയ്യുന്നു
 to acquire happiness I do penance.

Thirdly. The verb ഞം I am able, this has only the pre-
 sent tense as, ഇരിക്കുഞം I can; അവക്കുഞം. It is joined
 to other verbs either entire, or contracted; in the first case
 the verb is in the imperative in ഞ with യം annexed, as in
 the case of വെ, thus, ഒഴുവിക്കുയംഞം, only that the
 final ഞ is changed into its corresponding vocal consonant,
 and it is written മ്യം, thus വെക്കുകയ്യുമ്യം I can go; ഉണ്ണുകയ്യുമ്യം I can eat rice; this only in the instances where the
 imperative ends in ക, or ക്ക; if it has a different termination,
 then the final ഞ of the present is dropped, and കയ്യുമ്യം is
 added instead; thus, ചെല്ലുകയ്യുമ്യം I can say; ഭൂക്കുകയ്യുമ്യം I can suspend; which is also to be observed when this
 sort of verbs precedes വെ.

When this verb is contracted with the preceding, it is
 done by adding, to the second person of the imperative, the
 particle ഴം, or if you please, by changing the termination ക
 the future into ഴം, thus ഒഴുവിക്കുഴം I can love, from ഒഴുവിയ
 the imperative, or ഒഴുവിക്കും the future; ചെല്ലുഴം I can
 speak,

Speak, from ചെല്ല, or ചെല്ലും; this verb may be traced perhaps to the substantive verb ആകുന്നു as its origin.

In the same manner we use the defective അറിയാം only in the present, it signifies either I know, or I know not, from അറിയുന്നു to know.

Fourthly. മതി it is enough; ഇതിന്നു മതി it suffices for me; it is used only in the present. When other tenses are required they are formed by the aid of the verb ആകുന്നു I am, as മതിയായിരുന്നു it was sufficient; മതിയായതും it will suffice മതിയായതും പെടുക; speak when there shall be enough.

The opposite correspondent to this verb മതി is പെടാ it is not enough, as ഇതിന്നു പെടാ. പെടാത്തതും it is, or was not enough or me; Part പെടാത്തതുക which is not sufficient, from which comes the substantive പെടാത്തതുക, insufficiency.

Of Imperfect Negative Verbs.

First. പെടാ I will not, I do not want, I need not. Present ഇതിന്നു പെടാ I want not; Prete. പെടാത്തതുക, 2d. പെടാത്തതുക, 3d. പെടാത്തതുക, 4th. പെടാത്തതുക because I was unwilling or wanted not.

Inf. പെടാതെ; Pret. പെടാത്തതുക, പെടാത്തതുക; noun substantive പെടാത്തതുക, inconvenience, usefulness.

This verb is joined to others by taking away ഉ, and substituting ഹ as, ഹെടാതെ I will not, I need not love; ചെയ്യാതെ you must not, or should not do. But this

this form of expression is more commonly used in the imperative mood, as പൊക്കട്ടെ do not go; കരയരുടെ do not weep; വരരുടെ you must not come.

Second. ഇല്ല, or ഇല്ല not to be, or have as; ഇരിക്കില്ല I have not. Pret. ഇല്ലാത്തു. 2d, ഇല്ലാത്താൻ 3d. ഇല്ലാത്തു. 4th. ഇല്ലാത്താൻ.

Inf. ഇല്ലായ്ക; or ഇല്ലായ്ക Pret. ഇല്ലാത്തായ്ക; Part. ഇല്ലാത്ത which is not; Pret. ഇല്ലാത്ത; Supine ഇല്ലായ്ക; Noun substantive ഇല്ലായ്ക want; as ചുരുക്കി ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ഇതുവന്നു this happened for want of Judgment.

It is to be observed, first that ഇല്ല is declined in the same manner as above, with the difference of the first letter, as ഇല്ലാത്തു. ഇല്ലാത്താൻ &c.

2dly. We use the present participles of these verbs to form negative adjectives, and also substantives with the addition of ഇല്ലാത്ത, ഇല്ലാത്ത, ഇല്ലാത്ത as observed in the lecture on the adjectives.

This verb is joined to verbs affirmative in order to give them a negative sense; in this case the final ു is omitted, and ഇ added instead, thus, ഒന്നിരിക്കില്ല; Pret. ഒന്നിരിക്കില്ല; ഒന്നിരിക്കില്ല Fut. ഒന്നിരിക്കില്ല; or ഒന്നിരിക്കില്ല; പൊക്കില്ല I will not go. Whence it appears that, when ഇല്ല is joined to the future, the final ു is cut off, or exchanged for ഇ, thus, it is not written വരുംഇല്ല, But

But, പതില്ല; not കളിക്കില്ല, But കളിക്കില്ല I will not beat.

But when a negative is required to be joined to the imperative mood ഇല്ല is used instead of ഇല്ല, as ഒഴിയിക്കില്ല, or ഒഴിയിക്കില്ലയെന്ന

In this manner ഇല്ല may be joined to all verbs which then require a dative of the person, unless the verb, requires by its nature, a different case.

From this verb is formed മറുപടിയല്ല, to which is opposed മറുപടി I am willing. (see Primitive Negative adverbs.

Thirdly അന്യര, I cannot ഇരിക്കുക; Pret. അന്യരയ്ക്കു; 2d. അന്യരയ്ക്കുവരിക; 3d. അന്യരയ്ക്കുവരിക; 4th. അന്യരയ്ക്കുവരിക when, after that, I could not.

Inf. അന്യരയില്ല; Pret. അന്യരയ്ക്കുവരികയല്ല; Part. അന്യരയ്ക്കുവരിക which cannot; Pret. അന്യരയ്ക്കു Noun substantive അന്യരയ്ക്കു Inability.

When this verb is joined to others ഉന്ന is changed for അന്യര, thus ചെയ്യുക I cannot do; ഒഴിയിക്കുക I cannot love, പെടുക I cannot go.

But when, as is sometimes the case, it is added without any alteration, the preceding verb is made to end in കയ്യം, (in the same manner as explained in the words ഇം, വെണം) and അന്യര is annexed to this termination; thus പെടുകയ്യം അന്യര I cannot go; നടക്കുകയ്യം അന്യര I cannot walk, പറയുകയ്യം അന്യര I cannot speak.

Fourthly. മല I am unable, which may be conjugated

gated like അന്യക്, but it is seldom used unless in the present tense, as ഇരിക്കുമെല I cannot, ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ I cannot do this, സ്നേഹിച്ചുവെല I cannot love, ചെയ്യാവുമെല I cannot do, ഇരിക്കുവെശ്ശുവെല I cannot believe it.

Fifthly. വരിയ I cannot, is also conjugated in the same manner as above, with a dative of the person, ഇരിക്കുവരിയ; Pret വരിയുടേ, Inf. വരിയെന്തു; Part വരിയുടേ; neuter, വരിയുടേ which cannot be.

When joined with other verbs, these ought to be in the supine, as with മെല; thus കിട്ടുവരിയ I cannot eat; നടപ്പുവരിയ I cannot walk.

Sixthly. കൂട, I am unable, is conjugated in the same manner, thus കൂട; Pret. കൂടേ; കൂടേയ്ക്കു; കൂടേക്കു; Inf. കൂടേയ്ക്കു, Pret. കൂടേയ്ക്കു; Part. കൂടേ; neuter കൂടേ, like വെട്ടേ, മറയ്ക്കേ, ഇല്ലേ.

This verb is joined, without any change, to the preterite of others; it requires a dative ഇരിക്കുകൂട I cannot do it; ഇരിക്കുകൂട I cannot go. അവന്നുകൂട he cannot come.

It is proper for Learners to write all the defective verbs with a long, as കൂട, മറയ്ക്ക, വരിയ, ഇല്ല.

Besides these defective verbs, which joined to regulars make a negative signification, there are certain particles which have the same power, such are 'ഇ and 'ഇക.

Of

Of the Negative particle 'ഈ'

All verbs become negative, if, in place of the final ഉം, you annex ഈ, as, 1st. Pret. ചെയ്യാത്തു, or ചെയ്യാത്തു, 2d Pret. ചെയ്യാത്തുകൾ by not doing, or having done; 3d. ചെയ്യാത്തു; Inf. ചെയ്യാതെ; Pret. ചെയ്യാത്തുതെ; Part. ചെയ്യാത്ത; Supine ചെയ്യാത്തുകൾ; noun substantive, ചെയ്യാത്ത.

So also വര, he comes not, Pret. വരാത്തു; or വരാത്തു; വരാത്തുകൾ; വരാത്തു; Part. വരാത്ത, neuter വരാത്തക; Supine വരാത്തുകൾ; noun Substantive വരാത്ത the not coming, the non arrival.

In the same manner is conjugated പെടുക I cannot go; നടക്കുക I cannot walk. From which it might appear that this mode of expression is deducible from പെട്ടെ, or കൂട.

Affirmative verbs, also, become negative, by the addition of the particle ഈ, instead of ഉം, and by joining to this, ഇരിക്കുന്നു, in whatever tense the sentence may require, thus from സ്നേഹിക്കുന്നു is formed, സ്നേഹിക്കുകയില്ല ഇരിക്കുന്നു I do not love, from പറയുന്നു to speak, പറയുകയില്ല ഇരിക്കുന്നു he is silent, പെടുകയില്ല ഇരിക്കുന്നു he will not go.

Sometimes by way of adding grace, or elegance to the expression, കൂടെ is joined to തക്ക, thus പറയുകയില്ല കൂടെ ഇരുന്നു he was silent, or spoke not.

Sometimes also a verb ending in ഈകകൂടെ is joined with other verbs, and in this case it may be rendered by our expression

pression without being, as ഞ്ഞുവന്നു I came without being wet, ഞ്ഞു I did it without knowing; പറഞ്ഞു He went away without speaking.

More will be said on this subject when treating of adverbs to which the reader is referred for fuller information.

LECTURE TENTH.

Of Verbs of Elegance,

This sort of verbs is used by the Malabarians to add force, or beauty to an expression. They are as follows; കെട്ടുക to buy, to take, or receive, is joined to the preterite of verbs, and seems to have no other sense than to mark the time, or tense, for the preceding verb expresses the signification, which is also the case with other emphatical, or ornamental verbs, as മരണപ്പെട്ട ശിരസ്സെടുത്തു കയ്യെടുത്തു അവരെക്കൊന്നു കെട്ടുക after that men had sinned the son of God redeemed them, ഞ്ഞുവന്നു ഞ്ഞുവന്നു കെട്ടുക I told you all I could, did you not hear?

Secondly. കളയുക to cast out, is added to verbs in the preterite, as, പറഞ്ഞുകളയുക he departed; പറഞ്ഞുകളയുക he will go; ഞ്ഞുകളയുക to turn out; കളയുക to beat, കളയുക Preterite.

Thirdly. ഇരിക്കുക to exist, to be, to sit, is joined to the

Of the Negative particle 'ഈ'

All verbs become negative, if, in place of the final ഉന്ന, you annex ഈ, as, 1st. Pret. ചെയ്യാത്തു, or ചെയ്യാക്കൂ, 2d. Pret. ചെയ്യാത്താൻ by not doing, or having done; 3d. ചെയ്യാക്കൂട്ട; Inf. ചെയ്യാതെയെന്നു; Pret. ചെയ്യാത്തതെയെന്നു; Part. ചെയ്യാത്ത; Supine ചെയ്യാത്താൻ; noun substantive, ചെയ്യാത്ത.

So also വരൂ, he comes not, Pret. വരാത്തു; or വരാക്കൂ; വരാത്താൻ; വരാക്കൂട്ട; Part. വരാത്ത, neuter വരാത്തക; Supine വരാത്താൻ; noun Substantive വരാത്ത the not coming, the non arrival.

In the same manner is conjugated പെടുക I cannot go; നടക്കുക I cannot walk. From which it might appear that this mode of expression is deducible from വെട്ടു, or കൂട്ട.

Affirmative verbs, also, become negative, by the addition of the particle ഈ, instead of ഉന്ന, and by joining to this, ഇരിക്കുന്നു, in whatever tense the sentence may require, thus from സ്നേഹിക്കുന്നു is formed, സ്നേഹിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നു I do not love, from പറയുന്നു to speak, പറയാതെ ഇരിക്കുന്നു he is silent, പെടുകയാതെ ഇരിക്കുന്നു he will not go.

Sometimes by way of adding grace, or elegance to the expression, കൂടെ is joined to തക്ക, thus പറയാതെ കൂടെ ഇരുന്നു he was silent, or spoke not.

Sometimes also a verb ending in ഈകകൂടെ is joined with other verbs, and in this case it may be rendered by our expression

pression without being, as ഞ്ഞയടൈവൻ I came without being wet, ഞ്ഞയടൈവെച്ചു I did it without knowing; പറയടൈക്കുകിരിച്ചുപോയ He went away without speaking.

More will be said on this subject when treating of adverbs to which the reader is referred for fuller information.

LECTURE TENTH.

Of Verbs of Elegance,

This sort of verbs is used by the Malabarians to add force, or beauty to an expression. They are as follows; കെട്ടുകൾ to buy, to take, or receive, is joined to the preterite of verbs, and seems to have no other sense than to mark the time, or tense, for the preceding verb expresses the signification, which is also the case with other emphatical, or ornamental verbs, as മടന്നപ്പിട്ടു മുരവുരൂർ കയ്യൂർ അവരെക്കു കെട്ടു after that men had sinned the son of God redeemed them, ഞ്ഞവെട്ടു നിന്റേടവരെക്കു കെട്ടു ഞ്ഞുകെട്ടിലെയും I told you all I could, did you not hear?

Secondly. കളയു to cast out, is added to verbs in the preterite, as, പറയുകകളു he departed; പറയുകകളയു he will go; ഞ്ഞുകളയു to turn out; കളുകകളയു to beat, കളുകകളു Preterite.

Thirdly. ഇരിക്കു to exist, to be, to sit, is joined to the
the

the preterite also, thus $\text{ഈയിടെ ഞ്ഞു$ I am loving, $\text{ഞ്ഞു$ $\text{ഈയിടെ$ $\text{ഈയിടെ$ when he is saying this, $\text{ഈയിടെ$ $\text{ഈയിടെ$ as it is written.

Fourthly. കിടക്കുന്നു , to lie, is also added to the preterite, as ഈയിടെ കിടക്കുന്നു it is said, ഈയിടെ കിടക്കുന്നു it is written.

Fifthly. അയക്കുന്നു to send, is joined to the same tense, only the initial അ is cut off, & it is written യക്കുന്നു , and preterites ending in യ are changed into അ , but those in യ്ക്ക remain unchanged, thus, ഈയിടെ അയക്കുന്നു when he had said this to him he departed.

Sixthly. വിടുന്നു to dismiss, when added to the preterite of a verb signifies to send, as ഈയിടെ വിടുന്നു I send to say, or ഈയിടെ വിടുന്നു , preterite ഈയിടെ വിടുന്നു . കൊടുത്തു വിടുന്നു to send to give; this is commonly written കൊടുത്തു വിടുന്നു , Pret. കൊടുത്തു വിടുന്നു .

In the same manner കൊടുക്കുന്നു to send to give (speaking of the 1st. or 2d. person) or കൊടുക്കുന്നു pret. കൊടുക്കുന്നു . hence it appears that വിടുന്നു in composition is written, and pronounced as if it was ഇടുന്നു , But this form is very seldom used and only in the above examples.

Seventhly, കൊടുക്കുന്നു to give to the first, or second person; കൊടുക്കുന്നു to give to the third, being joined to the preterite, add somewhat to the signification of the verb; $\text{കൊടുത്തു കൊടുക്കുന്നു}$ he took, and gave it me $\text{ഈയിടെ കൊടുക്കുന്നു}$ he gave me in words, or

or he said to me; பரிசுகூலகரநாது he taught him, gave instruction,

Eighthly ചെയ്യാൻ to do, may be joined to other verbs in three different ways.

ist. To the Imperative, in which case ചെയ്യുന്നു is used in the participle of the present, or preter tense, as അവൻ പഠിപ്പിക്കുകയെന്നു he teaches; ഇന്നുവന്നവൻ he came yesterday.

2dly. the particle ത്ത is annexed to the imperative,
and ചെയ്യൂ, and ചെയ്യു is added in the same manner as ഹ
വം, and അന്ത; thus, അവൻ വന്നതായ്ത he came;
നല്ലപെരലസന്ദർശിക്കായ്ത I am much rejoiced;
and not unfrequently it governs two, or three verbs, as in
the following example, വെണ്മറമ്പിടുകയ്ത പഴയൊരു
പ്രമാണത്തെക്കണ്ടതിന്നായിട്ട് ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന
ഇത്രയും കഷ്ടമായിട്ട് ചെയ്തു വന്നിരിക്കുന്നു.
They who do truly confefs, and repent of their fins, and re-
solve to trangrefs no more shall obtain remission of their fins.

This form of speech is very common.

3dly. The last way in which this verb is annexed to others, is to the supine, dropping the final *an* അ, and substituting, ഇതു. E. G. മൃയിലുണ്ടാകുമ്പോഴുവരെ വിധിയുണ്ടാകുന്നതു ചെയ്തു. The first man by eating the forbidden fruit made himself liable to punishment; അവൻ അതുകൊണ്ടു ചെയ്തു He did

did it; from which last example, it is plain that, this verb may be added, in the manner aforesaid, to itself.

Ninthly. വരും, to come, is joined to the verb വെളി; as, വെളിവരും it will be necessary. It is added also to verbs which have this defective verb previously annexed to them, as, പെടുകെളിവരും I shall be forced to go; to this verb വെളി is also added ഇരിക്കും, as വെളിയിരിക്കും it will be necessary,

See the paragraph on വെളി above:

Tenthly. ആകും to be, is added to the imperative, അവൻ ആകവനെക്കൂടിയെങ്കിലും he said so; അവൻ ആകെയെങ്കിലും ആകൂ he did it.

Eleventhly. ചമയ്ക്കും to become, is joined to the preterites of the verbs ആകും, and പെടുകും; as പെട്ടുചമയ്ക്കു he departed; മറ്റവർക്കുമടുത്തുചെയ്തതുകൊണ്ടു ചമയ്ക്കു the angels having finned became Devils.

LECTURE ELEVENTH.

Of the other Parts of speech.

After having separately treated of the noun, pronoun, verb, and participle, it remains to consider the other parts of speech as they regard syntax, or construction. Namely, prepositions, the rules for forming the different cases of the noun, adverbs, interjections, and conjunctions, from the combination

combination of all which the structure of language is raised and fixed.

Of the Nominative.

This is placed before the verb not only in the definite moods, but also in the Infinitive, before participles simple, and compound, before substantives, and even supines. Ex.

gr. കേൾവരും നിന്നു കേൾ I heard you would come;

അവൻ വരവു വരുത്തി നിന്നു പ്രയത്നം ചെയ്തു നിന്നു കേൾ I

heard you used much diligence that he should come; ദേശ

അയക്കുവാനെ ശത്രുക്കൾ കൊന്നു the enemy killed him whom

I sent; ദേശസ്വസ്ഥനായി അകത്തു നടന്നു വന്ന അടക്കി the Raja

has seized the house which I repaired.

Observe that, in neuter nouns, the nominative is used frequently; and generally, for the accusative case, especially in the Plural.

Secondly that, the adverb കേൾവും all, every, takes a

nominative before it; കേൾവുകേൾവും at all times; ആണ്ടുകേൾ

വും every year; കേൾവുകേൾവുകേൾവുകേൾവുകേൾവും In

every garden there is beetle leaf, and in every country a

(different) language. Proverb.

Of the Genitive

When there is no rule to the contrary, the genitive is used

as in the European languages; കുതിരയുടെ ഉടയവൻ

the master of the horse; രാജാക്കളുടെ രാജാവ് the king of the

country;

country; ആദിത്യനെപ്പോലെ വളർന്ന the light of the sun; ഭൂമി
 യുടെ വലിപ്പം the magnitude of the Earth; മന്ത്രാദികൾക്കു
 നൽകിയ മൗലം the ordonnance of the Law.

Observe 1st, that, nouns ending in *s* double this letter
 into *ss*, and so obtain the force of a genitive, thus from ചുമ
s a burden, and ആൾ a person, comes ചുമത്താൻ a bearer of
 burdens, a porter; from നാട *s* a country, and വിരുക്കം dissen-
 sion, comes നാട്ടുവിരുക്കം civil discord, the *s* being some-
 times changed into *ś*, and, indeed, sometimes into *ś*, as
 ആഴ്ന്നപ്പോൾ sheep's wool.

Secondly. That, when two names of irrationals come to-
 gether, one requiring in our idiom to be in the genitive, the
 Malabars leave it in the nominative, as പള്ളിക്കൽക്കുഴൽ, to
 which the English has a corresponding expression, 'the Church
 key;' പള്ളിവാതിൽ the Church-door; കുമ്പളങ്ങി Buffalo's
 milk; മൽപ്പുറം a harbour, or place where boats
 are laid up; പാലത്തലവ് a plaintain leaf. But this form of
 expression is not universal, and would often be absurd; thus
 we cannot say പാമ്പിന്റെ പല്ല് a serpent's tooth, നാടൻകുറം a
 disturbance in a country; but പാമ്പിനെപ്പോലെ പല്ല്, നാട്ടിനെ
 പോലെ കുറം, or നാട്ടിലെ അനൗകുറം.

In general, when a noun ends in *a* short, it is safer for be-
 ginners to use always the genitive, rather than the nomina-
 tive, until experience shall have taught them in what instances
 this peculiarity of expression may be used.

Thirdly

3 dly. nouns in ° must always be used in this sense in the genitive, so that you can never say മരംഇല, but മരശ്ശിറെ പാല the leaf of a tree; ആകാശശ്ശിറെപറകുപ the celestial horn, or Cornucopia; പുകുശ്ശിറെപറകുടമ്പ the branch of a tree; ആകാശശ്ശിവെമ്പരജുടമ്പ the king of Heaven, of the firmament, or skies

But they are sometimes put in the nominative, by cutting the final °, and connecting the noun with the following one as മര ശ്ശെല the Bark of a tree; സമുദ്രീത Sea water

See foregoing observations on the formation of adjectives where two substantives come in this manner together. But this form can never be used when the last noun begins with a vowel.

4 thly. that, nouns signifying supreme authority, tho', they may be used in the genitive, are frequently put in the dative case, as നമുക്കുദയക്കുകെവളക്കുളിനുകെണം we ought to be subject to kings; ഞനകൾക്കുതൊടയവകൾക്കു ഴ I am master of this field; ഞവകുനമുക്കുവടക്കുന your highness is their king; കൃഷ്ണകുനമുക്കുവടക്കുന the Lion is the King of Beasts; ശാസ്ത്രക്കുനമുക്കുന He is master of arts.

Prepositions which require a Genitive.

In the Malabar language these parts of speech are always placed after the noun; their more appropriate appellation would therefore be post positions, the following govern

govern the genitive case; അരികെ near, or അരിയരിക, as പെട്ടെടയുടെ അരിയരിക near the river, വിട്ടുപോകുന്ന അരികെ near the house.

It requires also a dative as പള്ളിക്കു അരികെ. അകത്തു within, പള്ളിയുടെ അകത്തു within the church;

Also sometimes a dative as പള്ളിക്കുകൾക്കു.

അക്കൂടെ beyond, ഇക്കൂടെ on this side, and their compounds അക്കൂടെക്കര, ഇക്കൂടെക്കര; as പെട്ടെടയുടെ അക്കൂടെക്കര on that side of the river, and the latter sometimes with a dative, as പെട്ടെടയ്ക്കിരിക്കൂടെക്കര.

അക്കൂടും beyond, ഇക്കൂടും on this side, are adverbs, as ഞ്ഞുപുറത്തു അക്കൂടും ഇക്കൂടും പുറത്തു അവൻ അക്കൂടും പുറത്തു ഇരുന്നു I was on this side, he on that.

എതിരെ, or ഏതെതിരെ opposite; as പള്ളിയുടെ എതിരെ, or എതിരെ opposite the Church.

മേൽ, മേലേ, or മേൽ over, upon, above; എന്റെ മേൽ above me ഇതിന്റെ മേൽ above this.

മുമ്പേ, മുമ്പിൽ, മുമ്പേ, or മുമ്പിൽ before, in presence of, എന്റെ മുമ്പിൽ before me; നിന്റെ മുമ്പിൽ before you;

പുറകെ, or പിറകെ behind, എന്റെ പിറകെ behind me.

Also the adverbs അവിടെ, and ഇവിടെ there, here, require a genitive; as, ഞ്ഞുപുറത്തു അവിടെ ഇരുന്നു where in the

the country do you live? നമുക്കിവിടെയെവിടെ ഇല്ല here
amongst us there is no disturbance; അവിടെയൊന്നും ഇല്ല
ഉണ്ടോ is there any nelly (rice) with you?

Their compounds also require the same case, അവിടെനി
ന്നു from thence ഇവിടെനിന്നു, അവിടെനിന്നു, as; അവിടെനിന്നു
വന്നു I came from my house; വെക്കട്ടെ അവി
ടെക്കുപോകുന്നു I go to my sister's house; ക്രിസ്തുപുറ
മു, or ക്രിസ്തുപുറമേ before God, or the King.

But when മുൻപോ or മുൻപിന്നു signifies the time past,
then, the noun is better in the dative, as, വെക്കട്ടെ മുൻപോ
വെ before the summer; മരിക്കട്ടെ മുൻപോ before the rains.

മുൻപോ, or മുൻപോ in presence of, governs a genitive,
അവിടെനിന്നു മുൻപോ he struck him in my presence.

വെക്കട്ടെ to, or at. അവനെക്കുറേക്കു at him, to him; അ
വിടെനിന്നു വെക്കട്ടെ he sent to speak to you.

പ്രകാരം, പ്രകാരം, പ്രകാരം, പ്രകാരം or, പ്രകാരം accord-
ing to, tho' included in those adverbs which require a ge-
nitive case, are more properly joined to the indeclinable
noun in ത്തം; as, പ്രകാരം ത്തം agreeable to justice; ത
ന്നെത്തന്നെ ത്തം ത്തം finfully.

പിന്നെ after, as സുഖമുണ്ടാകുമ്പോൾ പിന്നെ after
mirth comes sorrow.

പുറത്തു upon, അവിടെനിന്നു പുറത്തു he fell upon me;
പള്ളിയുടെ പുറത്തു, or, with a dative പള്ളിയിൽ പുറത്തു
without the church.

കീഴ് കീഴ് beneath; also കടലെ, or കടലുകൾ under; നടുവിലെപ്പറക്കടലെ, or കീഴ് under the Raja, സമുദ്രത്തിന്റെ
പറക്കടലെമീതെ the land under the sea.

ശേഷം after, as അതിന്റെശേഷം after that.

ചുറ്റും about, at ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും കടൽ the sea is round
about the Earth.

Of the Dative

All verbs signifying gain, or loss, or injury, or the value of
any thing, also verbs of going, such as imply the limit of
motion to a place, verbs of giving, of buying, lending, shewing
also the verbs substantive ഇകുന്നു to be, കിട്ടുന്നു to acquire,
ചെന്നു to fit, എത്തുന്നു to arrive, or reach at, require a dative
case, as ഇരിക്കുവകുടന്നും ഉണ്ടായില്ല I gained nothing,
അവർക്കു വളരെ ചെറുതാകുന്നു they suffered great loss; ശത്രു
വിന്നു ജയിച്ചു the enemy gained the victory; ഇ
രിക്കുവകുടന്നും ഇരിക്കുവകുടന്നും I shall have
the honor, you the disgrace; നന്മയ്ക്കു പ്രശംസ പ്രാപ്തം praise be to God;
പിതാവു പണം സംരക്ഷിക്കുന്നു the Father preserves money
for his children.

Verbs which signify the boundary at which we would
arrive; നഗരത്തിലേക്കു he went to the city; ആകാശത്തേക്കു
അയർന്നു he ascended into Heaven; വെള്ളത്തിലേക്കു
യെന്നു he went to the well, or tank; വിഷം, or പ്രായുധം
അയക്കുന്നു he administers medicine for sickness.

But observe, when we say we go home, the dative is not
used

used but the ablative in *യി* as *ദേശം വിട്ടിരിക്കുക* I am going home; *ദൈവത്തിലേക്കു* he went to Hell; *ദൈവത്തിലേക്കു* he went to heaven.

Of buying, and giving, as *കൊടുത്തു* *ഇരുപതു* Twenty eggs (are bought) for a fanam; *അവൻ* *ഇരിക്ക* *കൊടുത്തു* He gave me a book, and I gave him ten fanams; *ഇ* *എന്ന* *പണം* *ഇരിക്ക* *വ* *ഇ* *പണം* Lend me a thousand fanams; *രൂ* *ഉ* *ഇ* *പണം* *ഇരിക്ക* *വ* *ഇ* *പണം* I lent at interest a hundred Rupees; *ഇരിക്ക* *ഇ* *പണം* *കൊടുത്തു* shew me a fine image, or statue; *ഇരിക്ക* *ഇ* *പണം* *കൊടുത്തു* I had satisfaction, or joy.

The verb *കിട്ടും*; as *ദൈവത്തിൽ* *കിട്ടും* the good shall obtain happiness, or heaven.

ചെയ്യും to become, as *നി* *കൊടുത്തു* *കൊടുത്തു* *ചെയ്യും* what you have done does not become you, *അടുത്തു* to approach, as *കൊടുത്തു* *കൊടുത്തു* *കൊടുത്തു* by going near to fire you will be burnt.

Secondly, The definitive verbs, as has been seen, require a dative case, but the verbs *വെണം* and *വെണ്ടു*, when the person is absolutely necessary take the nominative, as, *കൊടുത്തു* *കൊടുത്തു* you deserve praise; *കൊടുത്തു* *കൊടുത്തു* *കൊടുത്തു* I myself am required in this business; *കൊടുത്തു* *കൊടുത്തു* you are not wanted to help me; *കൊടുത്തു* *കൊടുത്തു* you must go to Cochin; *കൊടുത്തു* *കൊടുത്തു* you must not go.

The

The verb ഉണ്ടാകുന്നു requires a dative as observed of ആകുന്നു to be; ആം, and അന്തര as also their compounds require the dative case. But when ആം signifies only a readiness to do a thing then it has a nominative; as, തുടങ്ങുകയ്ക്കു ഞാൻ കൽക്കൽപ്പോയി at your command I will go; In the same manner when അന്തര signifies a refusal of assent in the way of a request not to do a thing, the person is put in the nominative, as നിവേദനമന്തരം you must not go; തുടങ്ങുകയ്ക്കു പറയരുത് you must not say so.

The verb ഉണ്ട when it signifies to exist, or live takes the nominative, as നാജാവിന്നു ഉണ്ട കിട്ടിയില്ല the Raja is living, he is not dead.

Likewise the compounds of ഉണ്ട, and ഇല്ല require the nominative, (although the simple verbs govern the dative case) as 'തന്നെപ്പോലെയായിട്ടുണ്ടാകട്ടെ' by the help of God I shall never fall, നിവേദനമന്തരം ഉണ്ടാകരുത് I ought not to hear what you said.

The verbs കൂട, ചേർ, ചേർക്ക also require a dative case but their compounds which end in a long, in ആർ, or ആർക്ക will have the nominative; ഇന്നു ഇന്നുണ്ടാകുന്നില്ല I cannot do this to day; ഉണ്ടാകുന്നില്ല കേൾക്കരുത് നിന്ദിതൻ why did you not hear what I said?

Prepositions which govern the dative.

കൊണ്ടു, or കൊണ്ടുപോലെ according to; കക്കുണ്ടു, or കക്കുപോലെ the same; വെണ്ടു, or വെണ്ടു because of; പകരം.

പകരം or പകരമുടിയ instead of; കക്ക or കക്കുക suitable to, or proportioned to; കിഴക്കു eastward, or കിഴക്കുട; കെക്ക, or കെക്കുട southward; വടക്കു, or വടക്കുട on the north. പടിഞ്ഞാറെ westward, or in the west; അകത്ത, or അകം within ഒരു മാസത്തിനകം, or അകത്ത within a month; Ex. Gr. In return for the favor you did me to the northward, I, also having gone into the south, when I had adopted means proportioned to the business of which you spoke, within two months time, effected the business according to your wish. ഇരിക്കവെട്ടു വടക്കുട കടലിലെ യുദ്ധപകരമിതര പകരമുടിയൊന്നും കെക്കുടപ്രായശ്ചര്യകടലിലെ യുദ്ധത്തിനകം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ നാമുടയ്ക്കു കടലിലെ യുദ്ധത്തിനകം ചെയ്തു.

Of the Accusative.

All verbs active, and verbs signifying help, require an accusative of the thing, as ഇരിക്കുക എന്ന കടലിലെ യുദ്ധത്തിനകം help me O God! കടലിലെ യുദ്ധത്തിനകം എന്നെ സഹിക്കുക God loves mankind.

All verbs which from active become effective require two accusatives, one of the person another of the thing as അവനെ നിയമിക്കുക he caused him to enter into the Law; അന്ത്യമായിട്ട് പഠിക്കുക the Father Anastasius taught me science.

Here it must be remembered that in neuter nouns the nominative serves for the accusative, which is to be particularly

larly noticed, and 2dly. that, to avoid confusion in effective verbs, we put the person, who is made to act, in the accusative governed by കെടുന്നു, which is equivalent nearly to the particle *by*. മിടുക്കുള്ളവനെകെടുന്നുശത്രുവിനെകൊല്ലിച്ചു I caused the enemy to be killed by a bold man 3dly. that verbs which end in ഇടുന്നു and those which are compounded of വിടുന്നു to send, require an Acc. case of the person sent, with കെടുന്നു, thus അവനെകെടുന്നുചെയ്തുകൊണ്ടു I sent by him to speak to you; but sometimes for കെടുന്നു they use the adverb വക്കാര as അവരെപ്പറവക്കാരപ്രസംഗംകൊണ്ടുകേൾക്കുക I sent the Book by him 4. thly that participles, and nouns require the cases of the verbs from which they are derived; ദൈവത്തെസ്നേഹിക്കുന്നവൻ a lover of God, ദൈവത്തിന്നു സ്നേഹം the love of God;

Prepositions requiring the Accusative.

ഇതുകേ Behold. തിന്നെ ഇതുകേ behold here I am; ക്കിട്ടു,
 ക്കിട്ടു, ക്കിട്ടു, because of; കടക, കടലും, കടയിൽ; കട
 യിലും, കടയിലും upon; കടയോടെ with or by.

It sometimes signifies of, as, **അദ്ദേഹം എന്റെ കൈയെടുത്തതെന്തെന്ന്** he spoke ill of me, and sometimes on account of, as, **ഇതിന്റെ കാരണം** on this account; it is written also **കൈയെടുത്ത**, as **അവന്റെ കൈയെടുത്ത** on his account; **കൂടാതെ** without, besides **പോലെ** like; as, **അവന്റെ പോലെ നടക്കുക** I cannot walk like him.

These prepositions in general require an accusative proper
But

But in neuter nouns the nominative is sometimes used for it.

Of the Vocative

There are some prepositions, altho' they may be called as properly interjections, which govern the vocative case, as *അട* O fir! *അട* O you! *അടി* (to a female); *അയ്യോ* oh! expressive of pain, or grief, *അയ്യോ* *പദവി* oh wretch! *അയ്യോ* *ദുഷ്ട* perverse, or cruel men? *അയ്യോ* *സങ്കട* my complaint! *അയ്യോ* oh; *അയ്യോ* *പിടിച്ചു* *ശകവ* ah unfit person! *ഓ* O! as, *ഓ* *നമസ്കര* O God! *ഓ* *മഹാ* *അ* oh my Father.

Of the Ablative in ഇൽ,

First, This case is always used to correspond with our preposition *in*.

Secondly, The verbs *പ്രവേശിക്കുന്നു*, and its effective *പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു* to cause to enter, require the ablative in *ഇൽ*, as *പള്ളിയിൽ* *പ്രവേശിക്കുക* he went into the Church, *മുസ്ലിമിനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുക* he made him enter into the Law. Yet sometimes these verbs take an accusative.

Thirdly, The verb *പോകുന്നു* to go, and *വരുന്നു* to come very frequently governs this ablative in *ഇൽ*, as *വിട്ടിടവന്നപ്പോൾ* when I came home.

Fourthly, The verb *കൂടുന്നു* to meet together, and its effective *കൂട്ടുന്നു* to collect together, take the ablative in *ഇൽ*, also the verbs *അഗമിക്കുന്നു* to ascend, and *കരയ്ക്കുന്നു* with its effective *കരയ്ക്കുന്നു* to make to ascend.

Fifthly,

Fifthly, The ablative *ഇ* is used in comparison, as *ഭൂമിയിൽ വലുതുകൾ* the sea is larger than the Earth. also when in comparing, or reckoning, we would express the sense of *among* it is used as *ഇവയിൽ ഇവയൊന്നും നല്ലതല്ല* of or among, these things not one is good.

Prepositions governing the ablative ഇ.

പിന്നെ after, as *അതിന്നുപിന്നെ* after that; but when it follows a verb the latter is put in the neuter participle, and should end in *ഇ* as *വന്നിരിക്കുന്നതിന്നു* after he came; *ഇതുകഴിഞ്ഞതിന്നു* after he had done this.

നിന്നു, from, always require the abl. in *ഇ*, *കൂടെ* as *far as*, *വീട്ടുകൂടെ* as far as the house.

But observe that in speaking of rational beings, by way of comparison, this preposition will govern an accusative case, as *അവനെപ്പോലെ* no one is so wicked as he.

Of the Ablative ഇ.

1st. verbs of the following significations; of speaking, demanding, enquiring, taking at interest, fighting, of being at peace, of disputing, conquering, asking, will have the ablative in *ഇ* as, *പറയുന്നു* to speak, *ചെയ്യുന്നു* to say, *ചോദിക്കുന്നു*, or *ചോദിക്കുന്നു* to enquire, *ഉത്തരം പറയുന്നു* to answer, *പറയുന്നു* or *മുട്ടിക്കുന്നു* to receive; *കൈമാറ്റം* to buy, *പ്രതിഷേധം* to quarrel, *പടവെട്ടുന്നു* to fight, *ഒരാളെ* to be appeased, *തർക്കിക്കുന്നു* to dispute, *ജയിക്കുന്നു* to conquer, *തോൽക്കുന്നു* to be vanquished, *അവനെക്കൽക്കുന്നു* to ask, all require

require an ablative of the person in ഓട.

2dly. Also verbs of borrowing, and taking at interest പ
ലിശക്കു വാങ്ങുന്നു I take at interest; കടംകൊടുക്കുന്നു I am
taking a loan.

3dly. The following verbs govern the same ablative, മറു
ക്കുന്നു, or മറുകലിക്കുന്നു to be opposite, or adverse; ഒക്കുന്നു to
be equal, ഒലിക്കുന്നു to make equal, പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു to
promise; സമം ആക്കുന്നു to be equal, or ആക്കുന്നു to make equal
കൂടുന്നു to be together; വെപ്തുന്നു, or വെപിരിയുന്നു, or
വെരിയുന്നു to be separated; കളിക്കുന്നു to play; and a few
other verbs, similar in sense to these.

Prepositions requiring the Ablative in ഓട,

കൂടെ, or കൂട്ടെ together with; as നിന്നോടുകൂടെ വന്നു
he came with me; മറുകെ against, as, വിശ്വാസമെതിരെ
ശക contrary to belief, നമ്മുടെ വശമെതിരെ against the Raja.

Of the Ablative in ഇൽ,

This is used to express the mode, or cause or instrument
by which any thing is done, നിന്നെക്കൊണ്ടു സംഗതിയുണ്ടാക
will not gain your cause by my means, അതുകൊണ്ടു വലി
പ്പം ഉണ്ടാകുന്നു by riches you will achieve greatness.

It is better to express this form of speech by കൊണ്ടു,
as വാളാൽ, or വാളുകൊണ്ടു മരിച്ചു he died by the sword.

Of the 4th Ablative ഇവിടെനിന്നു,

This form of the ablative signifies from, as ഇവിടെനിന്നു, or
ഇവിടെനിന്നു വന്നു whence do you come? ഇവിടെനിന്നു വന്നു I
come from home. Sometimes

Sometimes instead of *നിന്നു*, they only write *നി*, as *നിവിടെ* *നി*, *ഇവിടെനി* whence, hence; *വിട്ടിനി* from home, *കൊട്ട* *നി* from Cochin, *നഗരനി* from the city.

Of Adverbs.

വിശേഷിച്ചു, or *വിശേഷിച്ചുകൾ* besides, or principally, *കിന്നു* *എന്നാ* but, *കിന്നിട്ട* nethertheless, *കിന്നുതന്നെ* after it was so, or it having happened, *കിന്നുകിടെക്കൊട്ട*, or *ഇകിടെക്കൊട്ട* therefore, *കിങ്കിലും* either, or although.

Interrogative adverbs.

കൊണ്ടു why, *കൊണ്ടു* what, *കൊണ്ടു* or *കൊണ്ടു* why? *കൊണ്ടു*, or *കൊണ്ടുകൊട്ട* for what reason? *അല്ലയൊ* can it not? *ഇല്ലയല്ല* is it not?

Observe, in this place, that, in interrogations, the noun, or verb must always terminate in *ക*, as *അവൻപോയൊ* is he gone? *നിപോകുന്നില്ലയൊ* do you go, or not? *വിശ്വസിക്കുമൊ* will you believe? *നമുചെയ്തുകൊണ്ടു* *എന്നൊ* what you have done is it good or ill? *ദൈവത്തോ* *എന്നൊ* is the person whom I sent returned? *ദൈവത്തോ* *എന്നൊ* Have you not done what I ordered you? But this peculiarity is better learnt by practice than rules.

To make an interrogative of the present tense, *ആ* is changed into *യൊ*, or *ഉ* final into *ക*, and the same in the preterite, thus *യൊ* *എന്നൊ* did he love? *യൊ* *എന്നൊ* did he do? and in the future, and in nouns ending in *ക*, this *ക* is

is changed into മെടാർ പെടാർകമെടാർ will you go? വെടാർ
മെടാർ is it necessary? ഉടമെടാർ is it good?

In short the final letter, whatever it may be, must be joined
with ഓ, but if the termination be യ, whether the preterite of
a verb, or a noun യെടാർ is added thereto, and the finals ണ, ള,
ക, ള, are vocalized into ലെടാർ, കളെടാർ and കളെടാർ.

Of Adverbs derived from nouns.

These are formed, sometimes, simply by putting the noun
in the ablative in ഞ്ച, as, മനുജന്മശക്താൻ, or മനുജ
ശക്താലേ mercifully; സ്നേഹശക്താൻ, or സ്നേഹലേ lovingly. But
this is not a common mode, and can only be used when the
sense may be expressed by the prepositions *by*, or *with*; there-
fore, it would be more proper, always, to consider these
words as substantives. The proper method of forming ad-
verbs from nouns. is, by adding to the nominative case the
preterite of the verb ഞ്ചുക, namely, ഞ്ചി, or ഞ്ചിട for
Example.

രാത്രി night, രാത്രിയെ, or രാത്രിയിട by night, nightly.
രാത്രിയും പകലും by night, and by day; നല്ല good നല്ല
യിട well.

ദുഷ്ടൻ wickedness ദുഷ്ടൻ ഞ്ചിയിട

സമിപം easiness സമിപമെടാർ easily.

വെഷമം difficulty.

വെഷമമെടാർ difficulty

പട്ടാക്ക truth, പട്ടാക്കയിട truly

കടകൾ essence കടകൾ ഉട essentially
 മനുജം mercy മനുജമുട.

Primitive Adverbs Affirmative.

ഉവ yes; അതെ yes, or so; അതുകൊണ്ടു it is so; അങ്ങനെ
 നന്നു just so, സം Sanfcrit.

Negative. ഇല്ല no (negation of existence.) അല്ല no,
 (negation of essence, or qualites, or power;) ഇല്ലെല്ലെ it
 certainly is not; അല്ലെല്ലെ it cannot be; these are both
 quaint negatives to be discriminated by use.

ADVERBS OF PLACE.

എവിടെ where,

ഇവിടെ here,

അവിടെ there,

എവിടെക്കു whither,

ഇവിടെക്കു hither,

അവിടെക്കു thither,

എവിടെന്നു whence,

ഇവിടെന്നു hence,

അവിടെന്നു thence,

എങ്ങുംകൊണ്ടൊ nowhere,

കീഴ്, or കീഴുകൾ below,

എങ്ങു where, on which side,

ഇങ്ങു on this side,

അങ്ങു there, on that side,

എങ്ങോട്ടു to which side,

ഏങ്ങനും any where,
 ഇങ്ങട്ടു hither,
 അങ്ങട്ടു to that side,
 എല്ലടത്തും every where,
 മേൽ, or മേലെ, and മേൽ above,
 ഇതിലൂടെ this way,
 അതിലൂടെ that way, (these not much in use,)
 ഏല്ലടത്തും any, or some wehre,
 അടുക്ക, അരികു near,
 ദൂരെ, ദൂരത്തു far off,
 കേൾപ്പുറം ദൂരെ very far,
 മേലട്ട, മേലേട്ട upwards,
 കീഴട്ട, കീഴേട്ട downwards,
 മേൽക്കമേൽ above and above,
 അകം, അകത്തു within,
 അകത്തു in side,
 പുറത്തു without,
 പുറത്തു out side,
 വലത്തു to the right,
 ഇടത്തു to the left,
 കിഴക്കേട്ട Eastward,
 തെക്കേട്ട Southward,
 വടക്കേട്ട Northward,
 പടിഞ്ഞാറേട്ട Westward,
 കിഴക്കതെക്കേട്ട South East,

വടക്കുപടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു North West,

ADVERBS OF TIME.

കിടെപ്പടുക when,

ഇടെപ്പടുക now,

അടെപ്പടുക then,

കിടെപ്പടും, കിട്ടെപ്പടും always,

ഇടെപ്പടും, ഇന്നു even now,

അടെപ്പടും, അന്നു even then,

കിടെപ്പടുക at what time,

കിട്ടെപ്പടുക when? what day?

ഇന്നു today,

അന്നു then, that day,

കിട്ടെപ്പടും, കിട്ടെപ്പടും, കിട്ടെപ്പടും always

for ever,

ഇന്നുലെ yesterday,

കിട്ടെപ്പടുന്ന the day before yesterday,

കലെപ്പടുന്ന the day before,

നാളെ tomorrow,

മറന്നാളെ the day after tomorrow,

പറന്നാളെ the next day,

നാളെക്കൊന്നും, ദിനംദിനം, or ദിവസംകൊന്നും every day,

കിട്ടെപ്പടും in all days,

കിട്ടെപ്പടും at all times,

മുൻപു, മുൻപെ at first,

പിന്നെ, പിന്നെ afterwards,

അന്തരം, അന്തരം afterwards,
 കിട്രിൾ of old times, formerly,
 അന്തരകൈദ from eternity,
 അന്തരകൈദഇന്ത്യയെട്ടുതും from that time till now,
 പണ്ടെ, പണ്ടെ of old, formerly,
 പണ്ടെകാലക്കിട്രിൾ in ancient times,
 പൂർവ്വകാലം, or പൂർവ്വകാലം in the beginning,
 അതെ formerly,
 കിട്രിൾ in times past,
 കിട്രിൾ last year,
 മെലിൾ, or മെലിൾ hereafter, in future,
 ഇതി, or ഇതി from this time,
 ഇതിനന്തരം never after this,
 അന്തരം never,
 കിട്രിൾ, കിട്രിൾ until,
 ഇതിനകം, കിട്രിൾ every year,
 വീണ്ടും, വീണ്ടും again,
 മെലിൾ, അതിൽ early, in the morning,
 ഉച്ചകാലം at noon,
 അതിൽ, അതിൽ, വൈകുന്നേരം, വൈകുന്നേരം in the evening,
 അതിൽ, അതിൽ at night,
 പകൽ ഇതിൽ by day,
 പകൽ, പകൽ at midnight,
 കിട്രിൾ once,
 പൂർവ്വകാലം very early, at day break,

സദൃകകൈദും, സദൃകകൈയ്യും every hour,
 വിസദൃകകൈദും, or ഹിസദൃകകൈയ്യും, or വിസദൃകകൈയ്യും every instant,
 ഹൈദൃകകൈയ്യും at dawn of day,
 ഉഷ്ണകൈയ്യും, ഉഷ്ണകൈയ്യും at sun rise,
 അസ്തമകൈയ്യും towards evening,
 പഴയകൈയ്യും of old,
 പുതിയകൈയ്യും lately, newly,
 ദൃഢം, ദൃഢം, കൈയ്യും, കൈയ്യും, വൈദൃകം
 ശ്രീലം കൈയ്യും quickly, in haſt eſpeedily, instantly,
 കൈയ്യും, പെട്ടെന്നും, പെട്ടെന്നും, unexpectedly,
 suddenly,

ഉടൻ, ഉടൻകൈയ്യും immediately,
 പതുക്കെ പതുക്കെ by little and little, flowly,
 കൈയ്യും, കൈയ്യും by degrees, flowly,
 (In the interior parts they ſay വൈദൃകം വൈദൃകം by degrees)

ADVERBS OF MODE ശ്രീ.

കൂടെ (കൂടെവെ In poetry) together,
 കൈയ്യും exactly,
 കൈയ്യും jointly,
 കൈയ്യും diſtinctly,
 വൈദൃകം ſeparately,
 വൈദൃകം, പട്ടുകൈ, വലയം, വൈദൃകം wantonly,
 കൈയ്യും, കൈയ്യും, വൈദൃകം, വൈദൃകം, വൈദൃകം,
 a little,
 കൈയ്യും how much, how great;

കൈയ്യും

ഇത്ര so many, so much,
 കത്ര കി, കത്ര ഇത്ര, കത്ര വത്ര how often,
 കത്രെത്ര, കത്രെത്രെത്ര how far,
 ഇത്രെത്ര, ഇത്രെത്ര so far,
 ആവെത്ര as far as possible
 ആവെത്രെത്ര Idem,
 കത്ര more, much.
 കത്ര very much,
 അത്ര only as much,
 വെത്ര basely,
 ഇത്ര by this means,
 സത്യം, clearly, evidently,
 പക്ഷ perhaps,
 ക്രമക്രമം ക്രമക്രമം in order, regularly,
 ആശ്ചര്യം, ശേഷം excellently, very well,
 അപകൃഷ്ടം handsomely,
 കത്ര in some measure, a little,
 വെത്ര clearly,
 അന്യമത്ര, കത്ര പരമ, കത്ര മ്യസ്തർലി,
 obscurely, hiddenly,
 പരപത്ര publicly,
 കത്ര for the most part,

Observe that the adverb of similitude, വത്ര as, is joined
 to the preterite, and future participles ചെയ്ത വത്ര as he did,
 പറയുവത്ര as he will say.

This

bought me new Shoes அவசுபண்கிதாசகைகூட்டிக் கைப
 ருபுசகசுபெயரிடபுடிகைகரணு; He laboring, and
 sweating supports himself அவசுபண்கிதாசகைகூட்டிக் கைப
 ருகூண But sometimes verbs are connected by the particle
 உ as, உதுக்கெடுபரையு he died, and rotted.

Also the neuter participles are used connected by the par-
 ticle உ as, உய்யுநதுபரையுநதுவடுகையுக்கிடு
 கண you must be careful what you do, and say; உய்யு
 நதுபரையுநதுருபுதுவைபுரைகண்டலரநிகை
 ு you must distinctly confess what you have done, and said,
 and thought.

Sometimes கெரணு is added to this form of speech; உய
 யுநதுபரையுநது கெரணுபுடிகைபவியகைகூண உண I
 have great concern at what I have done, and said.

But when many verbs come together it is common to ex-
 press the connection by giving them the termination ியு,
 as in the case where they precede the reflectives னு; or வை
 னு, and annexing உய்யு, in the same manner, as before
 observed of the ornamental, or emphatic verbs. as திவொந
 திகைவடுகுதரநிகையுவிசகையுஃவிகையு கரைக
 யுக்கெடுகெடுகையுஉய்யு Christ, for our sakes, thirsted,
 and hungered, and was sorrowful, and wept, and at length
 died for us.

Observe that interrogatives, some times, make disjunctions
 when ி is repeated, as எரெரநிகையு I, or you? உவநெர
 அவ

അവനെ this, or that man? കിന്ദനനെ കിന്ദനനെ do you wish to eat or to drink.

But, it is to be observed that, all nouns ending in ൾ have, in conjunction, the termination ൾ, as ആകാശം, ഭൂമി, ജലം, അകാശം, ഭൂമി, ജലം, and the earth, and all things which are therein.

All nouns in ൾ long take the termination ൾ, as പിതൃ, മതൃ, സമൃ, and evil, and goodnes, from പിതൃ, കിന്ദന, സമൃ; also nouns in ഇ, as, കിന്ദനം, പരിശുദ്ധം, and a Tyger.

Nouns in ി (which is the final of almost all accusative cases) take also ൾ, as ഇവനെ, അവനെ, him, and them; പ്രകാശം, മരം, ചെടി, അശ്വം, പക്ഷി, and മരം (names for a tree) may be used indifferently.

Nouns ending in ഇ add ൾ, as വസ്തു, ശത്രു, the thing, and the Enemy.

All other nouns change the vocal consonant into ഇ as, വില്ലം, നദി, മരം, കരം, വനം, പനം, ആളം, കടലും, കിഴ്, the bow, and the country, and the fish, and honey, and the root, and the name, and the person, and the sea, and that which is beneath it.

Here it may be seen that, ഴ is changed into ഴ, ഴ into ഴ, ഴ into ഴ, and ഴ into ഴ.

Of

Of the Particle ക്രി.

This was before observed to mark the infinitive mood.

It is also used 2dly. instead of the verb ക്രിയ thus, ഏകദേശം ക്രിയപരം he said this was true; and, in this sense it has three preterites ക്രിയാ, ക്രിയി, ക്രിയാ and a participle ക്രിയക

Thirdly it seems to signify also, that is to say, truly &c നിങ്ങളുടെ പേര് what is your name? പട്ടാഭി. Peter forsooth, or ക്രിമി, Clement truly, but in this sense it is used for ക്രിയ

Fourthly the particle ക്രി signifies when, and ക്രിം always.

On the Malabar Syntax.

There are not many Rules of construction in the Malabar language, which have not already been laid down in the preceding pages; but, that nothing may be wanting, which the forms of grammar require, a few remarks are subjoined on the peculiarities of construction, which are necessary to be learned.

This, like all other languages, has three Genders, the Masculine, feminine, & neuter, altho the distribution of nouns under each class is different.

The Masculine, പുരുഷം comprises all nouns expressing the names of God, Demons, and men.

The feminine സ്ത്രീലിംഗം, is confined to Goddesses, and women. And

And the names of animals, trees, minerals, stars, virtues, vices, in short all nouns expressing irrational things, are of the neuter gender, which is called ന്യൂനകലിംഗം.

All adjectives in this language are indeclinable, and are placed before their substantives.

All verbs have the same termination of the present tense, and have no variation of person, and, with the exception of a few irregulars, may be reduced under the form of one conjugation, in every mood, and tense; for which see the lecture on verbs.

In strictness of speaking, there are no more than three tenses, the present, the preterite, and the future, called respectively നിലുനുകരലം, കഴിഞ്ഞുകരലം, and വരവരകളിനുകരലം, the other tenses are supplied by the aid of certain prepositions, or particles annexed.

The following observations will be found very useful for the attainment of a thorough knowledge of the nature of the verb.

First, The Malabars, sometimes, use the future for the present, or preterite, as, അവൻ മരിച്ചപ്പോൾ ഓരോന്നായിട്ടും പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ when he was about to die he bade farewell to his dear mother.

The imperative also is used for the noun, as അവൻ പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ I was deceived by his words. The neuter participles of verbs are also used in this sense

sense as, *നിവന്ദ്രകൈകടങ്ങിയിരിക്കുകയായതുകൊണ്ട്* I sustained a loss by your coming.

Secondly, It is a most general, and elegant practice to use the neuter participles of verbs, ending in *ആക*, for the present tense, or the preterite, and it is the only way of expressing our relative, *who* or *what*, as *ദ്രോഹപരനായവന്ദ്രകൈകടങ്ങി* did you hear what I said? *ദ്രോഹം അവളെ വളരെയധികം ആശ്ചര്യം* I loved her exceedingly: this is peculiarly adapted to interrogations: *നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ച ആര* who created you? *നിന്നെ പഠിപ്പിച്ച ആര* who taught you? But observe that, to use this mode of expression, *ആക* must always stand last in the sentence; for, if *ആക* be placed in the beginning, the verb will be in the preterite, as *ആക നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ച* who created you? *ആക നിന്നെ പഠിപ്പിച്ച* who taught you?

Thirdly, It is usual, in common language, to use the termination *ല* placing the verb in the preterite, and adding thereto *ഇരിക്കുക*, thus *ദ്രോഹപരനായിരിക്കുക* when I was speaking, *ദ്രോഹചെയ്തിരിക്കുക* while I was doing, *അവിടെ ഇരിക്കുക* while I was there, *അത ചെയ്തിരിക്കുക* when I was doing it; and, in this sense, corresponds with the particle *കൊണ്ടും*, which is in the same manner subjoined to verbs.

The particles *കൊണ്ടും*, *കൊണ്ടും* are, also, in a similar manner, thus expressed by the Malabars; *അത ചെയ്തുകൊണ്ടും* *നിന്നെ കളയും* if you do so I will beat you, instead of saying *അത ചെയ്തു കൊണ്ടും*; *നിന്നെ കളയുകയെന്നു പറയുക* *അത ചെയ്തുകൊണ്ടും*

നം, instead of saying ഐഹികം, by loving women you will suffer ill.

Instead of കിങ്കൽ they have the following mode, കിങ്കൽ പ്രകൃതിയുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് I will do it tho' you beat me; ചെറുവെള്ളം വെള്ളം അതുകൊണ്ടു കിങ്കൽ I will buy it tho' I lose; it is derived from the preterite in ട, by adding ു, as ദുര്യോധനകുലം നശിക്കുക കിങ്കൽ വെള്ളം വെള്ളം although, kings should be bad men we must not, can not kill them; അവനെ കിങ്കൽ ചെയ്യും. ഫലിക്കില്ല it will have no effect though you correct him.

Fourthly. Verbs in ഈ long require to be preceded by a noun ending in കി; such are ഇല്ല, മരിക്കുന്നു, കിടന്നു, ഐഹികം, ഉണ്ണ; thus, ഇതേ ഇല്ല only this; the verb ഇല്ല may be annexed to all verbs, as ഇതുകിടന്നു കിടന്നു you shall only eat after you have written this; അവനെ കിടന്നു കിടന്നു the business will be finished only after he is killed; ദുര്യോധനകുലം കിടന്നു മരിക്കുന്നു it is necessary to award punishment to evil doers.

Here it is observable that മരിക്കുന്നു implies a necessity, as does കിടന്നു, so കിടന്നു സഹായിക്കുക കിടന്നു you must assist me.

Sometimes only the distant words in the sentence take this termination കി, the intermediate ones between these, and the verb, preserving their natural final sounds, as കടന്നു. നന്നു. ഇവിടെ ചെറുവെള്ളം അതുകൊണ്ട് വെള്ളം വെള്ളം ഉണ്ണുക കിടന്നു കിടന്നു after

ter

ter well considering a thing you can alone determine what is right, or wrong; ഉണ്ഠചെയ്തു നല്ലവർക്കു കൺപറയുക
 ലെല്ലു ആകട്ടെ ശങ്കലമെടുക്കുക കിട്ടുക. It is only by doing good that you can acquire the celestial happiness, which God has promised to the virtuous.

In speaking to men of superior rank, or dignity we cannot use മരിക്കൂ but, rather, പെണ്, and the antecedent verb must be in the imperative.

Thus, *be pleased to do this*, if rendered by കടന്നു ചെന്നു മരിക്കൂ, or കടന്നു ചെന്നു പെണ്, implies an obligation, or necessity of doing so; it is more submissive, therefore, and respectful, to say കടന്നു ചെന്നു പെണ്.

Be pleased to go to Cochin on account of my business എൻറെ കടന്നു ചെന്നു കൊടുക്കുക കടന്നു ചെന്നു പെണ്.

Finally observe that the Malabars, sometimes, use verbs ending in 'ഇ' for the optative; ഇരിക്കുമെങ്കിൽ കിട്ടൂ I wish I might find a treasure. Bnt this mode is nearly obsolete.

Also that, the verb ഉൾക്കൂ, *it is only*, requires the preceding noun, or verb to end in 'രി', as ഒരുപ്രകാരം ഉൾക്കൂ I only said this; ഒരുപ്രകാരം ഉൾക്കൂ I only did it once.

Fifthly, The verb തുടങ്ങും, *to begin*, requires a supine to precede it, as തുടങ്ങി നില്ക്കും he begins to pray; but frequently it has a preterite participle before it, as പെണ്

നെക്കണ്ടപ്പോൾ ചിരിച്ചുതുടങ്ങി when I saw him I began to laugh; പണയപ്പെട്ടുതുടങ്ങി he began to work.

Sixthly, The Malabars, by way of ornament, add ആയി, or ആയിട്ട to supines, as പൊന്നുകാവൽ ആയിട്ടു കയറ്റി വിട്ടു he called his people to depart; പഠിപ്പാൻ ആയിട്ടു വന്നു he came to learn; സരസ്വതിപ്പാട്ടായിട്ടു വിളമ്പുന്നു he caused a Guitar to be brought to amuse him.

But, when there are several supines they are connected by the conjunction ഉം, and to the last so ending is added ആയിട്ട, as കിട്ടുന്നതും കിട്ടാത്തതും കിട്ടാത്തതും ആയിട്ടുള്ളവിടെ വന്നു I am not come here to eat, and to drink, and to be merry.

There are also certain adverbs which have various influence on the verbs to which they are joined.

കൂടും *until*, requires a supine, and is added to them by taking away the final ൾ, as അവസരമെടുത്തുപോകണം you must wait till he comes; മരിക്കേണ്ടതുമാത്രം ചെയ്യണം we must do good till death.

മുമ്പെങ്കിൽ takes before it the future, as നെക്കണ്ടപ്പോൾ പൊന്നുകാവൽ മുമ്പെങ്കിൽ മരിക്കേണ്ടതുമാത്രം ചെയ്യണം before going to sleep we must pray.

പിന്നെ *after* requires a neuter preterite participle in the ablative in ഇൽ, as പൊന്നുകാവൽ പിന്നെ after he was gone; കിട്ടിയിട്ടു പിന്നെ after he had eaten.

പോലെ, പോലെ *as-like*, require the participle of the preterite,

preterite, or future, as കടപറഞ്ഞുവെച്ചതു I did as you told me; നിചെയ്യുംപദമെ ചെയ്യും I will do as you shall do.

കകവെച്ചുംകടവെച്ചും, കകപദമെ, *according to*, require the neuter participle in the dative as കടപകളെക്കിട്ടെക്കടവെച്ചതു I did according to what you ordered.

ശേഷം *after*, takes the neuter participle preterite in the genitive, വന്നിരിക്കെശേഷം after he was come, പെട്ടെനിക്കിരിക്കെശേഷം after he departed.

There are also two adverbs കടന്നും, and പെട്ടെനും which confer great elegance, and energy on verbs to which they are added, though of themselves they have no sense. It may however appear that കടന്നും signifies, but, and പെട്ടെനും truly, namely, വളരെവിഷമമുണ്ടായികൊണ്ടുംസരിച്ചുകടന്നും I had great difficulty but I accomplished the business, അവൻ ഇവിടെവന്നുപെട്ടെനും he came indeed hither.

Seventhly, We proceed to a few remarks on the irregular verbs; വെണം, ഞ്ഞം, ഞ്ഞുക, as before observed, require the preceding verb to end in ഞ്ഞം; the same happens, sometimes, to വെണം I will not; വരയ്ക്കുകയ്ഞം. ഞ്ഞുകയ്ഞം വെണം. പഠിക്കുകയ്ഞം വെണം you must read, and write, you must not speak.

The verb വെണം has വെണം in the preterite, which is frequently joined in common discourse with the imperative terminating in ഞ്ഞം, and thus signifies permission to do a thing
as,

as, പെടുകവെങ്ങു you may go; ഇരിക്കവെങ്ങു you may sit
കളവെങ്ങു strike.

From the verb വെങ്ങു is derived വെങ്ങല്ല it is not ne-
cessary, or വെങ്ങല്ല; and വെങ്ങല്ലാകൂ it was not necessary.
participle വെങ്ങാശക, or വെങ്ങല്ലാശക; വെങ്ങല്ലാകിശക
if it be not necessary; വെങ്ങല്ലെങ്കിലും altho' it be useless.

The verb പെടുക is added to the preterite of other verbs,
and has the power of *I know not*; as ചെയ്തു പെടുക I know
not how to do it പറയുക പെടുക I cannot speak.

പെടുക, joined to preterites and signifies *to know to be*
able as പറയുക പെടുക I know, അറയുക പെടുക I can
speak; അറയുക പെടുക വലു a learned man അറയുക പെടുക
ശകവലു with the negative *a* long, an ignorant man.

Sometimes പെടുക takes an imperative before it, as അ
വലുതകളെങ്ങുക പെടുകയെ will he know how to do it.

ഇവകില്ല I am unable, pret. ഇവകില്ലാകൂട്ട; this verb
requires a dative case.

വശമല്ല, or വശമില്ല I cannot; വശമില്ലാകൂ, വശമി
ല്ലാകൂട്ട; the other tenses like ഇല്ല; subs: വശമില്ലാകൂ;
this verb takes before it a dative of the person, and the superi-
nes of verbs നടപ്പുവശമില്ലാകൂട്ട I cannot work.

പെടുന്നു, which signifies any thing dubious, or which may
take place, requires before it a supine ending in ു, thus അ
വശമെടുത്തു പെടുന്നു perhaps he may re-
cover from his infirmities; ഇങ്ങിനെ പെടുന്നു പെടുന്നു
പെടുന്നു

terite, or future, as കടപറഞ്ഞുവെച്ചു I did as you told me; ചെയ്യുംപോലെ ചെയ്യും I will do as you shall do.

കകവണ്ണം, കകവണ്ണം, കകപോലെ, *according to*, require the neuter participle in the dative as കടകളെ കിട്ടിക്കടവണ്ണം ചെയ്തു I did according to what you ordered.

ശേഷം *after*, takes the neuter participle preterite in the genitive, വന്നിരിക്കുകശേഷം after he was come, പോയ്ക്കിരിക്കുകശേഷം after he departed.

There are also two adverbs കടന്നും, and പൊലും which confer great elegance, and energy on verbs to which they are added, though of themselves they have no sense. It may however appear that കടന്നും signifies, but, and പൊലും truly, namely, വളരെവിഷമമുണ്ടായികൊണ്ടും സരിയല്ല കടന്നും I had great difficulty but I accomplished the business, അവൻ ഇവിടെവന്നുപൊലും he came indeed hither.

Seventhly, We proceed to a few remarks on the irregular verbs; വെണം, ഞ്ഞം, ഞ്ഞുക, as before observed, require the preceding verb to end in ഞ്ഞം; the same happens, sometimes, to വെണം I will not; വായിക്കുകയും എഴുതുകയും വെണംപഠിക്കുകയും വെണം you must read, and write, you must not speak.

The verb വെണം has വെണം in the preterite, which is frequently joined in common discourse with the imperative terminating in ഞ്ഞം, and thus signifies permission to do a thing as,

as, പെടുകവെങ്ങു you may go; ഇരിക്കവെങ്ങു you may sit
കളവെങ്ങു strike.

From the verb വെങ്ങു is derived വെങ്ങല്ല it is not ne-
cessary, or വെങ്ങല്ല; and വെങ്ങല്ലാകൂ it was not necessary.
participle വെങ്ങാശക, or വെങ്ങല്ലാശക; വെങ്ങല്ലാകിശ
if it be not necessary; വെങ്ങല്ലെങ്കിലും altho' it be useless.

The verb പെടുക is added to the preterite of other verbs,
and has the power of *I know not*; as ചെമ്മൂ പെടുക I know
not how to do it പറയുക പെടുക I cannot speak.

പെടുക, joined to preterites and signifies *to know to be*
able as പറയുക പെടുക I know, അറയുക പെടുക I can
speak; അറയുക പെടുക വല a learned man അറയുക പെടുക
ശകവല with the negative a long, an ignorant man.

Sometimes പെടുക takes an imperative before it, as അ
വലഇക ഉണ്ടാകപെടുകേട will he know how to do it.

ഇവകില്ല I am unable, pret. ഇവകില്ലാകൂട്ട; this verb
requires a dative case.

വശമല്ല, or വശമില്ല I cannot; വശമില്ലാകൂ, വശമി
ല്ലാകൂട്ട; the other tenses like ഇല്ല; subs: വശമില്ലാകൂ;
this verb takes before it a dative of the person, and the supi-
nes of verbs നടപ്പുക വശമില്ലാകൂട്ട I cannot work.

പെടുന്ന, which signifies any thing dubious, or which may
take place, requires before it a supine ending in ഉം, thus അ
വശമല്ല പെടുന്നപെടുന്നപെടുന്ന perhaps he may re-
cover from his infirmities; ഇങ്ങിനെ പെടുന്നപെടുന്നപെടുന്ന
പെടുന്ന

२५३०. It may be there will be a war this year.

പദം *it is not enough*, when joined to a verb, requires the
preterite in ദാർ, as, റിട്ടുകൾക്കുവെച്ചുദത്തം പദം
മറ്റൊരു ശിക്ഷപ്രകാരം വന്നില്ലെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

It is not enough that you do not ill, to obtain glory you must
also do good; ஸ்ரீமதேவ ஸ்ரீமதேவ கங்கரெவ விதி ஸ்ரீ
சுபெரநெதரகம் கிதவரநெவ ஸ்ரீமதேவ ஸ்ரீமதேவ

It is not sufficient to say Lord, Lord, and master, to gain heaven; you must likewise practise virtue.

உஓ is sometimes placed before verbs without any particular meaning, as அவரு உஓரவரு Is he coming? instead of saying அவரு வருஓ; நஓரவரு இஓயஓ have you done this, for நஓ இஓயஓ ஓஓ.

Two negatives, in the Malabar language, do not make an affirmative, therefore if there be a negative noun the verb it governs should be also negative, thus ആനുംവന്നിട്ടില്ല no one came, ഒരുശകനുംകണ്ടിട്ടില്ല I saw no one; ദിക്കുകൾക്കു യുക്തം ഒരുശകനെത്തന്നുപറയുന്നതുകൊണ്ടു the vision which ye saw tell to no one.

Sometimes ഉടെ is used after വെക്കും, and then expresses
 ഉഷ്ടി in need of as ഇത്രവേഗംവെക്കുന്നതു ഉടെ is fo
 much hurry necessary? വെക്കുന്നതു ഉടെ it is necessary.

They use also, with elegance, ഇല്ല, after വെണം, or
വെണ്ടു, as, മരക്കുടം വെണ്ടു വെണ്ടു വെണ്ടു
വെണ്ടു വെണ്ടു വെണ്ടു, or വെണ്ടു വെണ്ടു വെണ്ടു

உ to acquire blifs it is not necessary always to fast; ஸாகவ
 னுமெனில் there is no need for that; இதுபின்பு நிகழ்க
 மனுமெனில் it is not absolutely necessary to believe this.

When two verbs come together, in a sentence, even of opposite meaning, the former is always in the preterite tense; as **പോയിവന്നു** I went, and came; **പോയിവന്നു** **പോകും** when I shall have gone and come.

The genitive is placed first of two nouns, in whatever case they may be; the noun before the verb, and this latter always at the end of the sentence.

When many verbs meet together in a sentence, all the former are put in the preterite participle; the last, only, in that tense which the context requires. E. G. Fear God, pray daily, eschew sin, practice virtue, repent for sins committed, and thus ye will save your souls கருபுரமரணம்
பிச்சு நிதிபுலம் மகிழ்ந்து உதாரணங்களை உபயோகிப்பதால்
நபுள்கூடும். ப்ருபு சிவ உபயோகிப்பதால் சிவமே உயர்வாக
உயர்க்கிற கருபுபின்புலங்களை நினைக்கிற உயர்ந்த புகழை
கிடைக்க.

Here, all the antecedent verbs are in the preterite participle; the last, only, in the imperative.

LECTURE TWELTH,
ON THE ORTHOGRAPHY.

It is not enough to be able to speak any language, it is also
necessary

necessary to know how to write with correctness the ideas you would express; for in this respect, principally, the line may be drawn between the learned, and the vulgar. I shall therefore proceed to lay down a few rules of strict orthography in the language; by attending to which, beginners may be guided in writing, and considerably assisted in reading Malabar compositions.

First, Whenever a vowel at the end of a word is followed by one of the same sort in the beginning of another, the final vowel, or more properly the initial is cut off, or absorbed in the preceding, thus, വിശ്വസശക്തവസ്തു a thing contrary to belief, from വിശ്വസശക്ത and അശക്ത where the initial അ of അശക്ത is struck out; പുലിവിടെ here is a tyger, from പുലിവിടെ &c. പള്ളിപ്പുറം the Church is now shut, from പള്ളിപ്പുറം and ഇരിക്കുന്നു; ശത്രുപദം for ശത്രു and ഉപദം the annoyance of an Enemy; അവരെല്ലാവരെയുംകൊന്നു he slew them all, for അവരെ and കൊല്ലവരെയും; നിന്നുവെട്ടുക will you then give me what you promised? for നിന്നുവെട്ടുക, and കൊടുക്കുക.

Secondly, observe that, if the short *a* united to any consonant be followed by *a* ഐ long, instead of the latter they use the mark, called ഐ; thus, ഏ after the former as വന്നു the person who came, for വന്നു; വെച്ചുകൊണ്ടു who went for വെച്ചുകൊണ്ടു; so also നൂറുനൂറ്റാണ്ടായി it is already two years, from നൂറുനൂറ്റാണ്ടായി. But

But if the sign of ഓ be followed by a long ഓ , the latter is cut off, thus പടയൊളയ്ക when it was war, from പടയൊളയ്ക ; as is also the case when the a short comes in the last place, അമ്മവിടെ ഉണ്ടോ is your mother there? from അമ്മവിടെ (for അമ്മ) and അവിടെ ഉണ്ടോ .

Thirdly that if അ short be followed by either of these letters, ഇറററ , ഉ , ഇ , ഈ , or ഓ , the final അ takes the sound, and nature of the following vowel. E. G. നമുക്കില്ല from നമുക്കില്ല I have no money at present; വന്നുവരട്ടെ will he come? from വന്നുവരട്ടെ ; പറഞ്ഞുതന്നു you must give me what you promised, from പറഞ്ഞുതന്നു .

The finals ക ശ ഷ ഹ ഓ and ഐ , if followed by a vowel, change this mute letter into a vocal consonant, assuming the nature of the vowel following, thus ഇല്ല I have not time at present, from ഇല്ല $\text{അം$ സമം ഇല്ല ; കണ്ടുവരിയ്ക്കും by seeing I shall know, from കണ്ടു അരിയ്ക്കും ; so, also അമ്മവിടെ ഉണ്ടോ is my daughter come here? from അമ്മവിടെ ; അവിടെ ഉണ്ടോ who is here? for അവിടെ ഉണ്ടോ ; അതല്ല , from അതല്ല there is no one; കെട്ടി a bee, from കെട്ടി honey, and റററ a fly.

Sometimes ക final is transported to the following letter, which, in this case, must be doubled and the ക expressed by a dash written over; thus മഹാപ്രഭു , the holy Pontiff,
is

is written മടർപ്പട; and വെപിൻകൂ for വെപിൻകൂ it
disunited, or he detached himself; അവർ ചത്തു പൊയ്ക, they
are dead, may be written അവർ ചത്തു പൊയ്ക.

The letter ഞ is in a similar manner vocalized, with fol-
lowing letters; but sometimes it is united with the succeed-
ing consonant; thus പെണ്ണുകേട്ട, matrimony, may be
written പെണ്ണുകേട്ട; and പെണ്ണുപെൺകുട്ടി a young girl or,
പെണ്ണുകുട്ടി, പെണ്ണുപെണ്ണുകുട്ടി; പെണ്ണുപെണ്ണുകുട്ടി is properly
written പെണ്ണുകുട്ടി the female sex.

The same takes place with the ഞ final, അവൻകേട്ട,
himself, is written അവൻകേട്ട; ഞൻകേട്ട I myself ഞൻകേട്ട
കേട്ട; ഉടൻകേട്ട this instant ഉടൻകേട്ട; whence arises
the junction of letters, which may be seen in the alphabet,
such as ഞൻകേട്ടകേട്ട &c.

The final ഞ is, sometimes, united with a following conso-
nant, as if it was ഞ, thus വൻകേട്ട is generally written വൻ
കേട്ട yet he will come; ചെയ്യും കേട്ട I will do ചെയ്യും
കേട്ട &c.

Fourthly, observe that the vowels are only used in the
beginning of a word, hence if ഞ, or ഞ be followed by any
vowel this latter is changed into ഞ, ഞ, ഞ, ഞ, ഞ, as
ഞയ്യൻ, that person, instead of ഞ ഞൻ; ഞയ്യൻ instead
of ഞ ഞൻ this person; ഞയ്യൻ instead of ഞയ്യൻ this
time, or turn.

If ക or ക be found in the middle of a word, it is doub-
led

led, to distinguish it from ூ, as ூ this sacrifice;
 ூ to receive, from ூ, and ூ.

Finally, observe that, if ്, or െ at the end of a word, be followed by the consonant ്, from the junction of the two is formed the double letter ്, thus വരുംറെനശക, when he will come, write വരുംറെനശക; അവൾദിശിടതു, he took the measure, is written അവൾദിശിടതു; but this is less frequent in prose than in poetry.

Whence it appears that, in order to write well, a perfect knowledge of the language is required, as well as of all the combinations of the letters, which are not few, but which may be all acquired by a desire to learn, and unremitting application.

LECTURE THIRTEENTH.

Of the principal Seasons of the year, and of life, the signs of the Zodiac, the months, days of the week, and planets.

The Malabarians know but two vicissitudes of seasons; the fair weather, and the rainy season, and which may be called their summer, and winter; the former they call വെന്ത, വെന്ത ഉള്ള കാലം the fair, or season of sun shine; and the latter വരണ്ട, or മുഴക്ക ഉള്ള കാലം the rainy season.

The year is called കറലം, ആണ്ടു, വർഷം, സംവർഷം, അപ്പം hence അകരലം, അയ്യണ്ടു this year; കിട്ടെ കറലം, or കിട്ടണ്ടു last year വരവുകറലം the ensuing year.

The

The year of one's age is called പയസ്സ.

An age is called യുഗം, of which they reckon four, answering to the Golden, Silver, Brass, and Iron ages of the European mythology, which they call തുകയുഗം, മ്രുകയുഗം, ദ്രുപയുഗം, കലിയുഗം, Krada, Treda, Dwapara and Kali.

The Malabars compute their present Era from the building of the City കോളം, (Kollam) once a flourishing place, now called Coillao, or Quilon; thus the year 1796 corresponds to the Malabar calculation 971, and is written by them കോളംകെട്ടുതുടങ്ങിയവർഷം, or കോളംകെട്ടുതുടങ്ങിയവർഷം, or കോളംകെട്ടുതുടങ്ങിയവർഷം.

Leap year is called കൂടുതലുകൾ.

Those who live in the Island of വെപ്പി, Veppi, or vaypin, compute from the time at which the sea began to retreat from their land, and the above said year will correspond with their date of 456, commencing the year on the first of september.

We reckon both from the Malabar, and Christian; the latter is with us മിശിഖവിവിദ്യ, or ക്രിസ്തുജനകാലം, one thousand seven hundred and ninety six years after the birth of Christ, or according to English computation.

The months are derived from the signs of the Zodiac, and are as follows,

കുറം.

മകരം Capricorn, is made മകരമാസം January, from this name മകരം, and മാസം; a month.

കുംഭം, or കുംഭം a Pitcher (aquarius) കുംഭമാസം February.

മിഥുനം the fishes മിഥുനമാസം March.

മെടാ the ram മെടാമാസം April.

ഈടവം the bull ഈടവമാസം May.

മിഥുനം the twins മിഥുനമാസം June.

കർക്കടകം the crab കർക്കടകമാസം July, or കർക്കടകം or കർക്കടമാസം.

സിംഹം the Lion സിംഹമാസം August, or സിംഹം, or സിംഹം, or ചിങ്ങമാസം.

കന്യ the Virgin, കന്യമാസം September, or കന്യ a Virgin, കന്യമാസം.

തുലാ the balance തുലാമാസം October.

വൃശ്ചികം the Scorpion വൃശ്ചികമാസം November.

ധനു the Archer ധനുമാസം December, or ധനു; idem in the Sanscrit tongue.

If you add to the foregoing, instead of മാസം a word of the same signification viz. ആഴ്ച you will have മകരആഴ്ച the month of January; കുംഭആഴ്ച the month of february &c.

The month is also called കിങ്ക്ര; but this it, must be remembered, cannot be added to the signs of the zodiac.

ആഴ്ച the week is called ആഴ്ച, or ആഴ്ച വട്ടം.

The

The days of the week are taken, like the Roman, from the names of the Planets as ദൈവദിനം, or ദൈവദിനം funday; തിങ്കളദിനം monday; ചൊവ്വ Mars ചൊവ്വദിനം Tuesday; ബുധൻ Mercury ബുധനദിനം wednesday; ഗുരൻ Jupiter ഗുരനദിനം thursday; വെങ്കിട്ട Venus വെങ്കിട്ടദിനം friday; ശനി Saturn ശനിദിനം saturday,

ആദി ദൈനം daily; the final ആ of this word is long, and it is declined like പട്ട war.

The day is called ദിവസം, ദിനം, അനന്ത, and ദിനം tho' sometimes ആദി; but in reckoning the days of the moon's increase, or decrease the word ദിവസം is always used, and never ദിവസം, മൂന്നാം ദിവസം the third day, നാലാം ദിവസം the fourth.

The word പകം is also used in the same sense, as ആദ്യം ദിവസം. or ആദ്യം പകം how many days of the moon's age? മൂന്നാം ദിവസം, or മൂന്നാം പകം the third day; അഞ്ചാം ദിവസം, or അഞ്ചാം പകം the fifth day; പതിമൂന്നാം ദിവസം, or പതിമൂന്നാം പകം the thirteenth day.

The anniversary of a person's death is called ആത്മദിനം, ചരണദിനം signifying day of death.

The day is called പകൽ in contradistinction to the night, which is called രാത്രി, രാത്രി, രാത്രി.

A holy day പെരുന്തുക.

A Birth day is വിവാഹദിനം; of a king തിരുനാൾ.

An unlucky day is termed ദുർദിനം, or ദുർദിവസം, and പിശാചദിവസം.

To

To observe the day whether lucky, or not ദൃഷ്ട്വേദം,
ദൃഷ്ട്വേദം.

சூரபரதம். சோகந்தவென்கொண்டிருக்கிற உருத்திரன்
நாயகர் பல்லாபரதம் என்ற கதை உருத்திரன் பெயரால்
உருத்திரன் the good man, who strived all in his power for our
fakes, having observed a lucky day, went to Chandra-diva.

ഏതൊരു ആമക യന്മവമദസശിക്ഷ നിജകൂടിയെ നദക
 ത്രാമദവദിയുടെ നിമനദക ആകകെടങ്ങുപിരിയെപ്ര
 ദശകിയെ കൂമദശിക്ഷയെ കിടക്ക കെടുകെടുകൾ പിട
 ക്കുമവകൾ പണ്ടനംനദവദി; it was young Pandaram
 Ram Swamy, of the house of Padipura in Calicut, who, ob-
 serving that monday the third day of the month of Danoo
 of the Malabar year 975 (16th. December 1799) was
 the anniversary of the birth of Ram Swamy (The Lord,
 and Master) having implored Ganabady (God of Wisdom,)
 put in the last type that brings this first attempt at an En-
 glish Malabar Grammar to an

E N D

